

**АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ
В Ə
ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ**

(Методик мəгалилэр мəчмурəsi)

4

**«АЗƏРБАЈЧАН
МƏКТƏБИ»**
журналына əlavə

Бакы—1975

Програма
 за
 1941 г.

"Азърбајџон дѣла в
 мѣстности" и др.
 Гоморар

Д. Мухомедов (редактор) - 120 ман. X
 М. Мохамедов (тех. ред.) - 92, 50? X
 А. Елимов (ред. мѣст) - 90 ман. X
 40 ман. 302 ман. 50 ст.

Д. Аббасов - 25 ман. X
 С. Мухомедов - 15 ман. X
 Д. Сафаров - 15 ман. X
 М. Мамедов - 20 ман. X
 К. Мухомедов - 35 ман. X
 А. Сафаров - 25 ман. X
 Д. Мамедов - 60 ман. X
 М. Сафаров - 25 ман. X
 М. Мамедов - 20 ман. X
 А. Елимов - 60 ман. X
 М. Мамедов - 25 ман. X
 С. Мамедов - 40 ман. X
 С. Мухомедов - 30 ман. X
 30 ман. 395 ман.

Генерал. 697 ман. 50 ст. X

редактор мѣстности Елимов А.

Бүтүн өлкөлөрүнн пролетарлары, бирлөшүн!

1954-чү илдөн нөшр едиллир.

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ ВƏ ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ

(Методик мəгалəлəр мəчмуəси)

№ 4 (88)

„Азəрбајчан мəктəби“

ж у р н а л ы н а ə л а в ə

БАКЫ — 975

© «Азəрбајчан дили вə əдəбијат тəдриси», 1975.

1. Орта мектебдә Азәрбајчан дили тәдриси

МҮНДӘРИЧАТ

I. Орта мектебдә Азәрбајчан дили тәдриси

Әфшан Чаббарова. Услуг сәһвләри вә услуби нормалар
Мәммәд Мәчидов. Сөз дахилиндә гоша самит сәсләрин
әдәби тәләффүзү үзәриндә иш
Наимә Мәммәдова. Рус мектебләриндә шакирдләрин Азәр-
бајчан дилиндән лүгәт еһтијатыны зәнкинләшдирмәк тәчрүбә-
синдән

Рәһилә Гулијева. Әдатларын тәдриси һаггында
Садыг Шүбүров. Дил вә услуб һаггында
Һәсәнаға Мирзәјев. Шакирдләрин нитгиндәки диалектизм-
ләр вә онлара гаршы мубаризә йоллары
Ингиләб Гулијев. Архаик сөзләрин Агчабәди рајону шивә-
ләри шәрәһиндә өјрәдилмәси

II. Орта мектебдә әдәбијат тәдриси

Аббас Сәмәдов. Муса Чәлһилин «Гушчуғаз» ше'ринин тәд-
рисин тәчрүбәсиндән
Әкбәр Сарыјев. Әдәбијат фәннинин тарихлә әлағәли тәд-
рисин

Әждәр Ағајев. С. Вурғунун «Азәрбајчан» ше'ри васитәси
илә вәтәнпәрвәрлик тәрбијәси

Шаһин Сәфәрөв. Әдәбијат дәрсләриндә Бөјүк Вәтән мү-
һарибәсинин тәдриси

Шамхәлил Мәммәдов. А. Сәһһәтин «Вәтән» ше'ринин ши-
фәһи халг әдәбијаты нумунәләри илә әлағәли тәдриси

Мәммәд Әлијев. Әдәбијат дәрсләриндә поетик формала-
рын өјрәдилмәси. Тәчһисләр

Аллаһверди Еминов. Елми-фантастик әсәрләрин муталиәси
тәчрүбәсиндән

Томас Исмајылов. Ахшам мектебләриндә әдәбијат фәнни-
нин тәдриси вә зәчотларын кечдирилмәси һаггында

Бәхтијар Мәммәдзаде. Фүзули ирсинин тәдрисиндә әдәбиј-
јат вәзәријәсинин өјрәдилмәси

Сәдиг Пашајев. Сары Ашыг вә «Јахшы-Јаман» дастаны
1975-чи илдә «Азәрбајчан дили вә әдәбијат тәдриси» мәч-
муәсиндә дәрч олунмуш материаллар

УСЛУБ СӘҺВЛӘРИ ВӘ УСЛУБИ НОРМАЛАР

Әфшан ЧАББАРОВА
Бакыдакы М. Н. Туси адына 173 нөмрәли мектебин мүәллими

Дил-әдәбијат мүәллими јарадычы јазылара һазырлыг вә
ја тәһһий дәрсләриндә шакирдләрин башга гүсурлары илә
биркә услуб сәһвләрини дә ашкара чыхарыр, бунларын
арадан галдырылмасынын үсулларыны мүәјјәнләшдирир.

Әдәби дилин услуби гурулушу онун грамматик гурулушу-
на гаршы дурмур, әксинә, ону тамәйләдир. Әдәби дил норма-
лашмыш дилдир. Нормалар гәјдалар әдәби дилин бүтүн үс-
лубларына аиддир. Лексик нормалар сөз сечмәјин, грамма-
тик нормалар сөзләрин, сөз бирләшмәләринин, чүмләләрин
дәләли имканларыны ајдынлашдырыр. Орфоепик нормалар
тәләффүзүн гәјдаларынын, орфографик нормалар сөзләрин
ваһид јазылышынын, дурғу ишарәләринин ваһид ишләнмә сис-
темини өјрәдир.

Әдәби дилин услуби нормалары исә нитгин ишләнмә је-
риндән, мәгамындан асылы олараг дилин лексик, грамматик
имканларындан мәгсәдәүјгун истифадәни өјрәдир. Услуби
нормалар нитгин мәнтигли, ардычыл, дәгиг, јығчам, тәсирли
олмасыны тәләб едир. Нитгин услуби нормалары бунлар-
дыр: мәнтигилик, ајдынлыг, ардычыллыг, дәгиглик, јығчам-
лыг, аһәнкдарлыг, експрессивлик. (Камил Әлијев, филологи
әһләр намизәди, досент, «Дилчилијин башга шөбәләри илә
услубијјатын әлағәси вә фәргли чәһәтләри». «Азәрбајчан ди-
ли вә әдәбијат тәдриси», 1973, 4). Бу нормалар тәләб едир ки,
фикирләр ајдын, мәнтигли, ардычыл шәкилдә шәрһ едилсин.
Фикирләрин ифадәси үчүн дәгиг сөзләр сечилсин, јығчамлыг,
закониклијә риәјәт едилсин, нитгин аһәнкинә хәләл кәтирән

лүзүмсүз сөздөр, ифадэлэр ишлэдилмэсини, фикирлэрин ифадэсиндә тәсирләннә мәндә едилени. Сөз ештијаты, тәфәккүрлә бағлы, грамматик гәјдаларын тәһрифи илә әлагәдар нитгин үслуби нормаларынын позулмасы һаллары баш верир.

Л. И. Вилланд естон мәктәпләриндә үслубијјатын тәдрисинә аид јаздыгы һәмизәдлик диссертасијасынын II фәслини шакирдләрин јазылы нитгдә бурахдығлары үслуб сәһвләриннә вә онун тәснифатына һәср етмишдир. Мүәллиф үслуб сәһвләринни тәснифатында гаршыја чыхан чәтинлији үслуб сәһвләринни чохлуғунда вә мүхтәлифлијиндә көрүр. О, шакирдләрин ишә јазыларында даһа тез-тез мүшаһидә едилән нитг гүсурларына әсасән II башлығ алтында типик үслуб сәһвләринни 40-дан чох нөвүнү көстәрир. Л. И. Вилланд етираф едир ки, бу тәснифат мүрәккәбдир. Естон тәдгигатчысынын тәснифатыны биз әкәр јухарыда көстәрдимиз әдәби дилиң үслуби нормалары үзрә группашдырсағ, (бу нормаларын позулмасы бахымындан) практик чәһәтдән чох садә, шакирдләрин тез мәнимсәјә биләчәји бир бөлкү алынар.

Беләликлә, шакирд јазыларындакы үслуб сәһвләрини үслуб нормаларынын позулмасы бахымындан группашдырмағы ашағыдакы сәбәпләрә көрә мөгсәдәујғун сајмағ олар:

1. Үслуб нормалары лексик, синтактик, морфоложи гануилара бағлы олмағдан әләвә, нитгин експрессивлик, тәбилик, аһәнкдарлығ кими хүсусијјәтләрини дә әһатә едир.

2. Грамматик, лексик гүсурларла бағлы үслуб сәһвләрини нөвләри чохдур, мүхтәлифдир. Үслуб нормалары исе јығчамдыр, конкретдир. Шакирд бу үмуми ганунаујғунлуғлары—нормалары баша дүшдүкдән сонра нитгдә буиларын позулмасы илә әлагәдар бурахылан гүсурлары, онларын башвермә сәбәпләрини асанлығла сечә биләр. Бу нөгсанлары илә әһ етмәк она асан көрүнәр. Даһа доғрусу, шакирдләр конкрет оларағ јазылы вә шифаһи нитгә верилән үслуб тәләпләрини нәдән ибарәт олдуғуну даһа ајдын дәрк едәрләр.

3. Үслуб нормаларынын позулмасы һаллары тәкчә ајрыча чүмләләрин тәһлили заманы ашкара чыхарыла билмәз. Мәсәлән, нитгин аһәнкдарлығ үслуби нормасы тәләб едир ки, тәкчә бир чүмләнни сәсләнмәсинә дејил, бүтөв нитг бәндләрини аһәнкдарлығына диггәт јетирилсин, тәбиилији, аһәнки позаҗаг синтактик конструксија, сөз, ифадә мәтндән чыхарыласын. Үслубун ардычыллығ нормасы нәинки бир-бирини ар

дынча кәләп ики-үч чүмләдә фикирләрин мәнтиги, ардычыл шәрһини тәләб едир, һәм дә бүтүн нитг бәндләринә, ардычыл мәтнә ардычыллығын горуимасы мејары илә јанашыр. Гејд еләк ки, үслуб сәһвләринә үслуби нормаларын позулмасы нөгтеји-нәзәриндән јанашмағ мәсәләси илк дәфә профессор А. Абдуллајевин «Үслубијјат мәшғәләләрини методикасы» ел-нитгдә үслуб нормаларынын јалныз бирини позулмасына—мәһәна долашығлығына, мәнтиги гүсурларла диггәт јетирмишдир.

Инди исе үслуб нормаларыны, бу нормаларын позулмасы, шакирд нитгиндә үслуб сәһвләрини баш вермәсини сәбәпләрини нәзәрдән кечирәк.

Мәнтигилик, ајдынлығ, ардычыллығ үслуби нормасы

Долашығ чүмлә долашығ мүһакимә илә бағлыдыр. Һәлә шәрһ етмишдир: «Бизим јәгинимиздир ки, дили долашығ адамларын кәламы һәмишә ајдын, ачығ вә дүзкүн олур».

Рабитәли нитгдә тәчрид олунмуш чүмлә фикри һәлә там, дәгиг ифадә едә билмәз, о һәлә јарымчығ тәсир бағышлајыр. Фикир инкишафы үчүн бир-биринә бағлы мүһакимәләр групп бири илә сых әлагәли фикирләрин мәнтиги бирлији олан, бир-Мүһакимә јүрүдүб мәнтиги нәтичәјә кәлмәкдән башға, тәфәккүрүн вә онун ифадә формасы олан нитгин мүхтәлиф әлагә формалары мөвчуддур. Нитгин мәнтигсизлији бу әлагә формаларынын позулмасы илә бағлы олур.

Һәр һансы рабитәли нитг (јазылы вә шифаһи) мүәјјән, ардычыл, сүбутлу мүһакимәләр әсасында гурулмалыдыр. Мәнтигин ејнијјәт ганунуна көрә, бир һөкмдә мүһакимә предмети дәјишмәмәлидир. Зиддијјәт ганунуна көрә исе бир әшја һағгында бир-бирини там зидди олан ики һөкм ејни вахтда доғру ола билмәз. Булардан бири дүзкүн, о бири мүтләг сәһв олмалыдыр. Мәнтигин әсасланма ганунуна көрә, әшја, һадисә һағгындакы мүһакимәләрин доғрулуғу үчүн кифајәт гәдәр әсас кәтирилмәлидир. Нәји исе демәк аздыр, ону әсасландырмағ лазымдыр. Шакирдләрин јазылы вә шифаһи нитгиндә шакирд тәфәккүрүнүн кифајәт гәдәр инкишаф етмәмә-

си сәбәбиндән нитгин мәнтигилик, ајдынлыг нормасынан позулмасы һаллары баш верир.

Шакирд јазыларындан кәтирилмиш нүмунәләрә диггәт јетирәк:

1. «Тарихдә Бөјүк Вәтән мұһарибәси кими һеч бир мұһарибә олмамышдыр. Она көрә јох ки, бу, милјонларла адамн һәлак олдуғу ән дағыдычы мұһарибә иди. Һәр шејдән әввал она көрә ки, кечмишдә һеч вахт фашист ишғалчыларына гаршы мұбаризәдә бу гәдәр гәһрәман олмамышды, гәһрәманлыг, рәшадәт көстәрилмәмишди».

Шакирд Бөјүк Вәтән мұһарибәсинин ән дәһшәтли мұһарибә олдуғу фикрини јүрудүр. лакин ону әсасландыра билмир. Әсас үчүн кәтирдији һөкмдә фактик сәһвләрә јол верир. Бу нәдән ирәли кәлир? Чүнки шакирд фашист партијасынын јаранмасы тарихини билмир Она елә кәлир ки, бир әср, ики әср габагкы мұһарибәләр дә фашистләр тәрәфиндән төрәдиләб. Бурада нитгин мәнтигилик, ајдынлыг нормасы позулмушдур. Демәли, шакирд ирәли сүрдүјү тезиси әсасландыра билмир.

2. «Севил анламыр ки, Балашын евә кәтирдији гадын шәкли әхлагсыз вә позгундур». («Севил» пјеси үзрә инша).

Бурада мәнтигин ејнилик гануну позулмушдур. Шакирд бир һөкм дахилиндә мұһакимә предметини дәјишишди. Көрүндүјү кими, шакирд мұһакимә предмети олараг Дилбәрин шәклини көтүрдүјү һалда, онун әламәтини шәклә шамил етмиш, беләликлә дә, мә'на долашыглығына сәбәб олмушдур.

3. «Забитләр вә алманлар орада һәлак олдулар». («Узак саһилләрдә» әсәри үзрә инша).

Һәмчинс үзвләри тәшкил едән сөзләр мәнтиги чәһәтдән әлагәли олмадығындан чүмләдә мә'на долашыглығы јаранмышдыр.

4. «Дәнизчинин әјниндә золаг-золаг көјнәк, башында дәнизчи папағы вә ағзында гәлјан түстүләнирди», («Дәнизчи шәкли», ифадә јазы).

Шакирд мүрәккәб чүмләни тәшкил едән садә чүмләләрдән бириндә хәбәри бурахмыш вә мә'на долашыглығына, мәнтиги сәһвә јол вермишди. Редактә олунмуш вариант: «Дәнизчинин әјниндә золаг-золаг көјнәк, башында дәнизчи папағы варды, ағзындакы гәлјан түстүләнирди».

Јухарыда көстәрдијимиз нүмунәләрдән ајдын олур ки, нитгин мәнтигилик, ајдынлыг, ардычыллыг үслуби нормасы ашағыдакы һалларда позулур: шакирд а) јүрүтдүјү фикри

әсасландыра билмәдикдә (шакирдин билијинин аз олмасы, дүңјакөрүшүнүн мәһдудлуғу илә әлагәдар); б) мүәјјән бир һөкмдә мұһакимә предметини дәјишдикдә; в) һәмчинс сыраја мәнтиги чәһәтдән бағлы олмајан сөзләри дахил етдикдә; г) нитг бәндләри арасында мәнтиги бағлылыг јарада билмәдикдә; д) мүрәккәб чүмләни тәшкил едән садә чүмләләрдән бирини компонентини лүзумсуз олараг ихтисар етдикдә; е) узлашма әлагәсини поздугда; е) сөзү мөгамында ишләтмәдикдә.

Нитгдә дәгиглик, јығчамлыг үслуби нормасы

Профессор Ә. Дәмирчизадә нитгдә дәгиглијә јүксәк гијмәт верәрәк јазыр: «...белә бир чәһәти јада салмалыјыг ки, һәр чүр үслуби әмәлијјат мә'нанын даһа дәгиг вә даһа тәспирли ифадә едилмәси үчүндүр». (Ә. Дәмирчизадә, «Азәрбајҗан дилинин үслубијјаты», Азәртәдриснәшр, 1962, сәһ. 203).

Франсыз јазычысы Жүл Ренар нитгин дәгиглији һагғында дејирди: «Дәгиг сөз! Дәгиг сөз! Әкәр ганун јазычылары јалныз дәгиг ифадәләр ишләтмәјә мәчбур етсәјди, нә гәдәр кағызга гәнаәт етмәк оларды!» Лев Успенски дәгиг сөзү гијмәтли кристал адландырыр. Бу зәррәчик һансы нитг парчасына дүшсә, өз е'чазкар күчүнү көстәрир.

Шакирдләр јазылы вә шифаһи нитгләриндә сөзү мөгамында ишләтмәк, дәгиглији позмаг сәбәбиндән хејли үслуб сәһвләринә јол верирләр. Шакирд јазыларындан кәтирилмиш нүмунәләрә диггәт јетирәк:

1. «Һачы Гара сурәти тәкчә хәсис дејил, һәм дә ловғалыг, јаланчылыг кими мәзијјәтләрә маликдир» («Һачы Гара», инша).

Шакирд «мәзијјәт» сөзүнүн мә'насыны билмәдијиндән ону чүмләдә тамамилә башга бир мөгсәдлә ишләтмишди. «Мәзијјәт»—үстүнлүк демәкдир, ловғалыг, јаланчылыг исә һеч бир заман үстүнлүк, мүсбәт кејфијјәт һесаб олуна билмәз. Чүмлә белә гурулмалы иди: «Һачы Гара сурәти тәкчә хәсис дејил, һәм дә ловғалыг, јаланчылыг кими сифәтләрә маликдир».

2. «Үч гызыл гуш илә бирликдә меһтәр Заманы да сојундуруб зиндана салдылар» («Ханын гәзәби», ифадә).

Бу чүмләдә сөзләр мөгсәдәүјгун сыраланмамыш, үслуби норма—дәгиглик позулмушдур. Илк охунушда белә тәсәввүр јараныр ки, нөкәрләр үч гызыл гушу да, меһтәр Заманы да сојундуруб зиндана атылар. Һалбуки чүмләдәки фикри

белә ифадә олунмалы иди: «Мөһтәр Заманы сојундуруб үз гызыл гуш илә бирликдә зиндана салдылар».

3. «Онун еви икимәртәбәли көзәл бир бағдадыр». (Јај хатирәси», инша). Бу чүмләдә дә сөз сырасы позулмуш, дәгиглајә риајәт едилмәмишдир. Редактә олунмуш вариант: «Онун икимәртәбәли еви көзәл бир бағдадыр».

4. «Шәһәримиздә јени-јени биналар, кениш күчәләр, јашыл парклар, метролар, кино-театрлар, мағаза, мәктәбләр салыныр». Чүмлә тәртиб едиләркән шакирд сөзләрин сырасыны позмуш, һәмчинс үзвләрин һәр биринин мә'нача, кәмијјәтә узлашмалы олдуғу хәбәрә диггәт јетирмәмиш, нитгин дәгиглајә нормасыны тәһриф етмишдир. Тәһриһ едилмиш вариант: «Шәһәримиздә јени-јени биналар, кино-театр, мағаза, мәктәбләр, метро стансијалары тикилир, парклар, кениш күчәләр салыныр».

Јухарыдакы нүмунәләрдән ајдын олур ки, нитгин дәгиглајә нормасы ашағыдакы һалларда позулур: а) сөздән мәгсәдәујғун истифадә етмәдикдә; б) сөзүн ифадә етдији мә'на шакирдә ајдын олмадыгда; в) сөз сырасы позулдугда; г) чүмләдә сөзләр арасында идарә әлагәси тәһриф олундугда.

Нитгдә аһәнкдарлығ үслуби нормасы

Шакирдләрин инша вә ифадә јазыларында аһәнкдарлығ позан гүсурлар ејрәнилмиш, онун башвермә сәбәбләри арашдырылмышдыр.

1. «Бу поеманы о, 1537-чи илдә тамамлајыб вә бүтүн «Лејли вә Мәчнун»лары керидә гојмушдур. («Лејли вә Мәчнун», инша).

Чүмләдә -ыб шәкилчили фе'ли бағламадан сонра бирләшдирмә бағлајычысынын лүзүмсуз ишләдилмәси аһәнкдарлығы позмуш, нитгдә ағырлығ јаратмышдыр.

2. «Онун ше'риндәки һәр сөзләр бир пәһләван күчүнә маликдир». («Падшаһи-мүлк» гит'әси үзрә инша). Чүмләдә һәр тәјини әвәзлијиндән сонра исмин чәм шәклиндә ишләдилмәси үслубу позмуш, аһәнкдарлыға хәләл кәтирмишдир.

3. «Вахт олмуш ки, Тәбриз ингилаби мүбаризәләр бешији олмуш, Сәттархан кими халг гәһрәманлары јетишдирмишдир. («С. Рүстәм јарадычылығында Чәнуб мөвзусу», инша) Чүмләдә синоним сөзләрдән истифадә етмәмәк нитгин аһәнкдарлығына хәләл кәтирмишдир.

4. «Чамаат тез бураја ахышыб кәлдиләр». («Јаланчы чобан», ифадә) Топлулуг билдирән мүбтәда илә хәбәрин узлашмасынын тәһрифи нитг аһәнкинә хәләл кәтирмишдир.

Нитгдә аһәнкдарлығ үслуби нормасы ашағыдакы һалларда позулур:

- а) нитгдә јерсиз сөз, лүзүмсуз ифадәләр ишләтдикдә;
- б) диалект вә гејри-әдәби сөзләрдән истифадә етдикдә; в) һәр тәјини әвәзлијиндән сонра исми чәм шәклиндә ишләтдикдә;
- г) топлулуг билдирән мүбтәдаларла узлашан хәбәрләр чәм шәкилчиси гәбул етдикдә; г) нитг бәндләриндә һадисәләрин тәсвирини мүхтәлиф заманларда вердикдә.

Нитгдә емоционаллығ, тә'сирлилик үслуби нормасы.

Шакирдләрә чатдырмалыјығ ки, емоционаллығ, тә'сирлилик бәдин вә публисистик үслубун әсас әләмәти, хүсусијјәтидир. Доғрудур, бәдин нитгдә публисистик үслуба нисбәтән, емоционаллыға мејл гат-гат күчлүдүр. Елми вә рәсми-әмәли үслубларда исә емоционал јүклү сөзләрдән чох аз миғдарда истифадә олунур. Образлы, емоционал ифадәләр, мәчазлар, мүбалиғә, бәдин суал, бәдин нида, нитг фигурлары әсасән бәдин вә публисистик үслубла бағлыдыр. Бу васитәләрдән истифадә едилмәдикдә нитг өз емоционал тә'сирини итирмиш олур.

Шакирдләр чох вахт бу үслуби норманы позур, јүксәк сәнәткарлығла јазылмыш әсәрләр һағгында фикир јүрүдәркән шаблон, стандарт ифадәләр ишләдирләр.

Нитгдә емоционаллығ, тә'сирлилик үслуби нормасынын позулмасы сәбәбләри: а) шакирдләрин әдәбијјат нәзәријјәсини кифајәт гәдәр билмәмәләри. Фразеоложи бирләшмә, бәнзәтмә, мүбалиғә, истиарә, кинајә һағгында тәсәввүрләринин аз олмасы; б) онларын лүғәт фондунда кифајәт гәдәр экспрессив јүклү сөзләрин олмамасы; в) шакирдләрин дүнјакөрүшүнү, сөз еһтијатыны, мә'лумат вә билијини артыран мүтәлиәјә зәиф рәһбәрлик едилмәси; г) онларын бәдин тәһлил, поетик васитәләрә аид тапшырығлар үзрә аз чалышдырылмасы.

Көрүндүјү кими, шакирдләрин јазылы вә шифаһи нитгдә јол вердикләри үслуб сәһвләринин башвермә сәбәбләри мүхтәлифдир. Дил-әдәбијјат мүәллимләри мәгсәдәујғун чалышмалар, системли, ардычыл, комплекс ишләр, јарадычы јазылар васитәсилә шакирдләрдә үслуб вәрдишләринин мөһкәмләндирилмәси ишинә рәһбәрлик едә биләрләр.

СӨЗ ДАХИЛИНДӘ ГОША САМИТ СӘСЛӘРИН ӘДӘБИ ТӘЛӘФФҮЗҮ ҮЗЭРИНДӘ ИШ

Мәмәд Мәчилдов

М. Әлијев адына Азәрбајчан Инчәсәнәт Институтунун
мүәллими.

Орта мәктәбдә Азәрбајчан дили тәдрисинин әсас вәзифә-
ләриндән бири дә шакирдләри әдәби дилә, орфоепик тәләф-
фүзә јијәләндирмәк вә бунулла да онларын нитг мәдәнијјәти-
ни јүксәлтмәкдән ибарәтдир. Һәммин вәзифәнин мүвәффәгијјәти-
лә һәјәтә кечирилмәси үчүн шакирдләрә орфоепик вәрдишләр-
ри мәнимсәтмәк әсас вәзифә сајылыр.

Бу мәтәдлә биз Бақыдакы 173 (дил-әдәбијјат мүәллими Ә.
Чаббарова), 190 №-ли (дил-әдәбијјат мүәллими З. Сәмәдов)
вә башга мәктәбләрдә шакирдләрин тәләффүзү үзәриндә мү-
шәһидәләр апармыш, јохлама дәрсләри кечирмишик. Биз мү-
шәһидәләримизи үмумиләшдирмиш вә әлдә етдијимиз бәзи
нәтичәләри һәммин мәгалә васитәсилә мүәллимләрә чатдырма-
ғы лазым билмишик.

Мә'лумдур ки, Азәрбајчан дилиндә мөвчуд олан бир гисм
сөзләрин тәркибиндә гоша самит сәсләр вардыр. Бунлар да өз
нөвбәсиндә ики група ајрылыр:

1. Ејни чинсдән олан гоша самитләр.
2. Мүхтәлиф чинсдән олан гоша самитләр.

Бу ики нөв гоша самитләрин өзүнә мәхсус тәләффүз хүсү-
сијјәтләри вардыр. Орфоепија тәдрисиндә һәммин чәһәтләр
даһа чох нәзәрә алынмалы вә бу чүр сөзләрин әдәби тәләффү-
зү орфографијасы илә гаршылыгылы шәкилдә шакирдләрә өј-
рәдилмәлидир.

Бунлар ашагыдакы кими группашдырыла биләр:

1. Ејни чинсдән олан гоша самит сәсләрин орфоепијасы-
нын өјрәдилмәси.

Мүшәһидәләр қөстәрир ки, шакирдләрин нитгиндәки јана-
шы гоша самит сәсләрин әдәби тәләффүзү илә бағлы олан гү-
сурлар, әсасән, бунлардыр:

1) Шакирдләрин нитгиндә китаб (һәрфи) тәләффүзү һисс
олунур. јә'ни характер сөзүн нечә ешидилмәси (орфоепик тәр-
киби) јох, јазылышы (орфоепик тәркиби) әсас кими гәбул
едиллир. Мәсәлән: **на (к) га әвәзинә на (г) га, до (к) гуз әвә-
зинә до (г) гуз вә с.**

2) Орфоепик гајдаја кәрә гоша самитлә јазылан чохһеча-
лы сөзләрдә һәммин сәсләрдән биринин тәләффүз едилмәмәси.
Мәсәлән: **мәдәни(јј)әт әвәзинә мәдәни(ј)әт, тәлә(фф)үз әвәзи-
нә тәлә(ф)үз, лә(зз)әт әвәзинә лә(з)әт вә с.**

3) Тәкһечалы сөзләрин сонунда ишләнән гоша самит сәс-
ләрдән биринин дүшмәси. Мәсәлән: **һагг, һисс, һәзз, тибб, хәтт,
рәдд, зәни, фәни, сирр вә с.** сөзләрин **һаг, һәз, тиб, хәт, рәд, зән,
фән, сир** кими тәләффүз едилмәси.

Јухарыда кәстәрдијимиз орфоепик тәләффүз гүсурлары-
нын шакирдләрин нитгиндә мејдана чыхмасынын сәбәбләри
әсасән диалект (шивә), ади данышыг вә һәммин групп шакирд-
ләрин фонетик ешитмә габилијјәтинин нисбәтән аз олмасыдыр.

«Чохһечалы сөзләрин ортасында, тәкһечалы сөзләрин йсә
сонунда самити узатмаг, даһа ајдын тәләффүз етмәк вә ја кар-
лыгыны билдирмәк үчүн ејни чинсдән олан јанашы гоша са-
митләрдән истифадә едиллир. Бу чүр самит сәсләр нисбәтән
давамлы артикулјасија (мәхрәч) илә тәләффүз олунмалыдыр.
Бунун үчүн дә һәммин самит сәсләрин истәр бир, истәрсә ики
сәслә тәләффүзү сәһвдир.

Сөзүн ортасында кәлән ејничинсли јанашы гоша самит сәс-
ләрин орфоепик тәләффүз хәссәләри мүхтәлифдир. Һәммин хү-
сүсијјәтләр ашагыдакылардан ибарәтдир:

1. Орфографијасы орфоепијасына даһа чох јахын (ујғун)
олан чохһечалы кәлмәләрдә јанашы гоша самит сәсләр давам-
лы артикулјасија илә тәләффүз олунмалыдыр. Сөзүн ортасын-
да кәлән гоша **в, д, з, ј, л, м, ч, һ, ф** самит сәсләри һәммин група-
андир. Мәсәлән: **мүвәффәгијјәт, әввәл, тәрәддүд, ләззәт, әдә-
бијјат, пилләкан, мәзәммәт, мүнәччим, тәәһһүд, тәнәффүс вә с.**
Шакирдәр бу чүр самит сәсләри сөз дахилиндә давамсыз арти-
кулјасија илә дејирләр. нәтичәдә ики самит сәсдән јалныз бири
тәләффүз олунур. Мәсәлән: **әдәбијјат (әдәбијат), ләззәт (лә-
зәт), мүвәффәгијјәт (мүвәфәгијәт) вә с.**

2. Орфографиясы әдәби тәләффүзүнә ујғун олан тәкһечалы сөзләрни сонундакы гоша самит сәсләр давамлы артикулясия илә тәләффүз едилмәлидир: һагг (һаг), һисс (һис), һәз (һәз), тибб (тиб), хәтт (хәт), рәдд (рәд), зәнн (зән), фәнн (фән) вә с.

3. Орфографиясы әдәби тәләффүзү илә ујғун кәлмәјән ја нашы гоша самитли чохһечалы сөзләрдә ејни чинсдән олан сәсләрдән бири һәм чинкилтили, һәм дә кар сәсләнир (фонетик шәраитдән асылы олараг):

а) сөз дахилиндә гоша «г» самитләриндә биринчиси карлашыр, јәни «к» кими тәләффүз олунур. Мәсәлән: тогга (тогга), наггаш (наггаш), саггал (саггал) вә с.

б) сөз дахилиндә гоша к, п, т самитләри кәләрсә, бу самитләрдән икинчиси јарымчинкилтили тәләффүз едилур. Мәсәлән:

Языда:

тәшәккүр
мүрәккәб
ағаппаг

4) Башга дилләрдән алынма бә'зи чохһечалы сөзләрдә гоша самитләрдән бири тәләффүз едилмир. Мәсәлән:

Языда:

грамматика
комиссар
баррикада
сессия

Азәрбајчан дили мүәллими јухарыда кәстәрдијимиз гоша самит сәсләрин орфоепик гајдаларыны шакирдләрә һәммин сәсләрин дүзкүн јазысы (орфографиясы) илә мүгајисәли мәним сәтмәлидир.

II. Мүхтәлиф чинсдән олан гоша самит сәсләрин орфоепиясынын мәнимсәдилмәси

Әчнәби дилләрдән ана дилимизә кечмиш хејли сөзләрдә мүхтәлиф чинсдән олан гоша самитләр вардыр. Бу чүр гоша самитләр сөзләрин һәр јериндә: һәм әввәлиндә вә ортасында, һәм дә сонунда ишләнир:

а) Сөзләрин әввәлиндә кәлән мүхтәлиф чинсдән олан самитләр бунлардыр: гранит, бригадир групп, кран, грам, грамматика, програм, трактор, шкаф, трамвај, спирт, графика, грип вә с.

б) Сөзләрин ортасында кәлән мүхтәлиф чинсдән олан самитләр бунлардыр: телеграф, телеграм, электрик, крахмал, комбайн, экскаватор, экран, экспонат вә с.

в) Сөзләрин ахырында кәлән мүхтәлиф чинсдән олан гоша самитләр бунлардыр: әмр, сәдр, елм, метр, театр, һәрф, чинс, бәхш, дүрүст, бәхт, нәш, нефт, әср, нәгл, вә с.

Јухарыдакы сөзләрдә мүхтәлиф чинсдән олан самитләрин биркә ишләнмәси ана дилимизин ганунларына јад олдуғундан бә'зи шакирдләр белә сөзләрин әдәби тәләффүзүндә гүсурлара јол верирләр. Онлар нитгләрини јүнкүлләшдирмәк үчүн јанашы гоша самитләрин ортасына, јахуд әввәлинә гапалы («у», «ы», «и») сайт сәсләриндән бирини артырырлар. Мәсәлән, онлар: грам, плов, һәрф, әмр, театр әвәзинә һәммин сөзләри: гырам, пылов, һәриф, әмир, театыр кими тәләффүз едилрә. Башга дилләрдән кечмә сөзләрин бу чүр гүсурлу дејилиши әдәби тәләффүзлә јолверилмәздир. Дилчилик елминдә сәс артымы (протеза) адланан һәммин һадисә алынма сөзләрин фонетик шәклини тәһриф едир. Буна көрә дә белә сөзләр бә'зән семантик дејишликјә мәрүз галыр.

Бундан башга протеза һадисәси бир чох тәкһечалы алынма сөзләрдә грамматик вә лексик мә'на дејишкәнлијинә дә уграјыр. Мәсәлән: һәрф, зәрф, әмр, гәрб сөзләринин һәриф, зәриф, әмир, гәриб шәклиндә тәләффүзү бу кәлмәләрин мә'на дејишкәнлијини әјани сурәтдә кәстәрир.

Шакирдләрин нитгиндә сәсартымы һадисәсинин һансы нөвү даһа габарыгдырса, мүәллим һәммин нөвә аид чәдвәл тәртиб едир. Бу мәгсәдлә мүәллим ашағыдакы чәдвәлдән һәммин бәһсин өјрәдилмәси үчүн истифадә едә биләр. (Чәдвәлә һәр үч нөв протеза һадисәси дахил едилмишдир).

Бу чүр тәләффүз етмәк олмаз

Бу сөзләри јазылдығы кими тәләффүз етмәк лазымдыр.

(театыр)
(трактор)
(бригада)
(грипп)
(истәкан)
(үстүл)
(крахмал)
(комбайн)
(прогырам)
(електрирк)

театр
трактор
бригада
грипп
стәкан
стул
крахмәл
комбайн
програм
електрик вә с.

Мүәллим сөзләри нөгсанлы тәләффүз едән шакирдләрлә ишләргән онлара ајдынлашдырмалыдыр ки, белә сөзләр дилимиздә мөвчуд олан мүстәгил мәналы лүгәви ваһидләрди. Бу сөзләрин лексик мәналары ајры-ајры чүмлөләр үзәриндә (ше'р вә ја нәср парчаларында) ајдынлашдырмалыдыр. Мәсәлән:

1. Сәнә һәр кимсә елм едәр тәлим,
Она вачибдир ејләмәк тәзим.
(С. Ә. Ширвани)

2. Мән ки, чох разыјам доғма елимдән,
Бу ад чыхмајачаг мәним дилимдән.
(С. Вурғун)

3. Дүнјанын гәрб јарым күрәсиндә мөһкәм сүлһ јаратмаг бүтүн халгларын арзусудур.

4. Биз гәриб әскәр мазары үзәринә чичәк дәстәләри гојдур.
Бу мисаллар лөвһәјә јазылыр. Мүәллимин көстәриши илә шакирдләр мисаллардакы характерик сөзләрин алтындан хәт чәкирләр. һәммин мисаллары шакирдләр бир-бир охујурлар. Онлара бир даһа ајдын олур ки, тәкһечалы гоша самитли сөзләрдә сәсартымы һадисәси характерик сөзләрин лексик маһијәтини дәјишдирир; онлара башга мәна верир. Мүәллим бу сөзләрә аид бир нечә мисал сечиб (истәр ше'рдә, истәрсә дә нәсрдә) дәфтәринә јазмағы тапшырыр.

Гоша самит сәсләрин әдәби тәләффүзү үзәриндә ишин белә тәшкили Азәрбајчан дили тәдрисинин сәмәрәлилијини артырыр, шакирдләрин әдәби дил нормаларына јијәләнмәсинә имкән верир.

РУС МӘКТӘБЛӘРИНДӘ ШАКИРДЛӘРИН АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИНДӘН ЛҮГӘТ ЕҢТИЈАТЫНЫ ЗӘНКИНЛӘШДИРМӘК ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Наимә МӘММӘДОВА

В. И. Ленин адына АПИ-нин диссертанты

Рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дилинин тәдриси заманы шакирдләрин лүгәт еһтијатынын зәнкинләшмәсинә хусуси фикир верирәм. Шакирдләрин лүгәт еһтијатыны кенишләндирмәдән, онлара өјрәдилән сөзләрин мәнасыны мәшғәлөләрә алағәләндирирмәдән оны дә кәнимсәтмәк олмаз.

Рус мәктәбләрдә охујан шакирдләр Азәрбајчан дилини өјрәнәндә Азәрбајчан әдәби дилинин үмуми лүгәтинә әмәли сурәтдә јијәләнмәлидирләр.

VIII синифдә Азәрбајчан дили дәрсләриндә апарылан лүгәт ишләри шакирдләрин лүгәт еһтијатыны кенишләндирмәјә бөјүк хидмәт едир. Бунун үчүн грамматика вә әдәбијјат дәрсләриндә шакирдләрин баша дүшмәдикләри чәтин сөзләри онлара ајдынлашдырырам. Сөзләри гурулушуна көрә тәһлил етдириб онларын нечә дүзәлдијини көстәрир вә јазылышы чәтин олан сөзләрин лүгәтини тәртиб етдириб јаздырырам.

Рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дилиндән дәрс дејән мүәллим лүгәт ишләринә аид апарылан мәшғәлөләрдә Азәрбајчан дилинин јалныз лүгәт тәркибини дејил, һәмчинин бу дилин зәнкин фонетик имканларыны да ајдынлашдырмалыдыр.

Рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дилини тәдрис едән мүәллимләр билмәлидирләр ки, лүгәт ишинә дәрсдә даһа чох әһәмијјәт вермәк лазымдыр. Бәзи мәктәбләрдә лүгәт иши һәләлик тәләб олуначаг сәвијјәгә галдырылмамышдыр.

Лүгәт ишини апараркән чалышырам ки, мүәјјән ардычыллыг вә гајда көзләнилсин. Лүгәт ишинин мәзмуну мөһдуд

шәкилдә апарылмасын. Мәтндә мә'насы әсасән, мә'лум олан
вә һәмин мәтндә бу вә ја дикрә мә'на әләмәти олан сөзләр
үзәриндә иш апарырам. Лүгәт ишиндә мүхтәлиф методик
јоллардан истифадә едирәм.

VIII синифдә Азәрбајчан дили дәрсләриндә чүрбәчүр тә'
сирли вә сәмәрәли јолларла шакирдләрдә сөзә дүшүнчәли вә
лингәтәли мүнәсибәт бәсләмәји тәрбијә едирәм.

Рус бөлмәсиндә тәһсил алан шакирдләрә сөзү һәртәрәф-
ли өјрәнмәјә марағ ојатмалы, онларын нитг мәдәнијјәтинин
формалашмасына вә зәнкинләшмәсинә чалышмалыыг.

Сөз үзәриндә апарылачағ иш мәтндә олан сөзләр иш
кирдләрә дәрк етдирмәк үчүндүр. Буна көрә мәтндә тәсадүф
олунав сөзләр дил чәһәтчә тәһлил олунмалыдыр.

Дәрс заманы белә тәһлилләр апарырам:

1. Сөзүн морфоложи гурулушу вә бә'зән дә е'тимолокија-
сыны мүәјјән едирәм .

2. Синоним сөзләр и гаршылашдырырам.

3. Берилмиш мәтндә сөзүн емоционал рәнкарәнклијини
ајдынлашдырырам.

Рус мәктәбиндә Азәрбајчан дилини тәдрис едәркән
мәшғәләләр заманы шакирдләр иш дил инкищафына чох көмәк
едир, онларын лүгәт еһтијатыны зәнкинләшдирир.

Шакирдләр Азәрбајчан дилини ифадә вә тә'сир гүввәси-
ни әјани шәкилдә баша дүшүрләр.

Һәр һансы бир дилдән данышан адам, өз нитгиндә иш-
ләтдији сөзләрлә мүәјјән әшјаны, онун кејфијјәт вә һәрәкәти-
ни, мүрәккәб вә мүчәррәд мәфһумлары, тәбиәт вә чәмијјәтдә
олан һадисәләр иш әләгәләр иш дүзкүн әкс етдирмәјә чалы-
шыр. Буна көрә Азәрбајчан дили дәрсләр ишндә лүгәт иш иш
аид мәшғәлә апараркән, мә'насы ајдын олмајан сөзләр иш ша-
кирдләрә ишә иш едилмәси мүһүм јер тутур.

IX синифдә М. Ә. Сабир иш «Әкинчи» ше'рини кечәркән:

мәзлумлуг—јазыглыг
бир үзрлә—бәһанә иш
бу мә'вадә—бу јердә
деһганә—кәндлијә
јел—күләк
кетди бадә—һечә кетди
сәрү сәманын—вар-јохуну.

сөз ачма—данышма

зәһр—зәһәр

өмр ејләмисән—јашамысан,—кими сөзләр иш

едиб, сонра һәмин сөзләр иш русча нечә дејилдијини шакирд-
ләрә ишә иш едиб лүгәт дәфтәр ишндә јаздырырам.

Әкинчи—пахар

фәрјад—стон

дөш—груд

әдәб көзлә—соблјудај приличје

лал—глухој

долу—град

бәбәк—зенеча

чүтчү—земледелеч

зәһәр—јад.

Дәрс иш елә гурурам ки, шакирдләр һәр бир сөзүн мә'насы-
ны вә гурулушуну билсинләр.

Шакирдләр һәм сөзүн мә'насына вә гурулушуна, һәм дә
сөздүзәлтмә ганунларына әсасландыгда өз лүгәт еһтијатлары-
ны мөһкәмләдә билирләр. Лүгәт үзрә апарылачағ чалышма-
лар үчүн сөз сечәркән, һәмин сөзләр иш нитгдәки гијмәти вә
әһәмијјәти нәзәрә алынмалыдыр.

Рус мәктәбиндә Азәрбајчан дилини тәдрис едән мүәллим
елә етмәлидир ки, чалышмалар бир гајда оларағ мәтндә ве-
рилмиш ајры-ајры сөзләр үзәриндә гурулсун. Мүәллим һәм
грамматика, һәм дә орфографија вәрдишләр иш аз вахт сәрф
етмәклә даһа сәмәрәли вә тә'сирли едә биләр.

Сөзләр иш јазы гајдаларыны мөһкәмләтмәк үзрә апарыла-
чағ ишләр иш һәр гајдасына аид шакирдләрә мүхтәлиф нөвлү
тапшырыглар верирәм. Сөзүн мә'насыны вә ја һансы нитгә
аид олдуғуну ишә иш едирәм.

Лүгәт иш ишндә даир апарылчағ бүтүн чалышмалар, мүәјјән
ардычыллыгга гурулмалыдыр. Иш иш бу чүр гурулдугда, програ-
мын конкрет бөлмәсини өјрәнмәк асан олар. Бүтүн чалышма-
лар шакирдләр иш нитг вә тәфәккүрләр иш, ејни заманда он-
ларын савадлы јазы вәрдишләр иш мөһкәмләндирмәји һесаба
алмағ әсасында гурулмалыдыр.

Шакирдләр иш Азәрбајчан дилини лүгәт зәнкинлији иш
таныш едәркән, чалышырам ки, онлара сөзләр иш чохмә'налы-

лыгыны конкрет мисалларла өйрөдүм. Нүмунө үчүн баш сөзүнү көтүрөк. Бу сөз мөтн ичәрисиндә ишләдилән башга сөзләрлә алағадар олараг бир сыра мә'на ифадә едә биләр: мәсәлән, баш мүнәндис, баш чыхартмаг, баш әймәк, баш гачырмаг, баш галдырмаг, баша дүшмәк, баша салмаг, башдан ашмаг.

Изаһат едирәм ки, чох мә'на дашыжан сөзләр јалныз исимләрдә дејил, ејни заманда башга нитг һиссәләриндә дә олур. Мәсәлән, сифәтә мисал олараг ағыллы сөзүнү көтүрөк: ағыллы гыз, ағыллы инсан, ағыллы ушаг вә с.

Фе'лә мисал олараг алмаг сөзүнү көтүрөк: чөрәк алмаг, гиймәт алмаг, китаб алмаг, мәктуб алмаг, хәбәр алмаг вә с. Сөзләрин чохмә'налы олмасыны сүбут етмәк үчүн кәтирилән мисаллары тәһлил едирәм. Сонра шакирдләрин өзләринә бир нечә мә'на ифадә едән сөзләр тапмагы вә онларын чүмләдә дашыдыгы мә'наны ачмагы тапшырырам.

Нәһајәт, шакирдләрә бир нечә чохмә'налы сөз вериб, онларын мә'насыны ачмагы вә сонра һәмин сөзләри чүмлә ичәрисиндә ишләтмәји тапшырырам. Мәсәлән, иш көрмәк, иш чыхармаг, иш күнү, ишә дүшмәк вә с.

Азәрбајчан дилини совет дөврүндә зәнкинләшдирән јени сөзләр һаггында шакирдләрә кениш мә'лумат вермәјә чалышырам. Сөзләрин мә'насыны мәнимсәмәк ишиндә көмәк мәгсәдилә шакирдләрә лүгәтләр дүзәлтдирирәм. Бу саһәдә иши кенишләндирмәк вә шакирдләри мүнтәзәм сурәтдә әлифба сырасы илә лүгәтләр дүзәлтмәјә алышдырмаг лазымдыр.

Мөтнләрин тәрчүмәси заманы тәсадүф олуан јени вә чәтин сөзләри лүгәт дәфтәринә јаздырырам. Шакирдләрин јазылы вә шифаһи нитгиндә лүгәтләрдән истифадә етмәләринә чалышырам.

Јери кәлдикдә лүгәт дәфтәрләринә јаздырылачаг сөзләрин бир чохуна гысача изаһат верирәм. Белә изаһат сон дәрәчә дәгиг вә лаконик олмалыдыр. Белә лүгәтчәләрдән истифадә етмәк даһа фајдалы олур. Шакирдләрин мütалиә вахты јазылы вә шифаһи нитгдә лүгәтчәләрдән истифадә етмәләринә чалышырам. Белә олдүгда, лүгәтчәләрдә топланмыш сөзләр ушагларын феал сөз еһтијатына дахил олур.

Шакирдләрә лүгәт ишләрини ашағыдакы јолларла апарырам:

1. Ајры-ајры чәтин сөзләрин лүгәтини дүзәлтдирирәм.
2. Рус мәктәбинин VIII—X синиф шакирдләринә дәрә ки-

табында олан лүгәт тәркибинин мәзмунуна ујгун олараг сөз еһтијатыны кенишләндирмәк үчүн мөһкәм систем јаратмагы тапшырырам.

3. Синифдә апарылачаг һәр бир дәрсин тәдрис ишинин һәр бир нөвү үчүн габагчадан лүгәт һазырлајырам.

4. Шакирдләрин синифдә вә синифдәнкәнар лүгәт ишләрини феаллашдырмаг үчүн онлара рәһбәрлик едирәм.

Рус мәктәбиндә Азәрбајчан дилини өйрәнән шакирдләрә һәмин дилин әсас лүгәт фонду вә лүгәт тәркиби һаггында гыса да олса мә'лумат верирәм.

Бунун үчүн XIX әср вә ја ондан даһа әввәлләрдә јашајыб-јаратмыш Азәрбајчан јазычыларынын әсәрләриндән кичик мөтнләр ајырырам. Орада ишләдилән бир чох лүгәт тәркибиндән ејни илә мүасир дилимиздә истифадә едилдијинә шакирдләрин дигәтини чәлб едирәм. Бу сөзләрин сабитлији, мә'нача һамы үчүн ајдын олмасы, узун әсрләр боју Азәрбајчан халгынын бунлардан истифадә етмәси барәдә шакирдләрә мүйәјјән мисалларла изаһат верирәм.

Бундан сонра шакирдләрә белә мә'лумат верирәм ки, Азәрбајчан дилиндә данышан һәр кәс үчүн мә'насы ајдын олан, узун әсрләр боју јашајан, башга сөзләрин дүзәлдилмәси үчүн әсас ола билән сөзләр дилин әсас лүгәт фондуну тәшкил едир. Бу фонд сүр'әтлә дәјишир, чүнки һәмин фонда гәдимдә олдүгу кими нәсилдән-нәслә кечән, һамыја мә'насы ајдын олан вә һамы тәрәфиндән ишләдилән сөзләр дахилдир. Лүгәт тәркиби дилдәки бүтүн сөзләрин чәминә дејилир.

Шакирдләрин лүгәт еһтијатыны зәнкинләшдирмәк ишиндә гираәтин бөјүк ролу вардыр. Чалышырам ки, шакирдләрдә гираәтә һәвәс ојадым. Китаб сечмәкдә дә онлара көмәк едирәм.

ЭДАТЛАРЫН ТЭДРИСИ ҲАГГЫНДА

Рәһилә ГҮЛИЈЕВА

Степанакерт Педагожи Институтунун
мүәллим.

Нитг һиссәләри сырасында ән аз тәдгиг олуан, тарихән әсас нитг һиссәләри вә көмәкчи нитг һиссәләриндән төрәнмиш, нитгдә чидди үслуби әлванлыг ярадан, орфографиясы гисмән мубаһисә догуран эдатларын тәдриси һаггында кенши данышмага ештијач варды.

Орта мәктәбдә азәрбајҗан дили тәдрисинин башлыча мәгсәди јалпыз фонетик, лексик вә грамматик васитәләрин дејил, чунки заманда үслуби васитәләрин дә шакирдләрә дәриндән һөнимсәдилмәсидир. Бу бахымдан гошулдуғу сөзүн вә ја чүмләннин һиссәси—эмоционал тәсирини, бәдиилијини артырмага хидмәт едән эдатларын тәдрисиндә мүһүм әһәмијјәтә маликдир.

Эдатлар орта мәктәбдә 6-чы синифдә тәдрис олунар. Програмда эдатларын тәдрисинә 6 саат вахт верилир. Бу саатлардан тәчрүбәли мүәллимләр ашағыдакы гәјдада истифадә едирләр. 1-чи саатдан «Эдатлар һаггында мәлүмат», 2-чи, 3-чү саатлардан «Эдатларын мәнача нөвләри», 4-чү саатдан «Эдатларын башга нитг һиссәләри илә омонимлији», 5-чи саатдан «Эдатларын јазылышы», 6-чы саатдан исә эдатла әлағадар кечиләнләрин үмумиләшдирилмәси үчүн истифадә олунар.

«Эдат һаггында үмуми мәлүмат» мөвзусуну ондан әввалки «Бағлајычылар» бәһси илә әлағадар шәкилдә ашағыдакы план әсасында өјрәтмәк лазымдыр:

1. Эдат нәјә дејилир?

2. Эдатлар нитг һиссәләринин бөлкү принципләрини (лексик, морфоложи вә синтактик принципи) өјрәдирми?

3. Эдатлар тарихән нечә төрәнмишдир?

4. Эдатларын гурулушу.

5. Эдатлары сәчијјәләндирән әсас хүсусијјәтләр.

Мүәллим изаһ етмәлидир ки, гошма вә бағлајычылар ки ми ајрылыгда лүгәти мәнаја малик олмајан, морфоложи, аламәтсиз, чүмләдә мүстәгил синтактик вәзифә дашымајан көмәкчи нитг һиссәләриндән бири дә эдатдыр.

1. Мән ки дамдан, бачадан бахмаз идим (Ә. С.).

2. Сиз балтаны лап көкүндән вурдуруз (Ә. В.).

3. Ахы Гараш ачдыр, — дејә, Маја учадан күлдү (М. И.)

вә с.

Бу чүмләләрдә ки, лап, ахы эдатдыр, ајрылыгда мүстәгил мәна билдирмир, шәкилчи гәбул етмир, чүмләдә бир үзв ки ми чыхыш етмир, лакин сөз (лап көкүндән) вә чүмләләрин һисси тәсирини, бәдиилијини гүввәтләндирир. нитги рөвнәгләндирир вә әлванлашдыр. «Каш ки, севимли јолдашым бу кун кәләјди», «Бәс мәним јадикар вердијим һаны?» чүмләләриндән каш ки, бәс эдатларыны чыхарсаг, биринчидә арзу мәнасы, икинчидә суал мәнасы итәр, һәмин чүмләләр гуру вә сөнүк көрүнәр. Бу тип чүмләләри һәм эдатла, һәм дә эдатсыз ишләтмәји шакирдләрдән тәләб едән мүәллим, мүгајисә үсулу илә эдатларын сөз вә чүмләләрә кәтирдији әлава мәна көзәллијини даһа јахшы мәнимсәтмәјә чалышмалыдыр. һәм дә белә нүмунәләри аз-чох шакирдләрә таныш олан, асан јадда галан дил фактлары (Мән ки, көзәл дејиләм. Гој һәмишә күнәш олсун. Ахы мән нә дедим хәтринә дәјди вә с.) сырасындан сечмәк мәгсәдә даһа ујғундур.

Эдатларын гурулуш нөвләрини ашағыдакы нүмунәләр әсасында шәрһ етмәк мәгсәдә ујғундур.

1. Өлдүмү Балашы әлдүрән әскәр? Өлдүмү Күлүшү күлдүрән әскәр? (Ҷ. Ҷ.).

А коса, коса, кәлсәнә.

2. Елә сән дә јорулмурсан «елләр, елләр» демәкдән.

Чох тәбибә шәрһ ејләдим дәрдимн,

һеч көрмәдим чараланмыш көнлүмү.

3. Бирчә фарағат дур, көз дәјәр сәнә. Тәкчә мән кәлмишәм.

4. Бәли дә, ајағы чарыглы өлкә, Бөјүк Фирдовсиләр јетирди, бөлкә.

Көрүндүү кими, адатлар сырасында һәм шәкилчиләшмишлери (мү, сәнә), һәм сада гурулушлу (елә, һеч), дүзәлтмә гурулушлу (бирмә, тәкчә), һәм дә мүрәккәб гурулушлары (бәли да, һејиф ки вә с.) вардыр.

Әдатлары онлара охшар башга нитг һиссәләриндән фәргләндирән хуәсијјәтләр сырасында ән чох үслуби маһијјәт дашымасы, сөзләрин һисси тә'сирини артырмаг мәгамында чүмләннин ортасында, чүмләләрин һисси тә'сирини артырмаг мәгамында исә әввәлдә вә сонда ишләнмәси, өзүндән сонра фасилә тәләб етмәдији үчүн чүмләдән веркүллә ајрылмамасы үзәриндә дајанмаг лазымдыр.

Бу нәзәри фикирләри шакирдләрә әсаслы сурәтдә мәнимсәтмәк үчүн синифдә 277 вә 278 нөмрәли тапшырыглар үзәриндә иш апармаг, евә исә 278, 279 нөмрәли чалышмаларын ишләнмәсини тапшырмаг сәмәрәли нәтичә верир.

Шакирдләрин јаш вә билик сәвијјәси, мөвзунун кенишлији нәзәрә алынмагла, әдатларын мә'на нөвләринин өјрәдилмәсинә ики саат вахт ајырмаг лазым кәлир. Бу саатлардан биринчисиндә гошулдуғу сөзә вә чүмләјә кәтирдији мә'на чаларлығы әсас көтүрүлмәклә әдатлар ашағыдакы кими тәсниф олунмалыдыр:

1. Гүввәтләндиричи әдатлар: **Нижә** дурмусан, кет дә. **Артыг** кечдир. **Нечә** ки кечәннин олур сабаһы.

2. Арзу билдирән әдатлар: **Гој** чыхым дағлара, дејим јар һаны?

Каш мәни дә нитг мәдәнијјәти дәрнәјинә јазалар. Сән јаша **бары**. **Кәлсәнә** ики башлы гоһум олаг. **Тәки** сиз сағ олун вә с.

3. Мәһдудлашдырычы әдатлар: Јүз көзәлин ичиндә **тәкчә** сәни севмишәм. Бу фикри јалныз сиз мүдафиә едирсиниз.

4. Суал әдатлары: **Мәкәр** һеч јашылбаш олмаз бу јердә? **Бәс** мәним вердијим јадикар һаны? Сөјлә көрүм, Ханчобаны көрдүнмү? Гардаш да гардашы һеч унудармы?

5. Тәсдиг билдирән әдатлар: **Бәли**, бакылыјам. Өз шөһрәтим вар.

Јахшы фикрин нәдир? **Һә** ону дејирәм ки, инсан јахшы күнүн гәдрини јаман күнә дүшәндә билир.

6. Инкар билдирән әдатлар: **Јох** кечәл суја кедән дејил. **Хејир** өлмәмишәм, һәлә мән сағам. Чох тәбибә шәрһ ејләдим дәрдим, **һеч** көрмәдим чараланмыш көнлүмү.

7. Шиддәтләндиричи әдатлар: **Ән** зәриф чичәкләр дағ башындадыр. **Јап** әлдән дүшмүшәм. **Даһа** сәнә сөзүм јохдур.

8. Әмр әдатлары: **Гој** бир дә мүһарибә олмасын. **Кәл** әзиз бајрамым бир дә өлүшәк. **Көр** дүнјада нәләр олур... вә с.

9. Нәдә билдирән әдатлар: Бу сирри һеч кәс билмәсин **һә**. **Бах** бир дә белә гәләти еләмә.

10. Ишарә әдатлары: **Оду** кәлир. **Будур** кәлир баһар фәсли. **Одур** бијабанда дајаныб гатар...

Әдатларын тәдриси заманы тә'лимин әјанилик принсипинә дә чидди әмәл етмәк лазым кәлир. Бу мәгсәдлә «Әдатларын мә'на нөвләри» адлы чәдвәлдән, үзәриндә һәм әдат, һәм дә башга нитг һиссәси кими ишләнән морфемләрә аид чүмләләр јазылмыш плакатдан, «Әдатларын јазылышы»на аид схемдән истифадә етмәк мәгсәдә ујғундур.

Бу нүмунәләр әсасында әдатларын мә'на нөвләри һагда мүфәссәл изаһатдан сонра, 280, 281, 282 нөмрәли тапшырыглары синифдә һәлл етдирмәк, евә исә дәрсликдәки нәзәри изаһатын сорғусуна, мүхтәлиф нөвдән олан әдатларын сөз вә чүмләјә кәтирдији мә'на инчәликләринин мүгајисәли шәкилдә шәрһ олунмасына вахт вермәк, 283 нөмрәли тапшырығы синифдә ишләтмәк, 284 нөмрәлини исә евә тапшырмаг кифәјәтдир.

Әдатларын тәдрисинә верилән дөрдүнчү саатда әдатларын башга нитг һиссәләри илә охшар вә фәргли чәһәтләрини, ејни сөзүн һәм әдат (**Гој** балаларымыз аталы-аналы бөјүсүн), һәм фе'л (Ушағы мәктәбә **гој**, тәһсилдән ајырма), һәм әдат (**Нә** көзәл һавадыр), һәм әвәзлик (**Нә** ахтарырсан, ата?), һәм әдат (Сән **ки** белә дејилдин), һәм дә бағлајычы (дејирсән **ки**, сәндән **нијә** күсмүшәм?) кими ишләнмәси һагда шакирдләрә ғыса вә ајдын мә'лумат верилир. Сонра да 286, 287, 288 нөмрәли чалышмалар үзәриндә иш апарылыр, 289 нөмрәли тапшырыг евә верилир.

«Әдатларын јазылышы» мөвзусуну кечәркән, мүәллим өз изаһыны мәһз грамматик омонимлијә малик әдатлар үзәриндә гурмалыдыр. Бу нөв әдатлар сырасына да-дә, **ки**, **анчаг**, **бәли**, **хејир**, **һә**, **јох**, **јахшы** вә с. дахилдир.

Мүәллим анчаг шәкилчиләшмиш әдатларын сөзә битишик јазылдығыны, јердә галан әдатларын сөздән ајры јазылмасыны, «ки» әдатындан сонра јарым фасилә едилмәдији үчүн веркүлә еһтијач галмадығыны, «да-дә» әдатларынын чүмләдә јеринә көрә (сонда кәлмәси) «да, дә» иштирак билдирән баг-

лајычылардан (бу баглајычылар неч вахт чүмлэнин сонунда калмадијини) фэрглэнмэсини, тэсдиг (бэли, һә, јахшы) вә ишкар (хејир, јох) адатларындан сонра веркүл вә ишда ишарачивин ишлэнмә мәгамы барәдә шакирдләрә әсаслы билик вермәк мәгсәдинә һал олмагдан өтрү мүгајисә үсулундан вә тарты дил фактларындан истифадә етмәлидир.

Мәсәлә: 1. Инди **ки** сөз ачылды, үрәјимн бошалдачагам.
2. Чалышачагам **ки**, һаггы һаһагдан, дүзү әјридән фэргләндрәм.

3. Индики заманда ким ач галыр?
Бу чүмлэләрн биринчисиндә **ки** адат, икинчисиндә табелилик баглајычысы, үчүнчүдә заман вә јер зәрфләриндән сифәт дүзәлдән шәкилчидир. Шакирдләрә ону да демәк лазымдыр **ки**, **ки** адаты анчаг исми нитг һиссәләринә гошулуp, фәләдәрә гошула билмир. **Ки** баглајычысы исә јалныз табели мүрәккәб чүмләдә баш чүмлә илә будаг чүмлә арасында, фәли хәбардән сонра кәлиp.

2. Десин дә әлими ағзына тутмамышам **һа**. Биз дә һәјат ашигијик. Биздә ше'р дә вар, сәһәт дә вардыp.

Бу чүмлэләрн биринчисиндә **дә**, **тә** кид адаты, икинчисиндә иштирак билдирән баглајычы, үчүнчүсүндә (биздә) јерлик һал шәкилчидир.

3. Мән **анчаг** сәни дүшүнүрәм. О һирсләнди, **анчаг** ис сөз данышмады.

Көрүндүјү кими, биринчи садә чүмләдә «анчаг» адатдыp, дурғу ишарәси тәләб етмир, икинчи табесиз мүрәккәб чүмләдә исә гаршылыг баглајычысыдыp, өзүндән әввәл веркүл тәләб едир.

Бу мөвзу илә 291, 293 нөмрәли тапшырыглар синифдә 295 нөмрәли тапшырыг евдә ичра олунмалыдыp.

Әдатлар бәһсинә ајрылан 6-чы саатдан 285, 296 нөмрәли тапшырыглар үзәриндә иш үчүн истифадә олунур. Бу тапшырыглар мүстәгил јарадычылыг тәләб едир, кечиләнләрн тәк-рар едиб мөһкәмләтмәк үчүн мәгсәдә ујгундур. Тә'лимин «билији мөһкәмләндирмә» принципи тәләбләринә чаваб верир.

Морфоложи үслуби васитәләр сырасында чох мүһүм јер тутан, үмуми шәкилдә көтүрүлдүкдә нәинки сөзүн вә чүмләннин, һабелә бүтөвлүкдә нитгин вә бәдии дилин һисси тәспирини артыран, мәзмунуну зәнкинләшдирән адатларын белә планлы тәдриси сәмәрәли нәтичә верир. Сәмәрәлилик исә тә'лимни јүксәк сәвијјәдә гурулмасы јолудур.

г. Куровбад, пр. ил. Пешма

г. п 187 Т.с. институт. ил. Зар-
доба

ДИЛ ВӘ УСЛУБ ҺАГГЫНДА

Садыг ШУКУРОВ
филологја елмләри намизәди, досент

Дил чәмијјәтин мә'нәви јүксәлишинә сәбәб олан эн гүд-рәтли васитәдир вә онун өзүнәмәхсус үслублары вар. Онлардан бири дә дилин бәдии фикир ифадә едән үслубдур. Башга үслублардан өз образлылыгы, мә'чазларынын чохлуғу вә с. хусусијјәтләрн илә фәргләнән бәдии дил јазычылары мәхсус-дур. Онлар бир халгын дилиндә әсрләр боју давам едиб кәлән мүсбәт әһвәләрн мүасир дөврүн тәләбләрн илә ајаглаша биләчәк бир төрдә инкишаф етдирир, бу дилә јени-јени сөз вә ифадәләр кәтирирләр. Һәр һансы бир дилин зәнкинлији, көзәллији вә сәлислији фикри ифадәдә һәмн дилдәки сөз рәнкарәнклијинин мә'налылыгы илә изаһ олунур. Дил халгын һиссә вә фикринин һәмншә јашыл ағачыдыp вә халг мәншәтинин зәнкин, чанлы гајнагларындан гидаланыp, о сөз вә сөз бир-ләшмәләринә миннәтдардыp. Сөз дил васитәсилә дејилиp, лакин дилдә ифадә едилән сөз мә'нача дәјишиp. Онорә де Балзак «Луи Ламбер» адлы фәлсәфә әсәриндә јазыр **ки**, сөзләрн һәјатына даир нечә көзәл әсәр јазмаг олар.. Лакин бунун үчүн әввәлчә бүтөв бир китаб јазмаг лазымдыp. Бу ону көстәриp **ки**, сөз мә'на чаларлыгына көрә олдугча зәнкиндиp вә ону мүкәммәл, һәртәрәfli өјрәнмәдән ишләтмәк әлмаз. Һәм дә дил вә үслуб мәсәләси деликдә сөз вә ифадәләрн јериндә вә дүзкүн ишләдилмәсинә диггәт јетирилмәлидир.

Билдијимиз кими, бәдии әсәр јалныз дил чәһәтдән дејил, үслубча да дүрүст вә мәнтиги олмалыдыp. Үслуб фикринә һә-

дәфә сәрраст дәймәсиндә ән әсас шәртдир. Үслублар нә гәдәр мұхтәлиф олурса олсун, онлары дилдән ајры тәсәввүр етмәк мүмкүн дејилдир. Әкәр сәнәткар етинасизлыг едиб дилә сәһи јанашса, ону дүјмадан, сөзләрин мәна чаларлыгына архаланмадан, етимолокијасыны нәзәрә алмадан ишләтсә нитгиндә гурулут јаранар, истәнилән мәна алынмаз. Мүәллиф һарада грамматиканын үслубијјага, һарада исә үслубијјатын грамматикаја күзәштә кетдијини һисс етмәк бачарыгына малик олмалыдыр. О, лүзүмсуз сөзләрин ишләдил мәсинә гәтијјән јол вермәмәлидир. Лүзүмсуз сөзләрин чох лүғу бир тәрәфдән фикрин мүчәррәдлијанә, дикәр гәрәфдәдә охучунун тез јорулмасына сәбәб олур. Мәһз бу чәһәтдән дил вә үслуб мәсәләси бәдин әдәбијјатын (о чүмләдән дилин дикәр үслубларыны да-бәдин, рәсми, елми вә ичтиман-публисестик) идејасынын ајдынлашмасында мүһүм јер тутур. Сөз усталары өз нитгләриндә, јаратдыглары сурәтләрин данышығында мүәјјән бир фикри охучулара чатдырмаг ис гәркән дилин грамматик вә лексик имканларындан бәһрәләнмиш вә бәһрәләнирләр. Јазычылары дил вә үслубча фәргләндириән әсас чәһәт онларын үмумхалг дилиндә олан сөзләрдән вә сөз бирләшмәләриндән, аталар сөзү вә зәрб-мәсәләрдән, морфоложи вә синтактик васитәләрдән мұхтәлиф сәпкидә истифадә етмәк бачарығыдыр. Вах, бу чәһәт дәнларын сәнәткарлығындакы өзүнә мәхсуслүғу ашкара чыхарыр. һәм дә белә фәрди үслуби хүсусијјәтләр јазычыларын бәдин дилин ифадә васитәләриндән нечә, нә тәрздә истифадә етмәләрини мејдана чыхарыр. Лакин бу неч дә о демәк дејилдир ки, јазычы халг хәзинәсиндән сөз вә ифадәләри учдантутма кәтүрүб өз әсәриндә ишләтсин. О, сечдији мөвзу илә әлағәдар һадисә вә образын характерини ачмаға, сурәтин типик чәһәтләрини габарыг формада кәстәрмәјә, јаратдыгы сурәтләрин дүнјакөрүшүнә хас олан сөз вә ифадәләрин сечилмәсинә хүсуси әһәмијјәт вермәлидир. Бу бахымдан академик М. Ариф: «Бир шаир вә ја насир нә гәдәр бөјүк бир истедад саһиби олурса-олсун дили билмәсә, дил үзәриндә ишләмәсә, јарадычылыг әзаб вә ишкәнчәләри чәкмәсә, бөјүк бир сәнәткар ола билмәз». (М. Ариф. «Әдәби-тәнгиди мәгаләләр» Азәрнәшр, Бақы, 1958, сәһ. 226.) фикрини чох сәрраст ишләтмишдир.

Һәгиги сәнәткар сөзләрин лексик вә морфоложи хүсусијјәтләринә әмәл етмәклә јанашы, онларын сечилмәсинә,

чүмләдә дүзүлүшүнә, әвәз олуима үсулуна да әһәмијјәт вермәлидир. Лексик вә морфоложи чәһәтләрин чүмләдә мәгсәдәујгун сурәтдә ардычыллыгы, фикрин мәнтигини вә үслубун јеткинлијини кәстәрир. Доғрудан да әсил сәнәткар о сәнәткарә дејилир ки, аз сөзлә чох мәна јаратмаг бачарыгына малик олсун. Классик сөз усталары өз әсәрләриндә һәмишә дәнә-дәнә исрарла, сәбирлә ишләмиш, дилин үмуми гәлууларына зидд кетмәждән еһтијат етмишләр.

Белә вәзијјәт онларын Азәрбајчан әдәби-бәдин дилинә билаваситә садиг галмалары илә бағлыдыр. Чүнки Азәрбајчан бәдин дили тәбии олараг өзүндә әдәби дил нормаларыны да јашадыр вә тәблиғ едир. Буна әсасән дә, дил вә үслуб мәсәләси илә јалныз дилчи алимләр дејил, јазычы вә шаирләр, кәркәмли әдәбијјатшүнаслар да мәшғул олмуш вә бир сыра гижмәтли тәдгигат әсәрләри вә монографијалар јазмыш, елми-нәзәри әһәмијјәти олан фикирләр ирәли сүрмүшләр.

Кәркәмли әдәбијјатшүнас Мәммәд Арифин фикринчә истәр шаир олсун, истәрсә драматург онларын јаратдыглары бәдин образ вә ја тәсвир етдикләри тәбиәт ләвһәләри дил вә үслубча аңлашыглы дејилсә, охучу вә ја дилләјичијә бәдин зөвг верә билмәз. Әлбәттә, о, бунунла драматургун дили илә шаирин дили арасында неч дә ејнијјәт гојмур; драматург шаир вә насирдән жанрын дахили тәләбләринә чазаб верән дил хүсусијјәтләринә әмәл етмәләрини вачиб билир. Әлбәттә, бунунла да сәнәткарлардан дилә садәлик, үслуба ајдынлыг кәтирмәк көзләјир.

М. Ариф бәдин дил вә әдәби дил арасында да бәрабәрлик ишарәси гојмајараг јазыр: «...бәдин дил үмумијјәтлә, дилдән вә һәтта әдәби дилдән онунла фәргләнир ки, бәдин әсәрләрдә дил јалныз өз мәнтиги ифадә васитәсилә дејил, ејни заманда өз шәкли, заһири тәсири, аһәнкдарлығы вә мусигиси илә дә јазычынын фикри ифадәсинә јардым едир.» (М. Ариф. «Әдәби-тәнгиди мәгаләләр», Азәрнәшр, Бақы, 1953, сәһ. 224) Бурадан белә бир һәгигәт дә мејдана чыхыр ки, мүәллиф мүәсир Азәрбајчан дилинин характер чәһәгләрини мүкәммәл билмәклә, бәдин вә әдәби дилин фәрпиндән бәһс едир вә диллә сәлислик вә садәлији исә онларын һәр икисинин вәһдәти сајыр.

Биз дил вә үслубдан данышаркән, дилчи вә әдәбијјатшүнасларын дәнә-дәнә тәкрарладыглары белә бир мүддәаны

тәсдин едирик ки, бәдин әдәбијјатда дил мәсәләси үслуб мәсәләси илә бағлыдыр.

Һеч бир заман дили үслубдан, јахуд бунларын һәр икисинин базәји һесаб едилән садәлији исә онлардан ајры көтүрмәк олмас. Ахы, тәфәккүрүн инкишафында бунлар бир-бирини тамамлајыр. Садәлик исә онларын даһа асан ба-ша дүшүмәсинә имкан верир. Бунун әсас сәбәби ондан иба-рәтдир ки, «дил бәдин әдәбијјатын бир сыра хүсусијјәтләри илә алағадардыр: јазычынын үслубу, әсәрин мөвзусу, бәдин гурулушу, сурәтләрин тәсвири, гәһрәманларын хасијјәтләри, шәрантин тәсвири вә нәһәјәт, әсәрин идејасы, бүтүн бунлар бәдин дилин тәјининдә бөјүк рол ојнајыр». (М. Ариф. «Әдә-би-тәнгиди мәғаләләри», Азәрнәшр, Бақы, 1958. сәһ. 224).

Јахшы үслуб о үслуба дејилди ки, орада узунчулуғ ол-масын, фикирләр лаконик вә мә'налы, тәсвирләр там, ифадә зәнкин, бәдин сурәтләрин данышығы исә ајдын олсун, орада јерсиз жаргона јол верилмәсин. Јахшы үслуб о үслуба дејил-ди ки, үмуми Азәрбајчан әдәби дили даирәсиндә ишләнсин, ону охујаркән инсанда хош әһвали-руһијјә ојатсын, һадисә вә шәхсијјәт һағгында ајдын вә долғун тәсәввүр јаратсын, охучу вә ја динләјичијә естетик зөвт бағышласын.

Үслубун көзәллијини шәртләндирән хүсусијјәтләрдән бири дә сөз-лүгәтин ојнадығы ролдур. Сөзүн чүмләдә нечә вә һансы вәзијјәтдә ишләдилмәси дә үслубун көзәллијини мүәјјәнләшдирмәјә көмәк едән әсас амил кими һәмишә диг-гәт мәркәзиндә олмалыдыр.

Бәдин јарадычылығын мә'зијјәтләриндән бири дә локо-низм вә јени сөз јаратмағдыр. Бу да сәбәбсиз дејилди, бәдин дилин зәнкинләшмәси јени сөз вә ифадә јаратмағла да бағ-лыдыр. Амма һәмишә вә һәр заман јени сөз јаратмағ уғурлу нәтичә верирми? Әлбәттә јох! Бәзән бир јазычынын јаратды-ғы мүвәфғәпијјәтли бир сөз дә әдәби дилә кечә биләр, ләкин бу бир ганун ола билмәз. Азәрбајчан совет әдәбијјатында јени сөzlәр јараданлар олмушдур. Анчағ онларын јаратдыг-лары сөzlәрин һамысы, бүтөвлүкдә мүасир лүгәт фондуна кечиб үмумхалғ данышығында әкс олунмамышдыр. Вахты илә атылған, гајтарғу, батғы, Көј әјриси, бизимләшән кими ишлә дилән сөzlәр дилимиздә өзүнә јер тапа билмәмишдир.

Дили ағырлашдыран чәһәтләрдән бири дә јад ифадәләр-ди. Сәнәткарлар бу ифадәләри нитгләриндә вә јаратдыгла-ры образларын данышығында јерли-јерсиз ишләтдикдә әдә

би дилин ән'әнәләрини позур, чүмләдәки ағырлығ бәдин ди-лин әтрини азалдыр.

Ше'рдә гафијә дүзәлтмәк вә вәзни сахламағ үчүн шаир-ләр јени сөз јаратмаға һәмишә даһа чох тәшәббүс көстәрир-ләр. Бу да поезијанын өзүнүн дахили ганунларындан ирәли кәлән зәрури үслуб хүсусијјәти илә бағлыдыр. Вахты илә «бәдин әдәбијјатда сөз јаратмағ лазымдыр?» фикри әтрафын-да мүбаһисәләр апарылмышдыр. Санки онлара чаваб оларағ сонралар М. Ариф көстәрмишдир ки, бәдин әдәбијјатда кор-тәби сурәтдә, јерли-јерсиз, мәғсәдсиз оларағ сөз јаратмағ зәрури дејилди. Мә'лумдур ки, бәдин әдәбијјат дилә тә'сир едә биләр вә едир, — дилин вә сөzlәрин көзәлләшмәсинә кө-мәк едә биләр вә едир, сөzlәрин ишләдилмәсини јени вә мү-вәфғәпијјәтли бир шәклә сала биләр. Лакин белә сөzlәрин дилдә иуғуз газанмаларына сәбәб һеч дә она көрә дејил ки, онлары бөјүк адамлар јаратмышдыр. Онларын јашамалары-на әсас сәбәб бәдин дилин ән'әнәләрини гырнамалары, бәдин дилин чәрчивәсиндән кәнара чыхмамалары вә чүмләдә-да-нышығда јериндә ишләдилмәсидир.

Нәтичә оларағ белә тәнаәтә кәлмәк олар ки, бәдин әдә-бијјатын дили үмуми әдәби дилимизин мүһүм вә габағчыи һиссәсидир. Биз онун тәмизлији, көзәллији вә зәнкинләшмә-он уғрунда јорулмадан чалышмалыығ.

ШАКИРДЛЭРИН НИТГИНДЭКИ ДИАЛЕКТИЗМЛЭР ВЭ ОНЛАРА ГАРШЫ МҮБАРИЗЭ ЈОЛЛАРЫ

Һәсәнәғә МИРЗӘЈЕВ
Баш МТИ һәм методисти

Һәр бир мәктәбли тәлимни илк илләриндән дүзкүн, савадлы нитг мәдәнијәтинә јијәләнмәлидир. Тәбиндир ки, бу кејфијәт формалашдыгда онларын данышығы сәлис лаконик вә јығчам олур, фикр ајдын шәкилдә чатдыра билир.

Азәрбајчан дили мәшгәләләриндә шакирдләр грамматикацын әсасларын өјрәнмәли, дүзкүн гираәт, шифаһи вә јазылы нитг үзрә. мөһкәм вәрдишләр әлдә етмәлидирләр. Ана дили тәлиминдә шакирдләрнин шифаһи вә јазылы нитгини инкишаф етдирмә ән зәрури мәсәләләрдән бир олмалыдыр.

Лакин апардығымыз мұшаһидәләр көстәрир ки, республикамызын бәзи мәктәбләриндә бу мұһум мәсәлә, хусусилә шакирдләрнин нитгиндәки тәләффүз гүсурларына гаршы мүбаризә мәсәләси һәлә дә лазыми сәвијјәдә дејилдир.

Нәинки ибтидаи, һәтта јухары синиф шакирдләрнин нитгиндәки әдәби дилин лексик, грамматик, орфографик вә орфоепик нормаларынын позулмасы һалларына тез-тез тәсадүф олунур. Шакирдләрнин нитгиндә ән кениш јайылмыш вә давамлы нөгсанлар нитгдәки јерли шивә хусусијјәтләридир.

Шакирдләрнин нитгиндәки нөгсанлар әсасән, үч шәкилдә өзүнү көстәрир.

- а) Јерли шивә хусусијјәтләри илә әлагәдар нөгсанлар;
- б) Әдәби тәләффүз нормаларынын (орфоепик гәјдаларын) көзләнмәмәсиндән ирәли кәлән нөгсанлар;

в) Нитгдә лазымсыз сөзләрин ишләnmәси илә әлагәдар нөгсанлар.

Ушаг мәктәбә кәләнәдәк аиләнин, јахын гоһумлары, үмумијјәтлә јашлыларын нитг мұһитиндә јашајыр. Бу дөврлә ушаг үнсијјәт сахламаг үчүн кифәјәт гәдәр лүгәт еһтијатына јијәләнир. Лакин онларын јашлылардан өјрәндикләри бу нитг әдәби дилин нормаларына һәмишә мұвафиг кәлмир. Онларын нитги јерли шивә хусусијјәтләри вә башга нөгсанларла долу олур.

Шакирди әһатә едән аилә мұһитиндә јашајанларын нитгиндә шивә хусусијјәтләри чоһ олдуғча бу вәзијјәт әдәби дилин мәнимсәнилмәси ишини чәтинләшдирир. Она көрә бу процес тәләффүздә өзүнү көстәрдији кими, јазыја да кечир вә әдәби дилин тәләффүз нормаларыны бу вә ја дикәр дәрәчәдә позур. Проф. Ә. Дәмирчизадә јазыр: «Бизим аиләләримизин чоһунда ләһчәчилик әсас јер тутур. Бу исә әдәби дилин мәнимсәнилмәси, һәтта сөзләрин дүзкүн сөјләниб јазылмасын ишиндә хејли чәтинлик төрәдир. Бәзән белә олур ки, бу ләһчәчилик дәрин көкләр салмыш олур, вә буну газыјыб атмаг, әвәзинә әдәби дили, дүрүст тәләффүз гәјдаларыны шитилләмәк нәинки ибтидаи вә орта мәктәбләрдә, һәтта али мәктәбләрдә белә чәтин олур. Тәләффүздә ләһчәчилик јазыја да тәсир едир вә бу кәмсавадлыг дили дүрүст билмәмәк, әдәби дили позмаг кими һалларла нәтичәләнир» (Ә. Дәмирчизадә, «Ана дили тәлим фәнләринин әсасыдыр». «Азәрбајчан мұәллими», 1974, №-25 (364).

Мұәллим илк нөвбәдә әдәби тәләффүзүн шивә тәләффүзүндән үстүнлүкләрини инандырычы шәкилдә шакирдләрә изаһ етмәли, ејни заманда шивә хусусијјәтләринин сәһв вә нөгсанлы чәһәтләрини ајдынлашдырмалыдыр. Мұәллим јерли шивә хусусијјәтләринә гаршы нә гәдәр еһтијатла вә нәзакәтлә мүбаризә апарарса мәгсәдә о гәдәр тез вә асан јахынлаша биләр. Јәни онун шакирдләри әдәби дилә даһа тез вә даһа асанлыгла јијәләнәрләр.

Шакирдләрнин нитгиндәки мұшаһидә едилән јерли шивә вә әди данышыг дилинә мәхсус олан хусусијјәтләр, һәр шејдән әввәл, сөз вә грамматик формаларын әдәби дилдән фәргән бир шәкилдә дејилмәсиндә өзүнү көстәрир. Мәсәлән, чәп (авар), сап (дәстә), тоғај (мешә), нај (гармон), миңә (овуч), чыр (бостан), јазаду (јазыр), ичәтдү (ичир), кәләдү (кәлир),

бывае (одун), күдек (көдөк) атон (атан), кетэдү (кетди), гәнбәр (чајдашы), бечид (тез), дүки (дүјү), үзик (үзүк), вә с. (шәрг группу диалект вә шивәләри);

туш (јуху), тој (дүмбәк) бадағон (пилләкән), малаза (хыртдәк), гәлби (һүндүр), сорух (дөшәкағы), ләвәдә (ләгәб) шенних (кәнд), чован (чобан), говах (габаг), гапыјы (гапыны), алмах (алмаг) вә с. (гәрб группу диалектик вә шивәләри);

хыдыл (нәвә), атагар (мешә), шәһрә (мәһлә), бәбәрчин (гарангуш), паланкеш (сүзкәч), јүјүрмәк (һүрмәк), кәзитди (кәзиб), гачытды (гачыб), мен (мән), сен (сән), маға (мәнә), саға (сәнә) вә с. (шимаг груп диалект вә шивәләри);

ајама (ләгәб), јеј (јахшы) хожан (фырылдагчы), мајыф (шикәст), шүвән (саһыбсыз), зир (нәлбәки), хури (бош), чүчә (күчә), чечи (кечи), чүн (күн) вә с. (чәнуб группу диалект вә шивәләри) вә с. кими тәләффүз гүсурлары бир тәрәфдән шакирдләрин нитгинин сафлығыны вә үмуми аһәнкдарлығыны позур, естетик тәсир гүвәсини азалдыр, дикәр тәрәфдән мүхтәлиф шивәләрин нүмајәндәләри арасында үнсијјәти хејли чәтинләшдирир.

Апардығымыз мүшаһидәләр вә тәчрүбәләр көстәрир ки, шивә хүсусијјәтләри гүввәтли олан јерләрдә шакирдләрә әдәби дилдә дүзкүн данышыб јазмағы өјрәтмәк хејли чәтиндир. Она көрә дә мүәллим шакирдләрин нитгиндәки бу вә ја дикәр шивәнин хүсусијјәтләрини ајры-ајрылыгыда өјрәнмәли вә онун ислаһ едилмәси үчүн конкрет јоллар арашдырмалыдыр.

Бир чох мүәллимләр диалект сәһвләри илә орфоеник сәһвләри гарышдырдығларындан, диалект сәһвләринә гаршы мүбаризәни дүзкүн тәшкил едә билмирләр. Бунун үчүн дә диалект сәһвләрини ајдынлашдыраг.

Диалект сәһви дедикдә һәр һансы бир шивәнин спесифик хүсусијјәтләри илә бағлы олан, анчаг мүәјјән әразидә јашајанларын нитгиндә мүшаһидә едилән вә демәли, мәһдуд данрәдә анлашылан сәһвләр нәзәрдә тутулуур.

Буна көрә дә мүхтәлиф шивә сәһвләрини (фонетик, лексик вә грамматик) изаһ едәркән јухарыда көстәрилән мүддәадан чыхыш етсәк, сәһвә јол вермәрик.

Фонетик шивә сәһвләри дедикдә, һәр һансы шивәдә әдәби дилин нормалашдырылмыш фонетик системинин позул-

масы, сөзләрин фонетик тәркибинин һәмин шивәнин өзүнә-мәхсус хүсусијјәтләринә, мувафиг шәкилдә тәләффүзү нәзәрдә тутулуур.

Мәсәлән, көдәк, дүјү, сәс, гајмаг, баба, гардаш, орада, күнәш вә с. сөзләрин шәрг группу диалект вә шивәләриндә күдәк, дүки, сес, гејмаг, гәрдеш, урда, үкүз, көнәш шәклиндә тәләффүзү, шафталы, тысбаға, гејрәт, гәбирстан, һүсејн, севкили, һирс, нишанла, јумурта вә с. сөзләрин гәрб группу диалект вә шивәләриндә иөјтәли, төсваға, гырјәт, гаврыстанных, сөјүн, сөјкүлү, һүрүс, шаана, муртда шәклиндә тәләффүзү; әт, бәј, мән, кәл, көтүр, тәзә сөзләрин шимаг группу диалект вә шивәләриндә ет, бек, мен, кел, готур, тәзә шәклиндә тәләффүзү; нәһајәт говурма, күчә, күн, күл, кечә, бүтөв, гара, хурчун вә с. сөзләрин чәнуб группу диалект вә шивәләриндә гавырма, чүчә, чүн, чүл, чечә, битов, гәрә, һурчун шәклиндә тәләффүз едилмәси әдәби дилин мүәјјәнләшдирилмиш, нормалашдырылмыш фонетик системини бу вә ја дикәр дәрәчәдә поздуғуна көрә фонетик шивә сәһви һесаб олунур.

Јерли шивә илә әлагәдар сәһвләр хүсуси характерә маликдир. Бәзи мүәллимләр әдәби дилин вә ади данышыг дилин тәләффүз нормаларыны, шакирдләрин нитгиндәки јерли шивә хүсусијјәтләрини, онларын һәр һансы орфографија гајдаларыны билмәмәләри үзүндән ирәли кәлән сәһвләрлә гарышдырырлар.

Апарылан тәчрүбә вә мүшаһидәләр көстәрир ки, әдәби дилдән һәр чүр узаглашманы јерли шивә хүсусијјәти һесаб етмәк олмаз. Шакирдләрин нитгиндәки шивә хүсусијјәтләрини дүзкүн мүәјјәнләшдирмәји, онлары башга орфографик сәһвләрдән ајырмағы бачармадан һәмин сәһвләрин арадан талдырылмасы үчүн мувафиг методик јоллар мүәјјәнләшдирир билмәк чәтиндир.

Талыш дилиндә олдуғу кими, Ләнкәран шивәсиндә дә сөзүн ортасында сәс дүшүмү һадисәси кениш јајылмышдыр. Бу, шакирдләрин нитгиндә хүсуси илә, сөзүн тәркибиндә гоша самитләр олдуғу заман өзүнү көстәрир. (Мәммәд, гәтијјән, ләззәт, әдәбијјат вә бу гәбилдән олан сөзләри шакирдләр Мәмәд, гәтијјән, ләззәт, әдәбијјат кими тәләффүз едирләр.

Синтаксис шивә сәһвләри дедикдә һәр һансы шивәнин өзүнә-мәхсус хүсусијјәтләри нәзәрдә тутулуур. Мәсәлән, Зағатала, Гах шивәләринин әксәријјәтиндә икинчи нөв тәјини сөз бирләшмәләринин икинчи тәрәфи шәкилчисиз ишләнир вә

Биринчи нөв тә'жин сөз бирләшмәләринә уңуу кәлир. Баш аҗры (сы), мәктәб баҗча (сы) вә с.

Бу һадисәјә Ләнкәран шивәләриндә дә тәсадүф олуур. Авам чәрәк биширурду, хамыррарын һамы (сы) күт кетди. Диалект вә шивәләримизни синтактик чәһәтдән аҗырап фәргләрдән бири дә I—II шәхс, бә'зән дә III шәхслә ифадә олунан мүбтәданын чох вахт чүмләдә өзүнү көстәрмәмәсидир.

Сән балдузун нә әшрүфә адамды (Ләнкәран)
Дәнкәнәдә сүт вар, кәти, отун ичсин (Ләнкәран) әдәби дилдән фәргли олараг, бә'зән диалект вә шивәләримиздә чүмләдә сөз сьрасы позулур.

Мүбтәдә, тамамлыг, зәрфлик, хәбәрдән сонра, тә'жин исә тә'жин олунан сөздән сонра кәлир. Мәсәлән,

Гош гараланачан ишләди киши (Исмајыллы);

Китди узман удун гьрмаға мешәјә (Губа);

Белә дејәндә, карванчы да ширрәри дә верәр кишијә. Халам бечәрә вахтсыз гожалды;

Сөјүн јазых нејләсин (Газах); Оғлум кедир Бакыја охумаға (Гарабаг), Гәрдешим дүнән умбармагдан өзүјчүн бир јахчы палтун алды (Бакы); Мызангуллар чох севилләр исдәјәррәри (Ләнкәран вә с.)

Шакирдләрин шифаһи вә јазылы нитги үзәриндә апарылан мүшаһидәләр көстәрир ки, һәр бир сөздә јерли шивә хүсусијјәтләри, һәм дә орфоепик гајданын позулмасында ирәли кәлән сәһвләр олур. Мәсәлән, **гуртарыр** сөзү әдәби тәләффүз нормаларына әсасән **гуртарыр** шәклиндә, лакин шәрг групу диалект вә шивәләриндә (хүсусән, Лерик шивәсиндә) бу сөз **гутареј** шәклиндә тәләффүз олунур вә јазылыр.

Бу сөздә биринчи сәһв (сөз көкүндә биринчи «р» сәсин дүшмәси) сөзүн орфоепик нормаларынын тәләбинә әсасән дејилмәсиндән ирәли кәлир.

Бу сәһв јерли шивә хүсусијјәти сајыла билмәз.

Икинчи сәһв көкә артырылмыш индики заман шәкилчиндәки дилархасы, гапалы саитин (ы) дилөнү ачыг саитлә (е) әвәзләнмәси исә јерли шивә сәһвидир.

Бә'зән дә орфографик шивә сәһвинә һәм сөз көкүндә, һәм дә шәкилчидә јол верилир. Мәсәлән, **езим, ези, езимиз ездәри вә с.**

Бу мисралардан ајдын олур ки, бир-бириндән асылы олмајараг һәм морфоложи, һәм дә фонетик хүсусијјәт ејни олур.

Шакирдләрин нитгиндәки диалектизмләр мүхтәлиф вә раңкарәнкдир. Бу исә тәдрис просесиндә мүәллимдән диггәтини мүхтәлиф сәһләрә јөнәлтмәји вә һәр бирини арадан галдырмаг үчүн мүвафиг јоллар тапмағы тәләб едир. Лакин мүәллим бир шеји унутмамалыдыр, бу сәһвләрдән һансы даһа давамлыдыр?

Тәдгигат вә мәктәб тәчрүбәси көстәрир ки, синтактик шивә сәһвинә шакирдләрин нитгиндә (хүсусилә ифадә вә инша јазыларында) нисбәтән аз тәсадүф едилир, имла характерли јазыларда исә бу нөв сәһвләрә, демәк олар ки, раст кәлмирик, лакин фонетик морфоложи вә лексик характерли сәһвләр синтактик сәһвләрә нисбәтән даһа кениш јайылдыгыннан вә давамлы олдуғундан шакирдләрин јазыларында чох тәсадүф олунур.

Шакирдләрин нитгиндә јерли шивә хүсусијјәтләринә гаршы мүвәфәғијјәтли вә планлы шәкилдә мүбаризә апармаг мәгсәди илә мүәллим, шакирдләрин шифаһи нитгиндә өзүнү көстәрән диалектизмләри, һәмчинин онлардан јазыја кечәкләри диггәтлә мүәјјәнләшдирмәли вә дүзкүн групплашдырмалыдыр.

Јазы ишләрини тәһлил едәркән бир мәсәлә дә диггәти чәлб едир. Јазыда бурахылмыш диалект хүсусијјәтләри, үмумијјәтлә, шакирдләрин нитгиндәки диалектизмләри әһатә едирми?

Мүшаһидәләр көстәрир ки, шифаһи нитгдәки бүтүн шивә хүсусијјәтләри ејнилә јазыја кечмир. Јазыда онларын нисбәтән аз бир һиссәсинә раст кәлмәк мүмкүндүр. Бу һал нә илә изаһ олунур? Һәр шејдән әввәл шакирдләр шифаһи нитгдә механики тәләффүзә кениш јер верирләр. Онлар сөз вә ифадәләри истәдикләри шәкилдә ишләдир вә бә'зән исә буна һеч әһәмијјәт вермирләр.

Јазылы нитгдә исә ушаглар нисбәтән мәс'улијјәт һисс едир, сөзләри даһа дүзкүн ишләтмәјә чалышырлар. Бу заман әдәби дилин грамматик нормалары шакирдә јахындан көмәк көстәрир. Дикәр тәрәфдән шакирдләр јазы јазаркән сөзүн дүзкүн јаза билмәјәчәкләрини һисс етдикдә ифадә вә ја иншада ону ишләтмәкдән гачыр, башга сөзлә әвәз едирләр. Јазыја кечән шивә хүсусијјәтләрини өјрәнмәк үчүн јалныз ифадә вә иншаларын (хүсусилә јохлама имлаларыны) тәһлили заруридир.

Имла јазаркән (хүсусила, јохлама имла јазаркән) шакирд јерин шивә сәһвинә јол верәчәк сөзү дә ишләтмәк мәч. бүријјәти гаршысында галыр.

Савадлы анла үзвләри, һабелә мәктәб, китаб, гәзет, радио телевизор ушагларын нитгинә гүввәтли тәсир көстәрдијиндән, һәр һавсы шивәнин бүтүн хүсусијјәтләри ејнилә онларын нитгиндә өз әксини тапыр. Онларын шифаһи нитгиндәки шивә хүсусијјәтләри исә ејни илә јазыја кечмир. Она көрә дә биз шәрг групуна дахил олан Ләнкәран шивәләри шәраитиндә дәрә дејән мүәллимләрә конкрет көмәк көстәрмәк мәгсәди илә шакирдләрин шифаһи вә јазылы нитгиндә даһа кениш јажылмыш вә давамлы шивә хүсусијјәтләринин тәснифини вермәји лазым билирик. Бу тәсниф тәртиб едиләркән шакирдләрин евдә вә синифдә јаздыглары минләрлә мүхтәлиф нәв јазы ишләри нәзәрдән кечирилмиш, ејни мәтн мүхтәлиф кәндәр арасы шивәләрин әһатә етдији синифләрдә јаздырылмыш, һәр бир шивәјә мәхсус спесифик хүсусијјәтләрин јазылышы үзрә експеримент гојулмуш, грамматик чалышма заманы шакирдләрин јазы тахтасындакы јазылары үзәриндә кениш вә даһа давамлы хүсусијјәтләр тәснифә дахил едилмишдир.

Диалектизмләр әдәби дилә нисбәтән мәһдуд даирәдә анлашылыр вә анчаг мүәјјән әразидә јашајанларын нитги үчүн мәгбул һесаб едилир.

АРХАИК СӨЗЛӘРИН АҒЧАБӘДИ РАЈОНУ ШИВӘЛӘРИ ШӘРАИТИНДӘ ӨЈРӘДИЛМӘСИ

Ингилаб ГУЛИЈЕВ
Степанагерт Дөвләт Педагожи Институтунун
мүәллими.

Үмүмтәһсил мәктәбләримиздә гаршыда дуран ән мүһүм вәзифәләрдән бири дә јетишмәктә олған кәч нәслә Азәрбајҗан әдәби дилинин лүгәт тәркибинин дәриндән вә елми әсасларла өјрәтмәктән ибарәтдир. Мәлумдур ки, әдәби дилимизин мүхтәлиф шивәләри үзрә лүгәт тәркиби ишләнмә фәалијјәтинә көрә актив, даһа чох ишләнән, пассив, даһа аз ишләнән, әлчә дә ишләнмәјән сөзләрдән ибарәтдир. Бу дил јарандығы XII—XIII әсрләрдән мүәсир дөврә гәдәр чохәсрлик бир инкишаф јолу кечмиш, вахты илә онда фәал шәкилдә ишләнән бир чох сөз вә ифадәләр заман кечдикчә пассивләшмиш, өз мәнасыны башга сөзә вермиш, һазыркы нәсил үчүн архаикләшәрәк анлашылмаз олмушдур. Архаизмләр адланан белә сөзләрә инди биз көһнә сәнәт нүмунәләринин, гәдим јазылы дил абидәләринин, классикләримизин әсәрләринин, кечмиш ичтимай гурулушла бағлы бәдин- тарихи әсәрләрин дилиндә раст кәлирик. Тәбидир ки, орта мәктәб шакирди истәр мәктәбдә, истәрсә дә мәктәби гуртарыб али вә орта ихтисас тәһсили мәктәбләриндә охудуғу мүддәтдә кечмишлә бағлы бу чүр сәнәт нүмунәләрини охујаркән архаизмләрлә даһа чох гаршылашмалы олур. Одур ки, мүәллим мүәсир әдәби дилимиз үчүн пассивләшиб архаикләшмиш олан сөзләрин мәнасыны, ишләнмә мәгамыны ашағы синифләрдән башлајараг шакирдләрә өјрәтмәлидир ки, онлар һәм охудуғлары сәнәт нүмунәләринин мәзмунуну тез анласынлар, һәм дә дилимизин лүгәт тәркиби, хүсусән, тарихи лексикасы һаггында кениш тәсәввүрә малик олсунлар.

Төмрүбө көстөрүр ки, дилимизин пассив фондуна кечән архаиклешмиш сөзләрин өйрөдилмәси јерли шивәләримизин лексикасы вә морфолокијасы илә мүгајисәдә оларса, бу даһа чоһ фајда верәр. һәмни сөзләрин лексик-грамматик мә'насы даһа тез аңлашылар.

Ашағыда биз дилимизин пассив фондуна кечән архаиклешмиш сөзләрин бир гисминин Ағчабәди рајону шивәләри шәрәтиндә өйрөдилмәси үсулундан бәһс едәчәјик.

Ары—кејфијәт билдирән сифәт кими тәмиз, саф, пак мә'нада «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларынын (Ајдан ары, күндән көркү гыз гардашым Банычәји Бамсы Бејрәјә диләмәјә кәлмишәм,—деди.), еләчә дә классикләримиздән Нәсиминин (Вар, ари гумаш истә, бу базарә јапышма Гәлбим аридир, дејән, шол доғру сәррафын ганы?), Хәтаинин (Ари су тохуна тәр оласан, Јелдән дәхи дәрбәдәр оласан.) әсәрләринин дилиндә ишләнмишдир.

Бу сөзә түрк дилләринин гәдим абидәләри дилиндә дә тәсадүф едилир.

Ағчабәди рајону мәктәбләринин әксәријјәтиндә мүәллим «ары» сөзүнүн тарихән ишләндијини синиф шакирдләринин јаш вә билик сәвијјәләринә ујгун шәкилдә чатдырмагла јанашы, һәмни сөзүн инди дә башга диалект вә шивәләримиздә олдуғу кими, јерли шивәдә ишләндијини мисалларла (Ајдан арыјам, күннән дуру.; — Јујундум, арындым, олду јахшы.) көстөрмәлидир. Мүәллим ону да әләвә етмәлидир ки, һәмни сөз халг данышыг дилиндә «арытламаг» фе'линин тәркибиндә өз изини сахлајыр.

Бозламаг — һал, һәрәкәт билдирән фе'л кими «инсанын сәслә охшајараг ағламасы, дәвәнин нәрилдәјәрәк һүзнү сәс чыхармасы, ағламасы» мә'наларында «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларынын дилиндә (Оғул-оғул дејибәни бозлајајынмы? Гајтабанда гызыл дәвә бундан кечди, төрүмәләри бозлајыб, белә кечди) ишләнмишдир.

Ағчабәди рајону мәктәбләриндә дәрс дејән мүәллимләр гејд етмәлидирләр ки, бу сөзә инди дә гарагалпаг, гумыг вә саирә түрк дилләриндә раст кәлиндији кими, јерли шивәмиздә дә ишләнир.

Гарғаша — «иш, күч, вәзијјәт» билдирән исим кими «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларынын дилиндә (— Оғул, Гарчар, нә гарғаша едирсән?) ишләнмишдир.

Ағчабәди рајонунун мәктәбләриндә дәрс дејән мүәллимләр көстөрмәлидир ки, «гарғаша» сөзү мүасир әдәби дилимиздә ишләнмәдијинә бахмајараг башга диалект вә шивәләримиздә еләчә дә јерли шивәмиздә ән чоһ аилә-мәишәтлә бағлы (— Ајләмизин гарғашасы лап артыф.; — Гарғаша елә мәм үсдүмә дүшүф.) ишләнир.

Гырым — «мејл, истәк, арзу» билдирән исим кими дил тарихимиздә, еләчә дә Хәтаинин дилиндә (Бахдым ки, мунун тырымы өзкә, Мәнимлә алым-верими өзкә.) ишләнмишдир.

Мүәллим гејд етмәлидир ки, бу сөз инди дә башга диалект вә шивәләримиздә олдуғу кими јерли шивәмиздә дә һәмни мә'нада (— Гырымыннан ајдын олду кун, бурда галмаг исдир.; — Гырымы хошумәлди.) ишләнир.

Даму—«чәһәннәм» мә'насы билдирән исим кими классикләримизин, еләчә дә Нәсиминин (Ашигин тамусу јариндән праг олмағыдыр, Еј чәмалин чәмәни-рөвзеји-ризван, бәри кәл!) Хәтаинин (Дамулар одуну јандырансан, Сирләри ачыб утапдырансан), Вагифин (Фиргәтин даму тәк әзаба дөнмүш, Дилләрин чәннәтүл-мә'вајә, Пәри) әсәрләринин дилиндә раст кәлинир. Бундан башга һәмни сөз «Китаби Дәдә Горгуд» дастанларынын, түрк дилләринин гәдим јазылы абидәләри дилиндә дә ишләнир. Чүз'и фонетик фәрглә исә мүасир газак, баштырд, тува, түркмән дилләриндә өзүнү көстөрир.

Мүәллим гејд етмәлидир ки, гәдим түрк мәншәли сөзләрдән олан «даму» сөзүнү дилимизин сонракы инкишафы просесиндә әрәб-фарс дилләринин тә'сири илә алынма мәншәли «чәһәннәм» сөзү сыхышдырыб архаикләшдирмиш вә онун јериндә үмумишләк сөзә чеврилмишдир. «Даму» сөзү «чәһәннәм» мә'насында башга шивәләримиздә олдуғу кими, јерли шивәмиздә дә (— Дамуја чаным јанды, — Даму одун көзүмнән көрмүшәм) чоһ тәсадүф едилир.

Јеј — кејфијјәт билдирән сифәт кими «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларынын дилиндә (Гонағы кәлмәјән гара евләр јыхылса, јеј,—Јалан сөз бу дүнјада олунча олмаса, јеј.), еләчә дә классикләримиздән Нәсиминин (Чәфаларын нә гәдәр ачыдыр, мана јекдир, Анын ачысы рәгибин јағилә балиндән.), Фүзулинин (Јејдир јенә үздән шүруим, Бу ишдә тәвәккүлә ручум), Гөвси Тәбризинин (Нә гәдәр ујмуш ола дүшмәни — дирин јејдир, Гара бәхтим јухудан шүкр ки, бидар олмаз) вә башгаларынын әсәрләриндә өзүнү көстөрир.

Түрк диалектинин гәдим җазылы абидәләриниң дилиндә дә һәммин сөзә еҗин мә'нада раст кәлинир.

Ағчабәди рајонунун бүтүн мәктәпләриндә мүәллим сениф шакирдләринин җаш вә билік сәвијәләринә ујғун олараг, «ејә» сөзүнүн ишләнмә тарихи һаггында мә'лумат вермәклә җаһшы, онун шивәләримиздә ишләндијини дә хатырлатмалыдыр. О, гејд етмәлидир ки, «ејә» сөзү җерли шивәмиздә еҗин мә'нада — «еј» шәклиндә (— Ишләримиз еј адамнан асылыдыр. — Биһлә еј пәмбых вар) ишләнир. Бу да тарихән дилимизә хас олан сәсдүшүмү һадисәси нәтичәсидир.

Ираг—мәсафа билдирән сөз кими «узаг» мә'нада «Китаби-Дәдә Горғуд» дастанларынын дилиндә (— Көј ираг, җер гаты, — деди), һәмчинин Нәсиминин (Мән җары гылышам ики әләмдә ихтијар, Мәндән ким ираг ола билир ихтијаримин?), Хәтаинин (Гылды кәлибән ирагдан аваз.), Ашыг Әләскәрин (Мүргү-руһум кетмәз сәндән ираға. Гошун оллам гәбул етсә сини син) вә башгаларынын дилиндә ишләнмишдир.

Гәдим түрк абидәләриндән олан Күлтәкинин шәрәфинә гојулан абидәнин кичик мәтниндә һәммин сөз «ырак» шәклиндә җазылмышдыр.

Мүәллим җери кәлликчә «ираг» сөзүнүн тарихән ишләнмәси һаггында кениш мә'лумат вермәли, кәстәрмәлидир ки, мүасир әдәби дил бахымындан архаик олан бу сөзә башга шивәләримиздә, еләчә дә җерли шивәмиздә (—Һәр дәртдән ираг оласан, —Көј ирах, җер гаты.) чох тәсадүф едилир.

Җазы—мәкан билдирән исим кими «чөл, сәһра» мә'насында «Китаби-Дәдә Горғуд» дастанларынын дилиндә (... Җазыдан-җабандан кејики говар, сәни өнүнә кәтирәр, кејики атаркән охла сәни урар, өлдүрәр), классикләримиздән Хәтаинин (Кәһ җазы кәсиб кедәрди јолә, Кәһ јел апарарды ону кәлә), Фүзулинин (Аријәтдән өзүнә гылма гәмәр тәк зијнәт, Гејрдәг аријәтин нур исә кәр җазыја ат!) вә башгаларынын әсәрләриндә ишләнмишдир.

Түрк дилләринин гәдим җазылы абидәләри дилиндә «җазы» сөзүнә тәсадүф едилир.

Ағчабәди рајону мәктәпләриндә мүәллим «җазы» сөзүнү архаик сөз кими ајдылашдыраркән гејд етмәлидир ки, бу сөз гәдим түрк мәншәлидир. Дил тарихимизин гәдим вә орта дөврләриндә «чөл, сәһра» мә'насында ишләнмиш, сонралар өз җерини һәммин сөзләрә вериб архаикләшмишдир. «Җазы» сөзүнә

мүасир түрк дилләриндән олан хакас дилиндә «чазы» шәклиндә раст кәлинир. Башга шивәләримиздәки кими, җерли шивәмиздә дә һәммин мә'нада, һәммин шәкилдә (— Гојуну җазыја верин, — Җазынын оту ширии олар) өзүнү кәстәрир.

Җапағы—«җапылы, өртүлү» мә'насында «Китаби-Дәдә Горғуд» дастанларынын дилиндә (Җапағлы көкчә чәмән күзә галмаз) ишләнмишдир.

Башга шивәләримиздә, еләчә дә Ағчабәди рајону шивәләриндә «җазда гырхылан гојун јуну» мә'насында (— Җапағыны јорған ичинә гојмах јахшыды.; — Бир әз җапағы алмышам.) ишләнир. Көрүндүјү кими, бу ад «җап» фе'линдән төрәмиш, гојун јунуна онун әләмәт вә кејфијәтинә көрә верилмишдир. Чүнки җазда гырхылан јун пајызда гырхылан јуна нисбәтән узун олдуғундан гојунун белинә даһа чох җапылы, өртүлү олур.

Түрк дилләриндә дә бу сөзүн илкин төрәмә формалары вардыр: гарагалпаг дилиндә «јапанмаг, өртүлмәк» мә'насында «җап» шәкли, башгырд дилиндә исә «җапылмыш, өртүлмүш» мә'насында «җабык» шәкли өзүнү кәстәрир. Әрәб мәншәли сөздүзәлдичи -и шәкилчәсинин әләвәси нәтичәсиндә фонетик дәјишмәләрлә һәммин сөзүн илкин мәншәләриндән фәргли җерли сөз шәкли, «җазда гырхылан гојун јуну» мә'насында башгырд дилиндә «җапағы», Азәрбајҗан дилиндә исә «җапағы» шәкли формалашмышдыр.

Мәһз буна көрә дә мүәллим «јапағы» сөзүнүн төрәмә хүсусијәтини, јә'ни илкин мә'надан фәргли јени бир мә'на кәсб етдијини шакирдләрә изаһ етмәлидир. Мүәллим ону да әләвә етмәлидир ки, «җапағы» сөзү «җазда гырхылан гојун јуну» мә'насында ишләнмәклә нөв анлајышы ифадә едир. Нөв анлајышы билдирән сөзләр исә әдәби дилимиздә ишләндијиндән фәргли олараг, диалект вә шивәләримиздә даһа чох өзүнү кәстәрдијиндән бу сөзү башга шивәләрдә олдуғу кими, җерли шивәдә дә көрә билирик.

Җашырмаг — һал, һәрәкәт билдирән фе'л кими «кизләнмәк, өртмәк» мә'наларында «Китаби-Дәдә Горғуд» дастанларынын дилиндә (Әр әрдән адын җашырмаг ејиб олур), классикләримиздән Нәсиминин (Мәндән јүзүн җашырма ким сәчдәкаһим олду.), Вагифин (Җашырыбсан тамам дуруб сан кеңдә) вә башгаларынын дилиндә өзүнү кәстәрир.

Мүәллим мисал вә нүмунәләр васитәси илә өјрәтмәлидир ки, «җашырмаг» сөзү дил тарихимиздә XIX әсрә гәдәр ишлән-

дији кими, инди да башга шиваларимизда, елчә да јерли шивәмиздә (— Узун, у мәннән јашырмејнан.; — Сиррими сәннән јашырманам) ишләннр. Мүасир түрк дилләринин бир чо-хунда, һәмчинни татар, ујгур, түркмән дилиндә да бу сөзә раст кәлинир.

Күз — заман билдирән исим олуб, «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларынын дилиндә «пајыз» мә'насында (Күз алмасына бәвзәр ал јанаглым!) ишләнмишдир. Бу сөз түрк дилләринин тадим абидәләри дилиндә да «пајыз» мә'насында ишләннр. Башга диалект вә шиваларимизда, һәмчинин Ағчабәди рајону шиваләриндә исә «пајызда тикилән гузу јери» мә'насында (Гузуларә јахшы бир күз тиймишәм) өзүнү көстәрир.

Демәли, бу сөз да диалект вә шивәдәримиздә өз илкин мә'насындан узаглашмыш шәкилдә ишләннр. Одур ки, мүәллим «күз» сөзүнүн илкин вә сонракы мә'налары һаггында әтрафлы мә'лумат вермәли, онун мүасир түрк дилләриндән түрк, гырғыз, газәх, әзбәк, тува, башгырд, түркмән дилләриндә «пајыз» мә'насында ишләндијини көстәрмәлидир.

Мүәллим ону да әлавә етмәлидир ки, бу сөз башга диалект вә шивәдәримиздә, елчә да јерли шивәмиздә «пајызда тикилән гузу јери» мә'насында ишләндији кими, лексик диалектизм оларәг, һәмин мә'нада мүасир әдәби дилимиздә да ишләнә билир.

Туш олмаг—һәрәкәт билдирән фе'л кими «раст кәлмәк» мә'насында ишләннр, «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларынын дилиндә (Судан кечди, бу кәз бир гурда туш олду.), классикләримиздән Видадинин (Туш олду сәнә хәстә Видади бу әчәлдир, јохса ки, нә сөздүр белә шәһбәз киминдир?), Вагифин (Сәни севән чох балаја туш олур, әгл кедир башдан фәрамуш олур) вә башгаларынын дилиндә өзүнү көстәрир.

Беләликлә, Ағчабәди рајону шивәләри шәраитидә мүасир әдәби дилимиз бахымындан архаикләшмиш сөзләрин ишләнмә имканлары, мәһдудлашыб архаикләшмәси, бунларын гоһум түрк дилләриндә, елчә да диалект вә шивәдәримиздә ки изләри мүгајисә вә тутушдурмалар јолу илә шакирдләрин јаш вә билик сәвијјәләринә ујгун тәрздә өјрәдиләрсә, онлар дилимизин лүгәт тәркибинин зәнкинлији һаггында даһа кениш тәсәввүрә малик олар вә әдәби дилимизә даһа тез јијәләнә биләрләр.

II. Орта мәктәбдә әдәбијјат тәдриси

МУСА ЧӘЛИЛИН «ГУШЧУҒАЗ» ШЕ'РИНИН ТӘДРИСИ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Досент Аббас СӘМӘДОВ

Сов.ИКП МК-нын «1941—1945-чи илләрин Бөјүк Вәтән мүһарибәсиндә совет халгынын гәләбәсинин 30 иллији һаггында» гәраһында дејилр ки, партизанлар вә кизли тәшкилатчылары иштиракчылары дүшмән архасында гәһрәманлыглә фәалијјәт көстәрирдиләр. Ишғал едилмиш бүтүн әразини бүрүјән партизан һәрәкатында совет адамларынын аловлу вә әлпәрвәрлији парлаг сурәтдә тәзаһүр етди.

Партизан һәрәкатында әсил вәтәнпәрвәр вә бејнәлми-ләлчи һәм халгларын азадлыг вә истиглалијјәти уғрунда мүбаризә апаран көркәмли татар шаири Муса Чәлилин ады антифашист мүбаризә салнамәсинә әбәди јазылды. Мәһз буна көрә да мәктәбләримиздә шаир-гәһрәман Муса Чәлилин һәјаты вә гәһрәманлыг маһныларындан нүмунәләр өјрәнилир. «Бурада мәгсәд биринчи нөвбәдә кәнчләри Коммунист Партијасынын вә совет халгынын ингилаби, дөјүш вә әмәк гәһрәманлыгы ән'әнәләри руһунда, социалист вәтәнпәрвәрлији вә бејнәлмиләлчилик руһунда, јүкәсәк сајыглыг руһунда, Вәтәнин, социализм наилијјәтләринин мүдафиәси вә даим һазыр олмаг руһунда тәрбијә етмәкдән ибарәтдир» (Һәмин гәрардан).

Бешинчи синифдә «Гушчуғаз» ше'рини тәдрис едәркән шаирин мүбариз һәјат јолу, мөһкәм вә сарсылмаз ирадәси, Моабит зинданында көсгәрдији фәдакарлыглар һаггында парлаглы мә'лумат вермәли, ше'рдә шаирин вәтәнә дәрин мә-әбәтинин тәрәннүмү көстәрилмәлидир.

— Муса Мустафович Залилов (Муса Чәлил) 15 февраль 1906-чы илдә Оренбург губернијасынын Мустафино кәндә аннадан олушду. О, әввалчә кәнд мәктәбиндә, Оренбургдакы «Хусајнијә» мәдрәсәсиндә охумушду.

Онун «Хошбәхтик» адлы илк ше'ри Түркүстан синин «Гызыл улдуз» һәрби гәзетиндә чап олуимушду. Сонра Муса Чәлил Казан шәһәр фәһлә факултәсини битирди. редакцияларда вә комсомол тәшкилатларында шыр. 1927—31-чи илләрдә Москва университетиндә сә, мәтбуат сәһәсиндә чалышмасы онун исет'дадлы вә ичтиман хадим кәми јетишмәсинә көмәк едир. Муса Чәлилин илк ше'рләр китабы «Биз кедирик» адланыр (1925). Бөјүк Вәтән мұһарибәсинә гәдәр-онун он ики китабы чап олунар. Дүнија вә гардаш халглар әдәбијјатыны бөјүк мәрағла өјрәнмәси, рус әдәбијјатынын А. С. Пушкин, Н. А. Некрасов, В. В. Маяковский кими көркәмли нүмәјәндәләрини әсәрләрини тәрчүмә етмәси онун шөһрәтини артырыр.

1941-чи ил јулулун 31-дә анасы Рәһилә ханым, бачысы Хәдицә вә гадыны Әминә Муса Чәлили чәһһәјә јола саларкә «Угурлар олсун, зәфәрлә гајыт!» демиш, балача гызы Чулпан атасына гәһрәманлыг арзуламышдыр. Муса Чәлил Татарыстанын Мензелински шәһәриндә һәрби курс гуртарыр, дөјүш мәһарәтинә јијәләнир, гәләмини силаһа чевирир. Онун «Икидлик» адлы чәһһә гәзетиндә чап олуан ше'рлери вә мәгаләлери, «Топчунун анды» (1942) китабы дөјүшчүләримизи гәләбәјә чагырыр.

Муса Чәлил 1942-чи илдә Волхов чәһһәсиндә кедән ганлы дөјүшләрдә ағыр јараланыр вә әсир алыныр. Лакит һитлерчи чәлладларын тә'гибләри шаирин мүбариз әзмини сарсыда билмир. Алман фашист команданлығы өзләрини аг мұһачирләриндән ибарәт «Идел Урал» адлы милләтчи татар комитәси тәшкил етмишди. Бу комитәнин мәгсәди татар, башгырд, өзбәк, түркмән вә башга гардаш халглардан олан һәрби әсирләрин арасында антисовет тәблиғати апармаг вә онлардан «милли лекон» дүзәлдиб Совет Иттифагына гаршы чевирмәк иди. Муса Чәлилин әсирләр арасындакы һөрмәтини билән фашистлар ону комитәјә чәлб етмәк истәјирләр. Мүбариз шаир разы олмур, ону Берлинә чагырырлар. Нәһәјәт, Муса Чәлил комитә илә «әмәкдәшлыг» етмәјә разылыг верир. Онун мәгсәди Радом дүшәркәсиндәки совет әскәрләрини гачырмагдан ибарәт иди. Гәһ

рәман шаирин кизли фәалијјәти нәтичәсиндә «милли лекон» даи миңә јахын адам гачыб партизан дәстәсинә дахил олур. Мәтин ирадәли татар шаири «татар лекону» силаһыны фәһһәсини өзүнә гаршы чевирир. Лакин бир сатгын кизли тәшкилаттын мәгсәдини хәбәр верир. Муса Чәлили вә онун әгидә достларыны август ајында Берлиндәки Моабит сijasиндәни чевирирләр. Дрезден империя мәһкәмәси онлары өлүмә мәһкум едир. Һөкм охунандан сонра он ики нәфәр совет дөјүшчүсүнү Текел һәбсханасына салырлар. Нәһәјәт, гәһрәман шаири вә онун мәтин ирадәли он бир нәфәр мәсләк достларыны 25 август 1944-чү илдә килетонлу Плетензе һәбсханасында е'дам едирләр.

Лакин Муса Чәлил фашист зинданында јаратдығы гәһрәманлыг нәғмәләри илә милјонларын гәлбиндә јашајыр вә јашајачагдыр. Онун дилләр әзбәри олан «Моабит дәфтәри» нәғмәләрини ағыр күнүн достлары олан камера јолдашлары Совет Иттифагына чатдырырлар.

Татар халгынын икид оғлу Н. Терегуловун мұһафизә етдији дәфтәрин сонунда Муса Чәлил әрәб әлифбасы илә өзү һаггында јазыр: «Еј татар дилини билиб бу дәфтәри охујан дост, бу дәфтәр мәшһур татар шаири Муса Чәлилинди. Онун һәјәт јолу беләдир. О, 1942-чи илдә чәһһәдә вуршан заман јаралы һалда әсир алынмышдыр. Әсирликдә дәһшәтләр көрмүш, дәфәләрлә өлүмдән гуртармышдыр. Сонра ону Берлинә кәтирмишләр. Бурада ону Совет тәблиғаты јан кизли тәшкилатда иштирак етмәкдә кұһаһландырмыш вә һәбс етмишләр. Ону өлүм һөкмү көзләјир. О, өләчәкдир. Анчаг онун һәбсханада вә әсирликдә олан заман јаздығы 115 ше'ри галачагдыр. О, ше'рләриндән никарандыр. Әкәр бу дәфтәр сәнин әлинә кечсә, диггәтлә, сәлигә илә ше'рләрин үзүнү көчүр, сахла вә мұһарибәдән сонра Казана хәбәр вер. Һәмин ше'рләри татар халгынын мәрһум шаири Муса Чәлилин ады алтында нәшр етдир. Мәним вәсијјәтим беләдир. Муса Чәлил. 1943, декабр».

Белчика партизаны Андре Тиммермансын 1947-чи илдә Брусселдәки совет сәфирлијинә вердији ше'р дәфтәриндә Муса Чәлилин белә бир гејди вар: «Бурада 33 ше'р вардыр. Бунлар һамысы әсирликдә вә һәбсханада јазылмышдыр. 1942-чи илин сентјабрындан 1943-чү илин нојабрына гәдәр мән 125 ше'р вә поема јазмышам. Анчаг бунларын һамысы-

ны һара көчүрә биләрдим? Бу ше'рләр мәннмлә
торпага көмрүлөчөкдир». бирликдә

Муса Чәлиллә бирликдә Радом өлүм дүшөркәсиндә
әзаб чәкән башгырд халгынын мүбариз оглу, Тәлгәт Ки
мановун маргарин жагы кагызындан дүзәлдилмиш вә үз
риндә «Муса Чәлилин ше'рләри» жазылмыш блокноту мүгә
дәс әманәт кими сахламасы шаирин «Моабит дәфтәри» ше'р
ләрини тамамлады.

Коммунист шаир Муса Чәлил 12 январ 1942-чи
гадыны Әминә ханыма мәктубунда жазырды ки, өлүмдән
горхмурам, она нифрәт едирәм. Бөжүк вәтәнпәрвәрлик
си, ичтиман вәзифәни дәриндән дәрк етмәк һисси шәхси
ху һиссинә галиб кәлир... Өлүмдән сонракы әсил һәјат гор
гын шүүрунда, һафизәсиндә јашамагдан ибарәтдир. Әкәр
мән сағлығымда фајдалы бир иш көрмүшәмсә, демәли,
өләндән сонра да јашамаға һагг газанмышам. Әкәр бу һаг
гы газанмамышамса, нә үчүн өлүмдән горхум? Һәјатын
әсил мә'насы будур: елә јаша ки, өләндән сонра да јаша».

Бөжүк Вәтән мүһарибәси илләриндә алман-фашист иш
галчыларына гаршы вурушмаларда көстәрмиш олдуғу мүс
тәсна мәтанәт вә мәрдлијә көрә шаир Муса Чәлилә өлүмүн
дән сонра, 1956-чы ил февралын 2-дә Совет Иттифагы Гәһрә
маны ады верилди. Онун мәшһур «Моабит дәфтәри» силсилә
синдән олан гәһрәманлыг нәғмәләри 1957-чи ил апрелин
22-дә Ленин мүкафатына лајиг көрүлдү.

Халг шаири Сәмәд Вургун ифтихарла демишдир: «Әс
рләр боју бир чох шаирләр өз бөжүк јарадычылығы, бө
жүк вә көзәл поезијалары илә адларыны әбәдиләшдирмишләр.
Лакин өз адларыны јалныз бөжүк поезијасы илә дејил, һәм дә
шәхси гәһрәманлығы, фәдакарлығы, тарихин гара, бәдхал
гүввәләринә гаршы дөјүш мејданында өлүмсүз өлүмү илә
әбәдиләшдирмәк онларын чох аз гисминә нәсиб олмушдур.
Бөжүк инкилис шаири Бајрон, мәшһур мачар шаири Петефи,
чех шаири Фучик вә бизим доғма татар шаиримиз Муса Чә
лил беләләриндән олмушдур».

Шакирдләри ифадәли гираәтә алышдырмаг мәгсәдилә
«Гушчуғаз» ше'рини әввәлчә мүәллим охумалы, сонра исә ша
кирдләрә охутмалыдыр. Әсәрин мәзунуна аид мүсаһибә јо
лу илә план тәртиб олунмалыдыр. План тәртибиндә шакирд
ләрин фәаллашдырылмасына хүсуси фикир верилмәлидир.
Әсәрин планы мүхтәлиф шәкилдә ола биләр. Мәсәлән: 1. Ти

канлы мәфтилләр архасында. 2. Мәһбәс гануину. 3. Шаирин
вәсијәти.

Муса Чәлил һәммин тәәссураты әсасында дилләр әзбәри
олюб, дәрсликләримизи зәнкинләшдирән «Гушчуғаз» ше'рини
тиканлы мәфтилләрин архасындакы баракда јазмышдыр.
Дөјүшчү шаирин көз јашлары вә үрәјинин ганы илә жазыл
мыш бу ше'р һәјат һадисәләринин чанлы вә реал тәсвирини
верир. Мәһз бу кими көзәл әсәрләр јаратдығына вә дүшмәнә
гаршы амансыз олдуғуна көрә өлүмүндән сонра да јашамаг
һүгүгу газанан сәмими гәлбли шаир һаггында Серкеј Смир
нов жазыр: «Муса Чәлил фашизмин зүлмәт гаранлығлары
ичиндә ишығлы бир сима кими парлады вә Јулиус Фучиклә
быр сырада дајанды. Онлар әсил зијалы вә әдәбијатчы нү
мунәси олдулар. Онлар мә'нәви күчүн кобуд физики күч үзә
риндәки тәнтәнәсини нүмајиш етдирдиләр». Бу бахымдан да
«Гушчуғаз» чох сәчијјәвидир.

Шаир етираф едир ки, әтрафымыз күллүк, чичәклик,
мешәлик олдуғу һалда, биз зүлмәтдәјик, зүлмүн зәнчири ичә
рисиндәјик. Гушчуғаз, әкәр сән мәһбәс ганунуну билсәјдин,
бу мәфтилә гонмаздын, нәғмәни ондан кәнарда охујардын.
Сиз хошбәхтсиниз, она көрә ки, азадсының, учмаға ганады.
Нәғмә охумаға һүгүгунуз вар. Әкәр бураја сон кәлишин
сә мәним вәсијјәтими диггәтлә динлә: «Бу әсирлиқдән азад
лыға уч, сәһәр јурдумун үстүндән кечәндә нәғмәни оху. Сәнин
гәмли сәсини ешидән халгым голлары гандаллы шаирин, сон
нәғмәсини охудуғуну биләчөкдир. Сән шимшәкләр кими уч,
мәним нәғмәләрим дә шәфәгләр кими Вәтәнимә ахсын. Гој
бәдәним јад елдә галса да, гәлбим јурдума гајытсын».

Гәһрәман шаирин бу сөзләри јүксәк вәтәнпәрвәрлик вә
һуманизм һиссилә дејилмишдир. Ше'рин әсас идејасыны
социалист вәтәниндә совет халгына, дүнјанын тәрәггипәрвәр
инсанларына дәрин һөрмәт вә мәһәббәт, алман фашистләри
нә, мүһарибә чаниләринә сонсуз кин вә нифрәт һисси тәшкил
едир.

Коммунист Партијасынын вә Совет һакимијјәтинин рәһ
бәрлији, Совет Ордусунун гәһрәманлығы нәтичәсиндә һитлер
чиләр дармадағын едилди. Фашизм үзәриндә шанлы гәләбә
мизин 30 иллијини бајрам етдијимиз тәнтәнәли күнләрдә Му
са Чәлил кими гәһрәманларын адларыны ифтихарла чәкир,
онларла фәхр едирик.

ЭДЭБИЈАТ ФЭННИНИН ТАРИХЛЭ ЭЛАГЭЛИ ТЭДРИСИ

Экбэр САРЫЈЕВ

Азербайжан ДЕТПН-ини кичик елми ишчиси

Партија вә һөкүмәтимиз мәктәб гаршысында мүһүм бир вәзифә—бүтүн фәнләрин тәдрисиндә ардычыл оларак шакирдләрин коммунист тәрбијәсини даһа да инкишаф етдирмәк вәзифәси гәүмушдур.

Инкишафымызы мүасир мәрһәләсиндә совет мәктәбин гаршысында дуган мүһүм вәзифәләри мүвәффәгјјәтлә баша чатдырмаг ишиндә фәнләрасы элагәнин дүзкүн (јерли-јериндә) ашарылмасы хүсуси әһәмијәт кәсб едир. Әлбәттә, бу мүһүм вәзифәни јеринә јетирмәкдә фәнләрасы элагәнин бөјүк ролу вардыр. Орта мәктәбдә тәдрис олунан бүтүн фәнләрин, хүсусилә, әдәбијјат вә тарихин тәдрисиндә гаршылыгы элагә јаратмаг үчүн бөјүк имканлар вардыр.

Һәјәтдә олан һәр бир һадисә вә ја просеси тәкчә бир фәннән әлдә едилән биликлә һәртәрәфли өјрәнмәк мүмүкүн дејилдир. Әксинә, һәр һансы бир факты тәфәррүаты илә дәрк етмәкдән өтрү она мүхтәлиф чәһәтдән јанашмаг тәләб олунаур. Бу мүхтәлиф чәһәтләр исә фәнләри шакирдләрә элагәли шәкилдә чатдырмагы тәләб едир. Мәсәлән, сөзү грамматик вә услуби чәһәтдән өјрәнмәк ишиндә дил дәрсләри илә әдәбијјат дәрсләрини элагәләндирмәјин нә гәдәр зәрури олдуғуну сүбүт етмәјә һеч бир еһтијач јохдур. Тарих вә әдәбијјат дәрсләриндә дә елә мөвзулар вардыр ки, онлары шакирдләрә элагәли шәкилдә өјрәтдикдә нәтичәси чох јахшы олур: шакирдләр VIII синифдә Азербайжан тарихи фәннини тәдриси просесиндә М. Ф. Ахундов, еләчә дә онун јашајыб-јаратдығы дөврү

итгисади, ичтимаи вә сијаси әләмәтләри һағында јығчам мәълумат әлдә едирләр. Тәчрүбә кәстәрир ки, IX синфин әдәбијјат дәрслијиндә М. Ф. Ахундов мөвзусу кечиләркән ушагларын VIII синифдә тарих фәнни үзрә әдиб һағында алмыш олдуғлары биликләрә әсасланмаг јахшы нәтичә верир.

Бу сәһәдә Шамхор рајонундакы Фүзули адына 4 №-ли орта мәктәбин дил-әдәбијјат мүәллими Ислам Садыговун марағлы иш тәчрүбәси диггәти чәлб едир. О, IX синифдә М. Ф. Ахундовун һәјәтыны кечәркән шакирдләрә ашағыдакы формада план верир вә онлара тапшырыр ки, дәрслији охујуб иландакы суаллара чаваб һазырласынлар:

Јада салын (Азербайжан тарихиндән шакирдләрә мәълум олан биликләр)	Өјрәнин (Әдәбијјат дәрслијини охујуб вә чаваб һазырлајын).
<p>XIX әсрин биринчи рүбүндә Азербайжанын дахили вәзијјәти вә харичи сијасәти. Күлүстан сүлһү. 1826—1828-чи илләрдә Русија-Иран мүһарибәси вә онун М. Ф. Ахундовун аиләсинә тәсири. Азербайжанын Русијаја бирләшдирилмәси.</p> <p>Азербайжанын Русијаја бирләшдирилмәсиндән сонра јени типли мәктәбләрин тәшкили вә М. Ф. Ахундовун тәһсил.</p>	<p>М. Ф. Ахундовун анадан олдуғу вахт вә онун Кәнчә һәјәти.</p> <p>М. Ф. Ахундовун Шәки һәјәти вә онун тәһсил.</p>
<p>Бирләшмәдән сонра габагчылар рус мәдәнијјәтинин тәсири алтында Азербайжанын ичтимаи, сијаси-мәдәни инкишафы вә бу инкишафын М. Ф. Ахундовун дүнјакөрүшүнүн формалашмасына тәсири.</p>	<p>М. Ф. Ахундовун Кәнчә вә Шәки һәјәти.</p>
<p>XIX әсрин икинчи јарысында Русиянын харичи сијасәти мәсәләләринә азербайжанлыларын көмәјин вә бу ишдә Ахундовун ролу.</p> <p>Азербайжан мәдәнијјәтинин инкишафында М. Ф. Ахундовун ролу.</p>	<p>М. Ф. Ахундовун Тифлис һәјәти вә јарадычылығы.</p>
<p>Нүмунә үчүн шакирдләрдән биринин чавабына нәзәр салаг. О јазыр:</p>	<p>XIX әср Азербайжан әдәбијјатынын инкишафында М. Ф. Ахундовун мөвгәји.</p>

«Тарихдан биза мөлумдур ки, һәлә 1804—1813-чү илдә Русия—Иран муһарибәләри дөврүндә, Кәнчә, Баки вә Шәки ханлыглары ләгв едилмишди. Сонралар 1819-чу илдә Шәки ханлыгы, 1820-чи илдә Гарабаг вә с. ханлыглар ләгв едилди. Ханларын бир чоху Ирана гачараг, сонралар Иранын көчә вә вә ханлыгларыны јенидән бәрпа етмәк үмидиндә идилди. Ханлара мәхсүс олан торпаглар, баглар вә башга әмлаклар садирә олунараг, чар хәзинәсинин иштијарына кечмишди. Бә әл бир кәркин дөврдә Русия—Иран муһарибәләри Азәрбајҗан халг күтләләринин вәзијјәтинә чох ағыр тәсир көстүрмишди.

Чар мүстәмләкәчиләри Азәрбајҗанда һәрби үсул-ишарәләрдән зарадан заман, ханлыглар әјаләтләрә вә даирәләрә чевришдирдиләр. һәр бир әјаләтин идарә олунамасы, рус забитинин—мәддантын әлиндә топланмышды. Кәндләри исә кәнхудалар вә јүзбашылар идарә едирдиләр. Кәнд әһалисинин вәзијјәти олдугча пис иди. Онлар өзләрини әрзаг вә башга шәјләрә тәмин етмәк имканына малик дејилдиләр. Белә бир тарихи шәраитдә (1812-чи илдә) Азәрбајҗанын бөјүк әдиб М. Ф. Ахундов Шәкидә анадан олмушдур.

Бу заман, јәни 1812-чи илин пајызында Русия гошунлары Гарабага, Кәнчә, Шәки ханлыгына сохулмуш Иран дәстәсинин көмәји илә Азәрбајҗанын башга јерләриндә дә Иран дәстәсини мәғлубијјәтә угратды. Русия гошунлары јерли әһалинин силәһли дәстәләринин көмәји илә Азәрбајҗанын башга јерләриндә дә Иран дәстәләринин дармадагын етди. Күчә, мугавимәтә таб кәтирә билмәдијини көрән Иран һөкүмәти 1813-чү ил октябрын 12-дә Гарабагын Күлүстан кәндиндә Русия илә сүһ мугавиләси имзалады. Бу мугавиләјә көрә бир чох ханлыглар, о чүмләдән Шәки ханлыгы да Иран һөкүмәтинин әсарәти алтындан азад едилди.

Өлкәдә јаранмыш белә бир шәраитдә, јәни 1814-чү илдә Шәки маһалынын һакими Хамнәли Чәфәргулу хан өлдүкләди сонра, онун һимәјәси алтында јашајан М. Ф. Ахундовун ата-асы Мирзә Мәһәммәд Тагы, арвады Нанә ханымы оғлу Фәтәлини дә көтүрүб Хамнәјә кедир. Беләликлә дә, М. Ф. Ахундов ики јашындан тәхминән 11 (он бир) ил (1825-чи ил дәк) Хамнәдә јашамышдыр.

М. Ф. Ахундов тәһсилә Иран Азәрбајҗанында башламышдыр. Көһнә мәктәбин сәрт режими, јәни молланын чубуғу-ушағларын јаш вә билик сәвијјәсинә ујғун олмајан фарс әд-

әрәбчә дини китабларын охунмасында, әлифбанын чәтиилији, саатларла дизи үстүндә отурмаг, бүтүн буларын һамыси, һәлә ушаг икән Фәтәлидә моллаханаја гаршы иифрәт ојаг-мышды.

Иранда јашадыгы заман Фәтәлинин апасынын вәзијјәти пис иди. Она көрә дә 1825-чи илдә Нанә ханым әриндән әј-рылдыгдан сонра, оғлу Фәтәлини дә көтүрүб вәтәнә гајытды. Вәтәнә гајыдаркән онлар биринчи ил Кәнчәдә галдылар. Фәтәлинин тәрбијәси илә Ахунд һачы Әләскәр өзү мәшгул олду вә ону оғуллуға көтүрдү. Бу дөврдә бөјүк Низаминин вәтәни Кәнчә јахынлыгында вә еләчә дә Азәрбајҗанын дикәр јерләриндә Азәрбајҗан халгына бөјүк бир мүсибәт үз верди. Күлүстан мугавиләсинә мугавәтәти сазыш кими бахан Иран һөкүмәти Гафгаздакы мөвгеләрини итирдијинә көрә Иран өз орду-дусуну муһарибәјә һазырлајараг 60 минлик гошунла 1826-чы илдә јенидән Азәрбајҗана сохулду. Бу заман Русия әлеј-һинә кечмиш ханлар, онларын гуллуғчулары, феодаллар да гијам галдырдылар. Буна бахмајараг Азәрбајҗан халгынын көмәји илә тәшәббүс рус гошунларынын әлине кечди. Шамхор, Кәнчә вә с. гијамчылардан тәмизләнди. 1827-чи илдә Нахчыван ханлыгы Русия илә бирләшди. Нәһајәт, бу ганлы муһарибәнин сону 1828-чи ил февралын 10-да Түркмәнчәј мугавиләсинин багланмасы илә нәтичәләнди.

Бу муһарибәдә Ахунд һачы Әләскәр вә онун аиләсинә бөјүк мүсибәт үз вермиш, бәләләра дүчар олмушлар. Кәнчә галасында онларын олан мал-дөвләтләри гарәт олунамаш вә мүфлисләшмишләр.

1826-чы ил сентјабрын 8-дә Кәнчә јахынлыгында Шамхор чајы әтрафында кедән дөјүшдә Иран ордусу там мәғлуб едилдикдән сонра, Ахунд һачы Әләскәр Кәнчәни тәрк едәрәк аиләси вә Мирзә Фәтәли илә биркә Нухаја гајытды.

Гејд етмәк лазымдыр ки, Азәрбајҗанын Русияја бирләшмәсинин бөјүк бејнәлхалг әһәмијјәти вар иди. Бирләшмә шәһлиг Ираны вә солтан Түркијәсинин, онларын архасында дурап Инкилтәрә вә Франса мүстәмләкәчиләринин истилачылыг чәһдләринә зәрбә ендирди. Бу Русия илә Шәрг халгларынын кәләчәкдә јахынлашмасына көмәк етди. Мәшһур Азәрбајҗан маарифчиси Мирзә Фәтәли Ахундовун јаздыгы кими, «рус дәвләтинин һимәјәси сәјәсиндә биз ишғалчы гошунлары кечмишдәки сонсуз басгын вә гарәтләриндән хилас ол-

дуг ва ноҳаҷот, асуда нәфос алдыг». (Азәрбајчан тарихи, 1972-чи ил, сәһ. 115).

М. Ф. Ахундов гәјд етмишдир ки, Азәрбајчан Русија дәвләтинин тәркибинә дахил едилмәси Азәрбајчан үчүн тарихән мүәјјән мүтәрәгги рол ојнајырды. Азәрбајчан Русијаја бирләшдирилмәсиндән сонра рус вә Азәрбајчан мәдәнијјәтинин гаршылыгы инкишафы үчүн имканлар јаранды. Рус мәдәнијјәтинин габагчыл хадимләри васитәси илә мүтәрәгги ичтимай идејалар Азәрбајчана нүфуз едирди. Бунун нәтичәсиндә Азәрбајчанда јени мәктәбләр ачылмаға башлајыр. Бунлардан 1830-чу илдә Шушада, 1831-чи илдә Шәкидә (Нухада), 1832-чи илдә Бакыда, 1833-чү илдә Кәнчәдә вә с. јерләрдә ачылмыш илк гәза мәктәбләринин көстәрмәсләр. Бу тәдрис мүәссисәләриндә чар һөкүмәти өз мәнәфејинин мүһәфизә едә биләчәк мәмурлар һазырламаға чалышды. Лакин, буна бахмајараг, Азәрбајчанда бу тәдрис мүәссисәләринин мејдана чыхмасы мүәјјән әһәмијјәтә малик иди. Бу мәктәбләрин ачылмасы илә әлагәдар Азәрбајчана рус дилини билән мүтәхәссисләр дәвәт олунду. М. Ф. Ахундовун рус дилини өјрәнмәсинә вә бу сәһәдә тәкмилләшмәсинә дә сәбәб бу олду. 1833-чү илдә М. Ф. Ахундов Нухада рус мәктәбинә дахил олур. Лакин јашынын чох олмасы сәбәбиндән бир илдән сонра мәктәби тәрк едир. Бунунла јанашы М. Ф. Ахундов Шәкидә јашадыгы заман әрәб-фарс дилләрини өјрәннр, Ахунд һачы Әләскәр Мирзә Фәтәлини руһани тәһсилинә чәлб етмәк истәјир.

Азәрбајчан маарифчиләри рус дилинә, онун мәдәнијјәтинә бөјүк әһәмијјәт верирдиләр. Милли мәдәнијјәти мүәсир руһда инкишаф етдирмәјин тәрәфдары олан А. Бакыханов, И. Гутгашынлы, Г. Закир феодализм ичтимай гурулушунә, тәһкимчилик һугугуна гаршы чыхыш едирдиләр. Бунларын симасында јаранан маарифчиләр дәстәси кет-кедә инкишаф едирди. Рус маарифчиләри илә сых әлагәдә олан Азәрбајчан маарифчиләри халгын һәјәтыны ингилаби јолла јенидән гурмаг мәсәләсини ачыгдан ачыға ирәли сүрдүләр.

Азәрбајчанын габагчыл адамлары јени мәктәб шәбәкәләрини дә кенишләндирмәјә вә орада охујан азәрбајчанлыларын сајыны артырмаға чалышырдылар.

Рус мәдәнијјәтинин габагчыл хидимләри васитәси илә мүтәрәгги ичтимай, сијаси-мәдәни идејалар Азәрбајчана нүфуз едирди. Шәхсән, М. Ш. Вазеһлә танышлыг вә көркәмлә

шәхсләрин симасында кет-кедә инкишаф етдирилән маарифчилик идејасы М. Ф. Ахундовун дүнјакөрүшүнүн формалашмасына бөјүк тәсир етмиш, динә гаршы онда нифрәт һиссини даһа да күчләндирмишдир.

Мәлүмдур ки, М. Ф. Ахундовун руһани олмаг фикриндән јайынмасы вә онун дүнјакөрүшүнүн формалашмасы илә Кәнчә ичтимай мүһити сых сурәтдә бағлыдыр. Бу тәрәгипәрвәр фикирли инсан һарада јашамасындан асылы олмајараг һәмишә халгын азадлыгы, онун ишыгы кәләчәји вә иғтисади инкишафы һаггында дүшүнмүшдүр.

М. Ш. Вазеһин тәсирин илә руһани олмагдан үз дөндәрә Ахундов Кәнчәдән Шәкијә кәлир вә бурада бир мүддәт јашадыгдан сонра 1834-чү илдә Тифлисә кедир.

Загафгазијанын Русија илә бирләшмәсиндән сонра рус чанишинлијинин игәмәткаһына чеврилән Тифлис кетдикчә гол-будаг атараг бөјүмүш, алим, философ, јазычы, көркәмли мүтәхәссисләр мәркәзинә чеврилмишдир. Мәһз буна көрә дә М. Ф. Ахундов һәммин илин пајызында Тифлисә кетдикдән сонра орада тәлим рус дилиндә апарылан мәктәбдә охумагла јанашы бир чох вәзифәләрдә чалышмышдыр. М. Ф. Ахундов 1836-чы илдә Тифлис гәза мәктәбиндә Азәрбајчан дили мүәллими тәјин олунмушдур. Һәммин илләрдә М. Ф. Ахундов бир чох јазычы вә шаирләрлә, о чүмләдән, мәшһур декабрист јазычы Александр Бестужев-Марлински илә таныш олур. Кәнч Фәтәли онун көмәји илә рус классикләрини бөјүк еһтирасла охујур. Рус ше'ринин күнәши А. С. Пушкинин јарадычылыгы илә јахындан таныш олур.

О, бурада бөјүјүб јаша долдугча онун билик вә мәлүмат лаирәси кенишләнир. Бир мүддәт Тифлисдә дәрс дедикдән сонра, Гафгаз чанишин дәфтәрханасында тәрчүмәчи вәзифәсиндә чалышмагла һәрби гуллуғда да ишләмиш, полковник рүтбәсинә лајиг көрүлмүш вә бир чох орденләрлә тәлтиф олунмушдур. Онун 1837-чи илдә јаздыгы «А. С. Пушкинин өлүмүнә «Шәрг поемасы» Москвада Наблјудател мәчмүәсинин XI нөмрәсиндә чап олунмушдур. Көрүндүјү кими, М. Ф. Ахундовун фикри инкишафында Тифлис мүһитинин ролу бөјүк олмушдур.

Шакирддә һәм әдәбијјатдан, һәм дә тарихдән өјрәнилмәси тәләб олунан материалы әлагәли шәкилдә даһа кениш өјрәнмәк имканы артыр.

Бунула мұаллим әдәбијат дәрәлијиндә верилән материалы һәддиндән артыг кенишләндирмир. Бу фактлар (тарихи фактлар) шакирдләрә демәк олар ки, мә'лумдур. Сәдәмә оларат, мұаллим тарих фәнниндән шакирдләрә мә'лум олан фактлары јада салмагла әдәбијатда олан натамамлығы тарихин көмәји илә арадан галдырыр. Башга сөзлә десәк, јазычынын јашајыб јаратдыгы дөврү тарихи нөгтеји-нәзәрән сәчијәләндирмәк, онун һәјатыны, ирәли сүрдүјү идејаны башга дүшмәк үчүн бу ики фәннин әлағәли тәдриси олдуғча фәјдалыдыр.

Белә едилдикдә шакирд мә'лум биликләри јада салыр, ону јени биликләрлә даһа да зәккиләшдирир, мүстәғил ишләмә зарурәти мејдана чыхарыр, тә'лим просесиндә тәфәккүрүн икишафына көмәк едән фикри фәаллығын икишафына кениш имкан јараныр.

С. ВУРГУНУН «АЗӘРБАЈЧАН» ШЕ'РИ ВАСИТӘСИ ИЛӘ ВӘТӘНПӘРВӘРЛИК ТӘРБИЈӘСИ

Әждәр АҒАЈЕВ
педагожи елмләр намизәди

Совет поезијасынын көркәмли нүмајәндәләриндән бири Азәрбајчанын халг шаири Сәмәд Вурғундур. О, дилләр әзбәри олан ше'рләр, халгымызын әмәк шәһрәтиндән бәһс едән поемалар, тарихи кечмишимизи, ингилаби мұбаризәмизи тәсвир едәг сәһнә әсәрләри јараттышдыр. Сәнәткарын сәнмәз бир ешглә севәји, јетилмәз бир гүдрәтлә һүснүнә нәғмәләр гошлуғу доғма, республикамызда кичикдән бөјүјә елә бир шәхс тәһилмәз ки, шаирин ширин мисраларындан әзбәр дешәсә, сәнил шаир рупунун тә'сиринә мә'руз галмасын. О, хал арасында олмагдан, Вәтән торпағыны гарыш-гарыш булаглары, сәрин мешәләри, лаләли-нәркизли чәмәнләри, башы гарлы дағлары, гојунлу-гузулу, чејранлы-чүјүрлү, барлы-бәһрәли дүзләри, гуруб-јарадан әмәк адамлары шаирин илһам мајасы, шаир үрәјинин ганындан јаранмыш әсәрләрин әсас мөвзусу иди. «Шаирин анды», «Фанар», «Көнүл дәфтәри», «Ше'рләр», «Азад илһам», «Сәадәт уғрунда», «Истиғбал тәрәнәси», «Муған», «Авропа хатирәләри» вә с. бир-биринин ардынча чап етдирдији китаблар шаирин јүксәлән һәјат јолунун әбәдилијә говушмуш изидир, аловлу, һәјәчанлы, хејирхаһ бир үрәјин, тәкраролунмаз исте'дадын тарихә әбәди јадикары, бир шаир-вәтәндашын өмүрләрә говушмаг нишанәсидир.

С. Вурғун нәдән јазырса-јазсын Вәтәнә сәдагәт, мәһәббәт онун хәјалынын өн планында дурур. «Комсомол поема»

сы», «26-лар» «Гыз гажасы», «Бәсти», «Талыстан», «Мугань», «Заманын бајрагдары» кими поемаларында, «Вагиф», «Фархад вә Ширин» кими драм әсәрләриндә, ајры-ајры мәрузәләрдә чыхышларында шаирин Вәтән амалы ачыг-ајдын дујулмададыр. Бөјүк сәнәткарын «Азәрбајчан» ше'ри исә вәтән күнүн сөзлә чәкилмиш рәсмиدير. Вәтәнимизин онларла сам таблосуна сыгышмаз көзәлликләринин илһамла бир ше'рдә чох бөјүк усталыгла тәрәннүм едән шаир, садә олараг тәсвир вә тәрәннүмлә кифәјәтләнмир, Вәтәни гәдәр севдијиндән фәрәһлә данышыр.

Шаир «Азәрбајчан» ше'рини 1935-чи илдә јазмышдыр. Гејд едәк ки, ше'рин гавранылмасы, бәшәри дүјгүлары, тәһпәрвәрлик һиссләринин нечә јаранмасыны «эјаниләшди» мәк үчүн мүәллим гочаман шаиримиз О. Сарывәллинин ашығыдакы хатирәсини шакирдләрин нәзәринә чатдырмалыдыр. «1935-чи ил иди, бир күн Сәмәд Вурғун сәһәр тездән Јазычылар Иттифагына кәлди. Оун сифәтиндән нә исә севинч јағырды. Јазычылардан бир нечә нәфәр — мән, Мейди Гүсејн вә башгалары буну дујуб ондан сорушду:

— Сәмәд, јенә бир шејми вар? Бизә мә'лум иди ки, адәтән Сәмәд Вурғун јени бир әсәрини тамамладыгдан сонра ағрыдан гуртармыш адам кими, долу төкдүрүб дајанмыш туфан кими раһат, күмраһ көрүнүр. О:— Вар, — деди, — нечә ајлардан бәри һиссими, дүјгүмү чәлб етмиш фикримнә һәһәјәт сәтирләрә чевириб ағ вәрәгә дүздүм. Бир охујум, гулағасын, көрүн бир шеј чыхыбмы?

Сәмәд јазылы вәрәгләри чыхарыб уча, кур сәслә охумаг башлады:

Чох кечмишәм бу дағлардан,
Дурна көзлү булаглардан,
Ешитмишәм узаглардан:
Сакит ахан аразлары,
Сынамышам досту, јары.
Ел билир ки, сән мәнимсән,
Јурдум, јувам мәскәнимсән,
Анам, доғма вәтәнимсән!
Ајрылармы көнүл чандан?
Азәрбајчан, Азәрбајчан!

Сәмәд илһамла, бөјүк бир чошгунлугла ше'ри охујурду. Биз исә ше'рин тә'сириндән сәһирләнмиш кими бахыр, Сәмәдин мәғрур сәсини һејран-һејран динләјирлик. Бу, ше'р дејил.

дујан үрәк, дүшүнән бејниләр үчүн мәлһәм иди. О, ше'ри битирди, сорушду:— Бир сөз дејә билмишәмми? Биз: «Сәмәд сәнин ше'рин Вәтән һаггында ән көзәл баллададыр», — дедик. — Чох кечмәз ки, бу ше'р дилләр әзбәри олар. — О, кағызлары чибинә гоја-гоја дәриндән нәфәс алыб деди:— На исә доғма јурдумда доғма јурд үчүн гәрибсәдим. Дедим, бирдән һәјәт вәфасыз олар, гој мәнән Вәтән өвладларына Вәтән үчүн бир јадикар галсын. Сонра о, чәлд һәрәкәтлә сола бурулуб, өз иш отагына кетди».

Будур, «Азәрбајчан» ше'ри дилимизин әзбәриدير. Шаир исә чохдан арамыздан кедиб. Бизә онун јадикары галыб. Елә бир јадикар ки, онула биз һәм Вәтәни, һәм дә Вәтән нәғмакарыны севирик.

Шаир:

Ајрылармы көнүл чандан
Азәрбајчан, Азәрбајчан!—

демәклә өзүнү Вәтәнсиз неч һесаб едир, чансыз сајыр. Вәтән шаирин көнлүндә чандыр. Чан әлдән кедәрсә, көнүл дә нечдир. Шаирин Вәтән үчүн дејүнән үрәјинин оду, алову Вәтән балаларынын көврәк гәлбиндә гығылчым јандырмаја билмәз.

Шаир һарә, һансы өлкәјә кедирсә-кетсин һәмишә өз елини, обасыны хатырлајыр. Ушаг анаја бағлы олан кими шаир дә Вәтәнә бағлыдыр. Вәтәндән ајры дүшмәк шаир үчүн бөјүк бир дәрәд олар.

Ајларын, илләрин ајрылығы ону боғар, һәсрәтли едәр, гара сачларына вахтсыз дән салар.

Бурада шаир, јалныз ше'р мүәллифинин өзү дејил, үмүләшдирилмиш бир образдыр. Ше'ри һамынын фикрини изаһ едән бир нәфәр «мән»—шаир сөјләјир. Ше'рин тәдрисиндә мүәллим бир чәһәти дә нәзәрә алмалыдыр. Бу, шаирин вәтәнин кечмишинә сәјәһәтиدير. Шакирдләр билмәлидиләр ки, С. Вурғун буну вермәклә Вәтәнимизин мүасир тәлејини даһа габарыг вермиш, онун күндән-күнә нечә көзәлләшдијини тәрәннүм етмишдир. Белә ки, ше'рин илк бәндләриндә Вәтәнә мәһәббәтини, сәдагәтини ифадә еләјән шаир сонрақы бәндләрдә өтәри дә олса Вәтәнин тарихини вәрәгләјир, онун бөјүк бир кечмиши олдуғуну, «нәләр чәкдијини» нәһс ајлара, нәһс илләрә, угурсуз дилләрә дүшдүјүнү, «буна бахмајараг нәсилләрдән-нәсилләрә кечән бир шөһрәти» олдуғуну хатырладыр, бу күнки көзәл күнүнә сөз гошур. Ахычы, ојнаг, рәван мисралар, тәмиз ана дилинин ишчи сөзләринин јерли-јерин-

дә ишләнгән шәрә ширинлик вә ахычылыг верир. Бәндә
арасында баглылыг лирик бојаларла елә чаплагып ки, оху
чуда мазмун долу тәсәввүрлә бирликдә гүввәтлән емосија ја
радыр. Шаирин «хәјалы каһ Муганы, каһ Елдары долашыр,
јашилбаһ соналар кәзән бәһри-Хәзәрә» баш вурур. Вәтән
торпагынын көзәлликләриндән вәчдә кәлән шаир өз тәвчү
бүһү кизләдә билмир:

Сыра дағлар, кен дәрәләр
Үрәк ачан мәнзәрәләр...
Чејран гачар, чүјүр мәләр,
Нә чохдур ојлагын сәнин!
Аранын, јајлагын сәнин.

Шаир бу јерләрдән сәһбәт ачыр. «Астаранын, Ләнкәра-
нын рәнк-рәнк күлү, мәшһур чајы, будағлары әјиб салаһ сә
ры лимону, дағлары, мешәләри» мисраларын бәзәјинә чеври-
лир. Азәрбајчан торпагынын не'мәтини шаир гүдрәт вә гүввәт
мәјасы кими охучуларына тәгдим едир:

Сары сүнбүл бизим чәрәк,
Памбығымыз чичәк-чичәк,
Һәр үзүмдән бир ширә чәк
Сәһәр-сәһәр ач гарына,
Гүввәт олсун голларына.

Сәнәткар хырда штрихләрлә јалныз Вәтәнимизин кө
зәлликләрини дејил, сәнәткарлыг, мәдәнијјәт вә инчәсәнәти-
мизин гәдимлијини, зәнкинлијини, күтләвилијини нәзәр
чатдырыр. «Көј јајлаглар белинә галхыб Кәпәз дағдан Көј
көлә бахан» шаир бунунла кифәјәтләнмир, «бизим халлы
халчалардан чинарлар кәлкәсинә сәрмәји», Хан кими сә-
нәткарларымызын ифасында көзәл муғамларымызы, халы
мәһныларымызы ешитмәк истәјир

Догма республикамызын үрәји Бақыдан шаир хүсусән
бир илһамла данышыр:

Бир дән бизим Бақыја бах:
Саһилләри тыраг-чыраг,
Буруглары һајгырараг
Нә'рә салыр боз чәлләрә,
Ишыгланыр һәр дағ, дәрә.

Сәмәд Вургун «гоча Шәргин гапысы» олан Вәтәнини
һәмишә хошбәхт олачагыны дејир, чүнки она ал бајрагы

Совет Иттифагы Коммунист Партијасы гајгы көстәрир,
рәйбәрлик едир.
Көрүндүјү кими, «Азәрбајчан» шә'рини шаир Сәмәд
Вургун жүксәк сәнәткарлыгла јазмышдыр. Бурада фикир-
ләр дә, һиссләр дә тәбиидир, реалдыр, инсаны өзүнә валәһ
едир.

«Азәрбајчан» шә'ринин тәдрисиндә мүәллимин имкапла-
ры кәшишдир. Белә ки, о, вәтәнпәрвәрлик һиссләрини гүв-
вәтләндирмәк үчүн бу шә'рин тә'сир даирәсини дә шакирд-
ләрә ајдышлашдырмалыдыр: Халгымызын Бөјүк Вәтән мү-
һарибәсиндә шә'рин ојнадыгы рола диггәти чәлб етмәлидир.
Алман фашист ишгалчылары өлкәмизә һүчүм едәркән икид
вәтән өвладлары Вәтәнин мүдафиәсинә галхды. Бу заман
Вәтән анды даһа бөјүк әзәмәтлә сәсләнирди. Чүнки Вәтән
лардајды. Ону фашист тапдагы олмаға имкан вермәмәк ла-
зым иди. Күлләләрин од-алов јағдырдыгы бир заманда
азәрбајчанлы әскәрләр алман фашистләри илә дөјүшә
кырәрәк «Азәрбајчан» шә'рини охујуб һүчүма кечирдиләр.
Дүшмән күлләсиндән ағыр јараланыб, һәјата әбәди көз јү-
ман әскәр чан верәркән «Азәрбајчан» шә'рини охујурду.
Бунунла әлагәдар олараг, о заманкы мә'луматлардан бир
чоһ марағлыдыр: «Ағыр јараланмыш бир әскәр һәрби хас-
таханада сағалачагына күманы олмадыгыны билинчә чәр-
раһијјә заманы һәкимдән әмәлијјәти сахламағы хаһиш ет-
миш вә Сәмәд Вургунун мәшһур «Азәрбајчан» шә'риндән
«Ел билир ки, сәп мәнимсән» бәндини әзбәр дејиб өлмүш-
дүр»...

Истәр мүһарибәдән әввәл, истәр Бөјүк Вәтән мүһари-
бәси илләриндә, истәрсә дә сонракы динч гуручулуғ дөврүн-
дә «Азәрбајчан» шә'ринин әһәмијјәти бөјүк олмушдур. Биз
шә'рин һәр мисрасындан жүксәк вәтәнпәрвәрлик дујгулары
илә јоғрулмуш мүгәддәс һиссләр алырыг.

Халг шаири Сәмәд Вургунун «Азәрбајчан» шә'ри һаг-
ды олараг совет поезијасынын ән көзәл инчиси һесаб еди-
лир.

ЭДЭБИЈАТ ДЭРСЛЭРИНДЭ БӨҮК ВЭТЭН МУҢАРИБЭСИННИН ТЭДРИСИ

Шайин СЭФЭРОВ

педагожи салмалар намизэди

Бөжүк Вэтэн муҗарибэсинин ағыр иллэриндэ бүтүн Совет халгы силаһа сарылыб дүшмөнэ мисилсиз зэрбэлэр ендирити. Гэлблэри Вэтэнэ муҗаббат һисси илэ аловланан дөүшү чүлэrimиз өз дөшлэрини сипэрэ чевириб, фашистлэрин амансыз һүчумуну бөжүк рэшадэт вэ һүнэрлэ дэф етдилэр Бөжүк гардашлыг айлэсиндэ бирлэшэн Совет халгы амансыз муҗарибэсини һәм чэбһэдэ, һәм дэ архада чэсарэтлэ давам етдирити.

Идеоложи чэбһэнин муҗариз эскэрлэри олан шаир вэ журналистларымыз да өз гэлэмлэрини сүнкүжэ чевириб чэллаларын богазына санчырдылар.

«Билсин ана торпаг,
ешитсин Вэтэн,
Мүсэллэһ эскэрэм мэн дэ
бу күндэн!» —

дејэн Сэмэд Вургунун сөзлэри санки бүтүн шаир вэ журналистларымыз үчүн бир јаарадычылыг символу вэ мэрәнамәси олду. ССРИ халгларынын достлуғу, о чүмлэдән Азербайжан халгынын бөжүк рус халгы илэ достлуғу алман фашист шагалчыларына гаршы Бөжүк Вэтэн муҗарибэси иллэриндэ эң чэтин сынаглардан шэрэфлэ чыхмышдыр. Сэмэд Вургунун «Украјна партизанлары», Н. Мехдинин «Фэрјад», Ә. Әбуллаһ сәнин «Достлуғ галасы», С. Рәхимовун «Гардаш гәбри», «Медалјон», С. Рүстәмин «Гафурун гэлби» вэ дикәр эскэрлэри совет адамынын өз вэтәнини фашизм таунундан хилас етмәк үчүн көстәрдиклэри мисилсиз рэшадәтин парлаг рәмзилдир.

Бу эскэрләрдәки гәһрәманларын амалы анчаг өз шэрәфли муҗаризэлэрини гэләбә илэ баша чатдырмагдан ибарәтдир. Муҗаризәнин һәмни эскэрлэрини тәдриси заманы гәһрәманын апардыгы муҗаризәнин идеја истигамәтини, онун гэләбәјә инамыны шакирдлэрини гаршысында этрафлы шәрһ етмәлидир.

Шакирдләрә өјрәдилән һәр бир ше'р, поэма, һекәјә, повест, роман мүтлэг шакирдин һәјатында унутулмаз из бурахмастыдыр. Бу чәһәтдән орта мәктәбдә тәдрис олуан «Азербайжан» ше'ри һүсуси әһәмијјәт кәсб едир. Бөжүк әдиб Мехди һүсәји бу ше'ри Азербайжан һаггында бајаты адландырыб. Бу ше'р Бөжүк Вэтэн муҗарибэсиндә онларла эскәрин дилиндә дөјүш һимни кими сәсләниб.

Гүдрәтли шаиримизин бу ше'ри поезијанын өлүм үзәриндә гэләбәси, халгымызын дүшмән үзәриндә эфәринин парлаг тәнтәнеси иди. Бәдин эскэрләрдә шакирдлэрин дүнјакөрүшү формалашдыгча, әдәби сәрвәтинизин бариз тимсалы олан әдәбијјатын нечә бөжүк гүдрәтә, тәрбијәви тәсир гүввәсиңә малик олдуғуну көрүр, гүрурланыр, вугарланырсан.

Совет әдәбијјатынын јаанмасы вә инкишафы уғрунда муҗаризә мејданына атылан илк истәдадлар айлэсиндә Азербайжан совет әдәбијјаты јаарадычылары шэрәфли јер тутурлар. Онлардан бири республиканын халг шаири: Бүләрман Рүстәмдир.

С. Рүстәм чоһмилләтли совет поезијасынын көркәмли устәдларындан биридир. Ингилаби поезијанын инкишафы, идеја сафлыгы вә бәдин јүксәлиши һәминә кедән муҗаризәләр бу көркәмли совет шаиринин ады, јаарадычылыг мүгәддәрәти илэ сых сурәтдә бағлыдыр.

О, гәләминә силаһ кәсәри вермишдир. Нитлер Алманјаһынын Вэтәнимизә хаинчәсинә басыны илэ бәшәријјәт тариндә ән вә дәһшәтли муҗарибәләрдән бири башланды.

Әдәбијјат мүәллими шакирдлэри баша салмалыдыр ки, «Ленин вәсијјәтлэринә» анд ичиб фашизмә гаршы муҗаризә парлаг шаир сәмйми, һәрарәтли, тәсирли ше'рлэри илэ дөүшчүлэри вә вәтәндашлары руһландырыр, охучуларда јүксәк совет вәтәнпәрвәрлији һиссини тәрбијә олунмасына көмәк едирди. Онун бу дөврә јаздыгы «Сарсылмаз гала», «Гонанын дедиклэри», «Гәһрәманын вәсијјәти», «Ана вә почталы», «Ики мәктуб», «416», «Азербайжан оғулларына» кими эскэрлэрини нәзәрдән кечирсәк, көрәрик ки, муҗарибә мөвзүсү шаирини јаарадычылығына нечә дәрин вә үзви бир сурәтдә

дахил олмушдур. Белә ки 1942-чи илдә жаздыгы «Ана ва почталјон» шаирин тишик һәјат ишанәләрини чох дәгиги инандырычы бир бәднн тәсвирлә үмумиләшдирмәк бачарынынын мәһсулу иди. С. Вургунун дили илә десәк, «Ана ва почталјон» һәгигәтән бәднн бир кәшф иди. Бурада мұһарибә ишн инсан психолокијасындакы тә'сирн кәшф олунмушду.

Мүәллим шакирдләрә ајдынлашдырмалыдыр ки, нә үчүн биз бу әсәри севирик? Чүнки бу ше'р инандырычыдыр. Бурада чанлы инсанын тәбии вә һәгиги һәјәчаңлары ачыг көрүнүр, чүнки шаир башга әсәрләриндән даһа чох бурада һәгигәтләрини даһа бәднн көстәрә билмишдир. Шаир мұһарибә илләриндә арха һәјатымызын, шәһәр вә кәндләримизн әһвал-руһијәсини гәләмә алмышдыр. Дөрд ајдан бәрдә оғлундан мәктуб көзләјән, һәсрәт көзләри илә почталјонун алинә бахан вә һәр дәфә «јох» чавабы алаң бир гадынын әскәр анасынын вәзијјәти тәсвир олунур. Ана нараһатдыр дәрәд ичиндәдир, никаран, эзаблы фикирләрлә чырпына. Оун бүтүн фикри, дүшүнчәси бир һадисәјә бағлыдыр. Ше'рин башлыча һиссәсиндә шаир ананын нараһат, тәшвиһ ичиндә олаң дахили аләмнин тәсвирини верир:

Бәс сәбәб нәдир јазмыр анаја бирчә кағыз?

Оғул, оғул демәкдән габар олду дил-ағыз!..

Әсәрин шакирдләрә көстәрдији психоложи тә'сирн мүәллим диггәтдән јайндырмамалыдыр. О. көстәрмәлидир ки, шаир почталјону да ејни тәбии, сәмими вә ајдын бәднн рәһнәләрлә тәсвир етмишдир. Почталјон гуру бир идарә гуллуғу су, садә бир ичрачы дејилдир. О, өз пешәсинин мүгәддәслирәни дујур вә гијмәтләндирир. Һәр бир аиләјә мәктуб кәтирдикчә, евләрдә севиңчи јаратдыгча, өз вәтәндашлыг вәзифәсини јеринә јетирдијини дујдугча руһу тәзәләнир, үрәји ачылып өмрү узаныр. О, һеч кәси мәктубсуз, хош хәбәрсиз гојмаг илә тәмир. Гоча арвадын тәләбләринә һәмишә тәсәлли вә үмидлә чаваб верән почталјон өзү дә гәм-гүссәјә батыр. О да билмиш ки, әскәрдән нә үчүн хәбәр јохдур.

Почталјон өз-өзүндән анаја нә дејә биләр? Һеч нә! О гуру, сојуг вә дујгусуз адам олсајды, һәтта гадына ачыглаңда да биләрди. Лакин о, әскәр анасынын гәлбннә дәјмәк илә тәмир. О, аз гала өзүнү бир тәгсиркар кими апарыр, ананын интизарына шәрик олур.

Бу ше'рдә совет адамларынын мұһарибә заманы психоложи ваһид мәгсәд әтрафында бирләшдији сәмими бир дил илә

иһадә олунмушдур. Бир-бирини танымајан адамлар иш, мүбаризә мәгамында бир-биринә гардашдан бачыдан әзиздирләр. Бөјүк бир мәгсәд, јүксәк бир арзу, тарихи бир иш јолунда бирләшән адамлары һеч нә ајыра билмир вә ајыра да билмәзди.

Халг шаиримиз М. Раһим һәм мұһарибәнин кедишиндә, һәм дә ондан сонра бир сыра диггәтәләјиг әсәрләр јазмышдыр. Олардан «Ленинград көјләриндә» поемасы мүстәсна әһәмијјәтә маликдир. Әсәрдә тәсвир олунан һадисәләр, чанлы епизодлар шакирдләрдә социалист Вәтәнинә сәдагәт, халглар достлуғуну көз бәбәји кими горујуб сахламаг һиссләри ашылајыр. Мүәллим бу әсәри кечәркән чанлы сөзүн е'чәзкар гүввәсиндән мәһарәтлә истифадә етмәлидир.

«Ленинград көјләриндә» поемасы кәңч һәслин мәһәви аләмнин инкишаф етдирмәк үчүн мүәллимләримизин әлиндә ән дәјәрли васитәдир. Бурада рус тәңгидчиси В. Г. Белинскинин ашағыдакы сөзләрини хатырламаг мүмкүндүр: «Әдәбијјат инчәсәнәтин ән јүксәк нөвүдүр. Бүтүн башга инчәсәнәтин нөвләри јарадычылыг фәалијјәтиндә истифадә етдикләри материал е'тибары илә бу вә ја дикәр дәрәчәдә мөһдуддур. Әдәбијјат азад инсан сөзләри илә иһадә олунур ки, бу да һәм сәс, һәм лөвһә, һәм дә мүәјјән ајдын иһадә олунмуш тәсәввүрдүр. Буна көрә дә әдәбијјат башга инчәсәнәтләрин бөјүк үнсүрләринә малик олуб ајрылыгта онларын һәр биринә аид олаң бүтүн васитәләрдән бирдән-бирә вә тамамилә истифадә етмиш олур».

Мә'лумдур ки, поемада һадисәләрин тәсвирн һүсејнбаланын чәбһәјә јола дүшмәси илә башланыр. Шаир мұһарибәнин дәһшәтләрини, онун инсан психолокијасына тә'сирини, сома ворушмаларында икид азәрбајчанлы оғлунун көстәрдији мисилсиз чәсарәти илһамла тәсвир етмишдир. Әсәрин әввәлиндә икид дөјүшчүнү јола салан атанын, ананын, гардашының хејирхаһ арзулары, гәлби одлу мәһәббәтлә чырпынаң севкилинин саф вә мүгәддәс мәһәббәти тәбии вә сәмими тәсвир олунур.

Мүәллим әсәрин идејасыны—вәтәнпәрвәрлик вә халглар достлуғу мотивләрини кениш шәкилдә изаһ етмәлидир. Һүсејнбала чәбһәдә дөјүшчү јолдашы Алексеј илә таныш олур. Оларын достлуғу кетдикчә гардашлыга чеврилик. Мұһарибәнин ганлы-гадалы илләри, дүшмәнә гаршы биркә мұбаризә һәр ики кәңчин ирадәсини даһа да мәтинләчдирир. Онлар өз

мубариза жолларынын эсил маһижәтнин дәриндән баша дүшүрлөр ки, фашист чөлладларынын башына аялап дыглары һәр бир бомба, һәр бир мәрми «үзүндөн-көзүндөн ган сызан кәлипләри», «фәған едиб сач јолан аналары» әтү мүн пәнчәсиндән хилас едир.

Доғрудан да асланлар дөшүндән сүд эмән һүсејбала вә онун дөјүш достлары гојмурлар ки, даһи Ленинин адыны дашыјан мүгәддәс шәһәрә бир фашист гузгуну белә дүшсүн.

«...Сән битәрәф кими
галхдын көјләрә,
Бир коммунист кими
енирсән јерә»..
Өнүндә чанланыр Ленин
бајрағы.
Бир дә мөһтәшәм Совет
торпағы.
Бу торпаг үстүндә азад,
фираван,
Кедир коммунизмә елләр
дурмадан.

Мүәллим дәрси елә гурмалыдыр ки, бөјүк Ленинин әмәлләринә сәдагәт, коммунизм ишинә хидмәт кәнчләримиз үчүн идеала чеврилсин.

Фашизмә дәрин нифрәт һиссләри тәрбијә етмәк үчүн мүәллим муһарибәнин ачы дәһшәтләрини әсәрдән кәтирдји мисаллар әсасында көстәрмәли, халгымызын кәлчәјә инанымыны, јенилмәзлијини, гүдрәтини әтрафлы көстәрмәлидир. Шаирин һәрәртлә сөјләдији мисралар мүәллимин ифадәли охусунда лөвһәләрә чеврилмәлидир:

Һүсејн ки, вардыр,
Демәк көјдә шаһин
гатар-гатардыр.
Дүшмәнин үстүнә о чалыр
ганад,
вурушур үзбәүз өлүмлә һәјат.
...Бир даһа
бир даһа,
бир дә ган ејлә.
Гисас ал, Вәтәни камиран
ејлә!

Мүәллим шакирдләрә чатдырмалыдыр ки, әсәрин тәсир күчү орасындадыр ки, мүәллиф һадисәләрин маһижәтинә дәриндән вармыш, долгун вә емоционал сәһнәләр јаратмышдыр. Бурадакы ифадәләр, чанлы сәһнәләр охучунун шууруна, ирадәсинә көзәл тәсир көстәрир, ону Вәтән уғрунда гәһрәманлыг муһаризәсинә сәфәрбәр едир. Јалныз бу јолла Вәтән уғрунда икид гарталымызын өз чаныны фәда етмәси индики кәнчлик үчүн бөјүк тәрбијә мәктәбинә чеврилә биләр.

Тәјјарә мејданы... Достлары вә јолдашлары Һүсејнбала Әлијевин јолуну сәбирсизляклә көзләјирләр. Бирдән гара булудлар архасындан бир тәјјарә көрүнүр. Тәјјарә ләнкәр вура-вура кәлир. Елә бил ки, ону башга бир шәхс идәрә едир, нәһәјәт о, јерә енир. Шаһинләр өз достларынын һава кәмисини дөврәјә алырлар. Анчаг тәјјарәчи сүканын архасында дурур. Һәјәчан вә тәләш ичәрисиндә тәјјарәнин гапысыны ачан Алексей һејрәтиндән һөнкүр-һөнкүр ағлајыр. Ајдын олур ки, Һүсејнбала чаныны вәтән јолунда, азадлыг јолунда гурбан вермишдир. Ону мүәјјән едән һәким тәәччүблә дејир:

—Гәрибәдир, мән ондакы мәтанәтә һејранам. Алдығы 17 јаранын 11-и өлүмчүлдүр. Чаныны тәслим едән гәһрәманын јенилмәз ирадәси онун чәсәдини дә, совет тәјјарәсини дә дүшмәнә гисмәт олмагдан хилас етмишдир. Бу тәсирли вә мәзmunлу сөһбәт шакирдләрә вәтәнпәрвәрлик, гәһрәманлыг вә мәрдлик кејфијәтләринин ашыланмасына, дәринләшмәсинә сәбәб олмаја билмәз. Мәһз белә конкрет сөһбәтләр зәмининдә мәктәблиләр Вәтәни, Вәтән мәһәббәтини даһа дәриндән дәрк едирләр. Мүәллим шакирдләрә баша салыр ки, бөјүк Ленин шәһәринин гәдирбилән халгы бурадакы ән бөјүк мәктәбә —238 нөмрәли мәктәбә Һүсејнбала Әлијевин адыны вермишдир. Шакирдләр бир даһа јәгин едирләр ки, вәтән уғрунда һәлак оланларын хатирәси әбәдидир, унутулмаздыр. Мәһз әсәрин сонундакы епизод — Һүсејнбаланын гәбри үстүндә топан мелодија—«Бөјүк мәһәббәтин үрәк сөзләри»—мелодијасы да һәлак оланларә ана торпағымызын әбәди лајласы, шаирин мәһәббәти тәсирини бағышлајыр.

Сүлејман Рүстәмин орта мәктәбдә тәдрис олуан әсәрләриндән бири дә «Гафурун гәлби» поемасыдыр.

Туапсе уғрунда кедән гызғын дөјүшләрдә лејтенант Петскинин ротасы дүшмәнә арды-арасы кәсилмәдән зәрбәләр ендирирди. Азғын фашистләр бу дөјүшдә совет команди-

рини элдүрмөжү гөт етдиләр. Бирдән Гафурун көзлөрү түш-
мән снайперинин лейтенантга тушланмыш автоматына сата-
ды. Гафур вахт итирмәдән снлаһа әл атды. Лакин еһтијата
күллә јох иди. Ани олараг фикирләшди. Бәс, нечә етсия
көзү баха- баха командиринин һәлак олмасына јол верә би-
ләрдими? Гәтијән јох!

—Јолдаш командир, — дејә Гафур өзүнү лейтенант тәр-
фә етди. Енли күрәјини Снетскијә сипәр етди. Елә бу вахт-
азғын фашист күлләси түфәнкин лүләсиндә аловланды. Икин
азербайҗанлы баласы өз чаныны командири уғрунда гурбан
верди:

Долгун көзлү командир бу иткідән бағры ган,
Өпдү чәбһә достунун сојуг додағларындан...

Һ. Ә. Әлијев јолдаш Азербайҗан Коммунист Партијасы-
нын XXVIII гурултајында демишдир: «Пролетар бејналми
ләлчилији јолу халғларын мәдәнијјәти, мә нәви сәвәтлә-
рини бир-биринә гаршылығлы тә' сири вә бир-бирини зән-
кинләшдирмәси јолудур. Коммунизм уғрунда чарпышан мүба-
ризләрин ваһид ордусунун мөһкәмләнмәси јолудур».

Әдәбијјат мұәллимләримиз мөһз партијамызын көстәр-
дији бу јолу шакирдләрә дәриндән изаһ етмәли, Бөјүк Вәтан
мұһарибәси мөвзусунда јазылмыш бәди и әсәрләрин кенши
тәһлилини вермәли, Совет халғларынын јекдиллијиндән, гра-
нит бирлијиндән, јенилмәзлијиндән, үрәк долусу данышмалы
дырлар.

А. СӘҺҺӘТИН «ВӘТӘН» ШЕ'РИНИН ШИФАҺИ ХАЛҒ ӘДӘБИЈЈАТЫ НҮМУНӘЛӘРИ ИЛӘ ӘЛАГӘЛИ ТӘДРИСИ

Шамхәлил МӘММӘДОВ

Азербайҗан ДЕТШИ-нин диссертанты

Халғын әсрләр боју тәфәккүр сүзкәчиндән кечириб чила-
ладығы, жүксәк бәшәри һисс вә дујғулары тәблиғ етдији ши-
фаһи әдәбијјат нүмунәләри никби сонлуғу, садә, ајдын вә
рәван дили, жүксәк бәдилийи, хәлгилији илә һәлә лап кичик
јашларындан ушағларын диггәтини чәлб едир. Фолклор ма-
териаллары онларын бәди тәфәккүрүнүн инкишафында, мә'
нәви кейбәтләринин формалашмасында мұһүм рол ојнајыр.

Фолклор материаллары алимләрин диггәтини ичтимаи,
тарихи, әдәби-бәди, етик-естетик вә фәлсәфи, ејни замандә
дидактик мәзмуну е'тибари илә чәлб едир. Мәһз буна көрә-
дир ки, ичтимаи фикир тарихиндә көркәмли јер тутмуш шәх-
сијјәтләр фолклор материалларындан бу вә ја дикәр дәрәчә-
дә бәһрәләнмишләр.

Марксизм-ленинизм классикләринин жүксәк гијмәт верди-
ји фолклор бу күн дә јашајыр, өз әһәмијјәтини сахлајыр, хош-
бәхт һәјатымыздан бәһс едән нүмунәләр һесабына даһа да
зәнкинләшир. Коммунизм гуручулуғунун индики мәрһәләсин-
дә мәктәбләрдә истифадә олуна дәрсликләрә дә тәрбијәви
вә дидактик мәзмунлу фолклор нүмунәләри дахил едилмиш-
дир.

Һазырда ушағлар мәктәбә кәлмәмишдән әввәл ушағ бағ-
чаларында шифаһи әдәбијјат нүмунәләри илә таныш олурлар.
Һәмин зәмин үзәриндә ибтидаи синифләрдә шифаһи халғ әдә-
бијјаты нүмунәләри кечилир.

Ибтидан синифләрдә шакирдләр шифаһи әдәбијјатын мұхтәлиф жанрларына анд нүмунәләрлә таныш олулар. Онлар үч ил әрзиндә хејли аталар сөзү, нағыл, тапмача вә с. өјрәниләр.

IV—VIII синифләрдә һәмин нүмунәләрә даир гыса елминәзәри мә'лумат верилр, јени нүмунәләр мәнимсәдилр. Де мәли. һәр бир шакирд шифаһи әдәбијјата анд хејли билик вә мә'лумата малик олу. Ушаг бағчасынын тәрбијә програмы, ибтидан синифләрин дәрсликләри, нәнә вә бабаларын нағыллары, бајаты вә охшамалары, лајла вә сајачы сөзләри, әмәк маһнылары, ушаг фолклору серијасындан олан китабларын мұталәси вә с. бу ишдә хүсуси рол ојнајыр.

Шакирдләрлә апардығымыз мұсаһибә вә анкет сорғулары бир даһа тәсдиг едир ки, онлар шифаһи әдәбијјат нүмунәләри илә һәмин мәнбәләр васитәси илә таныш олулар.

Мәктәбләримиздә тәдрис олуан фәнләрин вә ја һәр һансы бир курсун тәркибиндәки ајры-ајры бәһс вә мөвзуларын әлағәли тәдриси тә'лимин еффектлијинә мүсбәт тә'сир көстәрир. Мә'лум билијә әсасланан мұәллим јени мөвзуну асанлығла мәнимсәдир, шакирдләри фәаллашдырмаға, мұғажисәләр апармаға имкан тапыр.

IV—VIII синифләрдә әдәбијјатын тәдриси заманы фәндахили әлағә үчүн кениш, реал зәмин вардыр. Бу зәминин мөһкәмләндирилмәсиндә республика ЕА Низами адына Әдәбијјат Институту фолклор шө'бәси әмәкдашларынын зәһмәтинин нәтичәси олан 5 чилдлик «Азәрбајчан нағыллары» вә «Азәрбајчан дастанлары», еләчә дә «Јашајан әфсанәләр», «Гаравәллиләр», «Рәвәјәтләр», «Бајатылар», «Молла Нәсрәддин ләтифәләри», «Азәрбајчан ләтифәләри», «Азәрбајчан фолклору антолокијасы», «Тапмачалар» китаблары вә дикәр чап олуmuş фолклор материаллары мұәллимин әлиндә кәрәкли васитәјә чеврилир.

«Сөз сәнәтинин башланғычы» (М. Горки) олан фолклор һаггында шакирдләрә даһа кениш елми-әдәби билик вермәк үчүн габагчыл мұәллимләр мұхтәлиф үсуллардан истифадә едилрләр. Онлар шифаһи әдәбијјатын тәдриси үчүн ајрылмыш вахтдан вә әјаниликдән сәмәрәли истифадә едилрләр.

Габагчыл мұәллимләрин рәһбәрлик етдикләри дәрнәк мәшғәләләриндә шифаһи халг јарадычылығына даир мә'рузәләр охунур, фолклор нүмунәләринин әдәби-бәдии дәјәри барәдә сөһбәтләр апарылыр, викториналар кечирилир. Шакирд-

ләр кәндләриндә, рајон әразисиндә јажылмыш шифаһи әдәбијјат нүмунәләрини дә топлајырлар.

Бүтүн буилар өз нөвбәсиндә шакирдләрин шифаһи әдәбијјатдан материаллар фондуну зәнкинләшдирир, бәдии тәфәккүрүн инкишафы үчүн реал зәмин јарадыр. Беләликлә, шакирдләр шифаһи әдәбијјата даир кениш билик вә мә'лумата малик олулар. Әдәбијјат мұәллимләри IV—VII синифләрдә јазылы әдәбијјат материалларынын тәрбијәви тә'сирини гүввәтләндирмәк, онларын идејасыны, бәдии сөз еһтијатыны зәнкинләшдирмәк үчүн һәмин материалларын тәдрисини шифаһи халг әдәбијјатына даир мөвчуд биликләрлә әлағәләндириләр.

Јазылы әдәбијјат материалларынын шифаһи әдәбијјат нүмунәләри илә әлағәли тәдриси мөвзунун даһа мөһкәм мәнимсәнилмәсинә, дәрсин емоционал вә чанлы кечмәсинә, проблемли ситуасија јарадылмасына имкан верир.

Мәғаләнин һәчмини нәзәрә алараг фикримизи анчаг бир јазылы әдәбијјат материалы әсасында—А. Сәһһәтин «Вәтән» ше'ринин тәдриси үзәриндә шәрһ едәчәјик.

Халг шаири С. Вургун јазырды: «Исан һиссләри ичиндә ән мүғәддәс, әбәди, тәрәгги вә инкишафа тәкан верән амилләрдән бири, бәлкә ән мұһүмү вәтәнпәрвәрликдир... Мадам ки, исан өмрүнүн ән бөјүк зинәти, ону јашадан ән гәдир гүввә вәтәнпәрвәрлик һиссидир, бу һисс бу күнкү көрпәләр нәслимизин тә'лим-тәрбијәсинин әсас руһу, чарпан үрәји, дүшүнән бейни олмалыдыр. Бу ишдә бәдии сөзүн, инчәсәнәтин хидмәти бөјүк вә зәруридир».

Шакирдләрә бу бөјүк һиссин ашыланмасы бахымындан фәјдалы олан гијмәтли сәнәт нүмунәләриндән бири А. Сәһһәтин «Вәтән» ше'ридир.

Шамхор рајонундакы Дүјәрли кәнд орта мәктәбинин мұәллими Елдар Күлмурадов кечмиш дәрси јекунлашдырдыгдан сонра јени мөвзунун шәрһинә башлајыр. О, А. Сәһһәтин һәјат вә јарадычылығы һаггында шакирдләрә јыгчам мә'лумат верир, онларын әввәлки биликләринин тәкрар олунамасына чалышыр. Шаир һаггында әјани мә'лумат вермәк үчүн мұәллим синифдә А. Сәһһәтин һәјат вә јарадычылығына даир јубилеј материалларыны нүмајиш етдирмәји унутмур.

V синифдә охујан мәктәбли һәлә ашағы синифләрдән вәтән һаггында мұәјјән тәсәввүрә маликдир. Не'мәти илә гитәландығы, тәбни көзәлликләринә һејран галыб зүмзүмәли

булагларынын дэстафэтли сәрин суларындан ичиди догма торпага ушагда үлви, гүдрэтли вә сәминн бир һисс жараныр. Бу һисс вәтәнпәрвәрликдир.

Бөжүк мараг вә һавәслә өйрәнилән, јадда јахшы галан халг әдәбијјаты нүмунәләриндә бу һисс хусуси бир пафосла тәсвир вә тәрәннүм олуноур. Демәли, бу јүксәк һиссин маһијјәти вә ичтимән мазмуну барәдә шакирдләрдә артыг мүвәјјән тәсәввур јаранмышдыр.

Е. Күлмурадов А. Сәһһәт һаггында мә'лумат вердикдән соңра бу тәсәввүрү чанландырмаг үчүн кичик мүсаһһбә апарыр:

М.—Ушаглар, «Дәрзи шакирди Әһмәд» нағылыны ким биләр? Ким дејәр нағылда нәдән данышылыр?

Ш.—Нағылда дәрзи шакирди Әһмәдин башына кәлән һадисәләрдән, онун үч атын вә алманын јашларыны тә'јин етмәсиндән, ејни чүр кејинмиш ошар 40 кәнчин һансынын гыз, һансынын оғлан олмасыны тапмасындан вә с.-дән данышылыр.

М.—Дәрзи шакирдинн һәмин суаллара чаваб тапмаға нә, ким вадар едир?

Ш.—Әһмәд догма шәһәринин харабалыға чеврилмәмәси, вәтәнинин дүшмән шаһ тәрәфиндән тапдаг олмамасы үчүн бу сикрли суаллара чаваб верир.

М.—Демәли, садә пешә саһиби олан дәрзи шакирди Әһмәди бу ишә сөвг едән вәтән мәнәббәтидир. Бу мөвзуда даһа һансы нағыл, әфсанә, халг маһнысы вә аталар сөзү билирсиниз?

Шакирдләр ајры-ајры нағылларын адларыны чәкмәклә, јанашы, ашағыдакы бајатылары да әзбәр сөјләјирләр:

Бурда јолум олду тән,
Вармы бу јолдан өтән.
Бу дүнјада ширин шеј
Бир анадыр, бир вәтән.

Бу јолдан өтән јахшы,
Кејмәјә кәтан јахшы.
Кәзмәјә гүрбәт өлкә,
Өлмәјә вәтән јахшы.

Халгын ичтимаи тәфәккүрүнү өзүндә јашадан аталап сөзләри нитгин лакониклији, образлылығы үчүн гижмәтли ма-

териалдыр. Бу чәһәти нәзәрә алап Е. Күлмурадов шакирдләрин билдикләри аталар сөзләрини дә сорушур. Мәктәблиләр «Вәтән виран олса да чәннәтдир», «Вәтәнә кәлдим, иманә кәлдим», «Вәтәнсиз инсан ганадсыз гушдур» вә с. аталар сөзләрини сөјләјирләр.

Шакирдләрин чавабларыны үмумиләшдирән мүәллим гејд едир ки, бу әсәрләр вәтән мөвзусунда јарадылмышдыр. Јазылы әдәбијјатда да бу мөвзуда чохла әсәрләр јарадылмышдыр вә јарадылачагдыр. Буилардан бири дә А. Сәһһәтин «Вәтән» ше'ридир.

Мүәллим гејд едир ки, «Вәтән» ше'ри А. Сәһһәтин вәтәнпәрвәрлик дүјгусунун поетик ифадәсидир. Әсәр шаирин догма вәтән һаггында әдәби-фәлсәфи дүшүнчәләринин образлы шәкилдә верилдији сәнәт нүмунәсидир. Вәтән торпагы мүгәддәсдир, чүнки бу торпагда гәһрәмәнлыгла мүбаризә апармыш, шәрәфлә јашамыш, агыллы, вүгарлы вә мәрд бабалар, нуранни, агбирчәк нәнәләримиз дәфи олуноушлар. Бу торпаг нәсилләрин гижмәтли јадикарларынын һәгиги варисләри, лајигли давамчылары олачаг кәнчләрин әбәди мәскәнидир...

Шакирдләр ејни мөвзуда олан һәм шифаһи, һәм дә јазылы әдәбијјат нүмунәләриндә вәтәнпәрвәрлик дүјгусунун, вәтән мәнәббәт һиссинин тәрәннүм вә тәсвир едилдијини өјрәнир, әсәрин идејасыны даһа дәриндән мәнимсәјирләр.

«Вәтән» ше'ринин идејасыны шакирдләрә мәнимсәтмәк үчүн онларын мөвчуд билијинә әсасланмаг мүсбәт нәтичә верир. Мүәллим кечмиш биликләри тәкрар етдирмәк вә онлары мөвзу илә әлагәләндирмәклә мәктәблиләрин вәтәнпәрвәрлик һиссинин тәрәннүмүнә даир бәдин сөз еһтијатыны зәнкинләшдирир.

Шифаһи әдәбијјат материалынын «Вәтән» ше'ринин тәдриси заманы сөјләнилиб гыса шәрһ олуноушы шакирдләрдә сәнәткарын вәтәнпәрвәрлик дүјгусунун гүввәтлилијинә һејрәт јарадыр, онларда вәтәнпәрвәр шаирин әдәби ирсинә мараг ојадыр.

А. Сәһһәтин ше'риндәки:

Өләрәм әлдән әкәр кетсә вәтән,—мисрасы илә халг бајатысынын ашағыдакы ики мисрасы арасында мә'на јахынлығы, фикир ејнилији вардыр:

Икид вәтән јолунда

Өләр, чанындан кечәр.

Товуз районундагы Ашагы Ажыблы кэнд мектебинин мұ-
аллими Иса Исаев бу ма'на жахындыгыны шакирдлерин өз-
леринин тапмалары үчүн «Вәтән» ше'риндеки:

«Сахларам көзләрим үстә ону мән,
Өләрәм әлдән әкәр кетсә вәтән»—

мисраларыны вә:

«Дурна саныннан кечәр.
Өтәр, саныннан кечәр.
Икид вәтән јолунда
Өләр, чанындан кечәр»,—

бајатысыны јашыл вә көј рәнкләрлә јазыб, мұвафиг мисрала-
рын алтындан гырмызы хәтт чәкир. Әјани вәсанти синиф гар-
шысында асан мұәллим мисраларын ифадә етдији фикри
әјры-әјры шакирдләрдән сорушуб лөвһәдә јаздырыр, башга
бир шакирдә исә һәмин фикирләри мұгајисә етмәји тапшы-
рыр.

Габагчыл мұәллимләр шакирдләрә ше'ри әзбәр өјрәнмә-
ји, һәм дә евдә вәтән мөвзусунда билдикләри нағылларын ад-
ларыны, бунлардан биринин гыса мөзмунуну, бир-ики ата-
лар сөзү вә бајаты јазмагы тапшырырлар. Белә бир тап-
шырыгын верилмәси шакирдләри мұталијәјә һәвәсләндирир.
Шакирдләр дили садә вә рәван, идеја-мөзмуну бәзи јазылы
әдәбијјат нүмунәсинә көрә асан баша дүшүлән фолклор нүму-
нәсинин мөзмунуну јазмагла, мұстәгил фикир ифадә етмәјә
чалышырлар. Бу исә онларда үмүмиләшдирмә габилијјәтинин,
јазылы нитгин инкишафына бу вә ја дикәр дәрәчәдә мұсбәт
тә'сир кәстәрир.

Мүшаһидә вә тәчрүбә кәстәрир ки, јазылы әдәбијјат ма-
териалларынын тәдриси заманы шифаһи халг әдәбијјаты
нүмунәләринин тәкрарланмасы, онун идејасынын соргу јолу
илә мұәјјәнләшдирилмәси өјрәнилән әсәрин тәрбијәви тә'сир
күчүнү артырыр. Мә'лум әсәрин мөвзу вә идејасына истинад
едилдикдә јени әсәрин мөвзу вә идејасы асан мәнимсәдилер,
мәктәблинин бәдии сөз еһтијаты зәнкинләшир.

Шифаһи вә јазылы әдәбијјат—ејни мөвзуну мұхтәлиф
формаларда јарадан, лакин ваһид материала—бәдии сөзә
әсасланан әдәбијјата даир әлағәли, бу вә ја дикәр дәрәчәдә
системли билек вә мә'лумат верилир, дәрс просесиндә ша-
кирдин фәаллыгы тә мин олунур.

ӘДӘБИЈЈАТ ДӘРСЛӘРИНДӘ ПОЕТИК ФОРМАЛАРЫН ӨЈРӘДИЛМӘСИ (ТӘЧНИСЛӘР)

Мәммәд ӘЛИЈЕВ,
методист

Әдәбијјат програмы вә дәрсликләринә дахил едилән әсәр-
ләр жанр е'тибары илә мұхтәлиф вә рәңкарәнқидир. Буна көрә
дә орта мәктәбин IX—X синифләри үчүн тәртиб олунмуш әдә-
бијјат програмында әдәбијјат нәзәријјәсинин өјрәнилмәсинә
мұвафиг вахт вә јер верилмәси олмұгча төбиидир. Мә'лумдур
ки, әдәбијјат нәзәријјәсинин тәдрисиндә шакирдләр әдәби-бә-
дии әсәрин мөвзусу, ифадасы, композијасы, сүжети, нөв, форма,
жанр вә с. б. у. кимә естетик категоријалар һаггында даһа әт-
рафлы вә мұкәммәл мә'лумата јијәләнирләр. Әдәбијјат нәзә-
ријјәсиндә программа дахил едилән мөвзулар ичәрисиндә
лирик фолклорумузун тәдрисинә вә буна мұвафиг олараг,
лирик ше'римиздәки поетик формаларын хүсусијјәтләринин
өјрәнилмәсинә дә хүсуси диггәт верилмишдир. Мәсәлән, про-
грамда Г. Закирин вә Ашыг Әләскәрин һәјат вә јарадычы-
лыгынын өјрәдилмәси илә јанашы әдәбијјат нәзәријјәсиндән
ашыг ше'ри, кәрајлы, тәчнис, чинас, додагдәјмәз һаггында
да мә'лумат верилмәси төвсијә олунур.

Мә'лумдур ки, истәр шифаһи, истәрсә дә јазылы ше'римиз-
дә тәчнисдән кениш истифадә едилмишдир. Тәчнис формасы вә
онун шәкилләри һаггында дәрсликләрдә кениш мә'лумата раст
кәлмәдијимиз үчүн бу барәдә бир гәдәр әтрафлы данышма-
ғы зәрури һесаб едирик.

Тәчнис ашыг поезијасында кениш јайылмыш ше'р формала-
рындан биридир. Тәчнис истәр бәндләринин, еләчә дә бәнд-
ләрдәки мисраларын сајына вә һеча бөлкүсүнә, истәрсә дә га-
фијәләнмәсинә көрә гошма илә ејнилик тәшкил едир. Мәһз
тәчниси гошмадан ајыран бир чәһәт варса да, о да тәчнисин

гафијаларинин чинаслардан ибарт олмасыдыр.

Тәчнис сәнәткардан бәјүк усталыгла сөзләри сечиб ишләдә билмәк бачарығы тәләб едир. Ашыг тәчнисдә дәрин мә'на, сирли, мүүммалы фикирләр ишләтмәлидир. Бу ән чох чинас гафијәли сөзләрдә вериллир. Чинас исе формача ејни, мәзма мунча мүхтәлиф олан сөзләрдир. Тәчнис јарадан ашыг форкәзал нүмунәләрини Аббас Туфарганлы, Хәстә Гасым, Молла Чүмә, Ашыг Әләскәр, Шәмкирли ашыг Нүсәји, Бозалганлы ашыг Нүсәји, Нүсәји Чаван јаратмышдыр. Нүмунә оларга мүүллим Ашыг Әләскәрин ашағыдакы тәчнисни шакирдләрин нәзәринә чатдырмалыдыр.

Мүхәннәт, сејрагуб, ханни-хәбис
Нә јаман гандырыб а јара мәнән.
Лә'нәтуллаһ, ләин, шејгани-иблис,
Нә деди, дост кәсди ај ара мәнән.
Мәчнун Лејли дејиб, бу дағы биләр,
Ичән зәһрин дадын будағы биләр,
Кәзән үрәјимдә бу дағы биләр,
Арајыб ахтарсан, ај ара мәнән.
Әләскәр, тәгсирин олду нә, ајә?
Ким инансын, гәсәм едим нә ајә?
Бу аһым галмасын илә, нә ајә?
Сағалмаз бу дүјүн, а јара мәнән.

Бурада I бәндин II вә IV мисраларындакы «а јара мәнән», «ај ара мәнән» сөзләри, II вә III бәндин V мисраларында ишләнмиш «ај ара мәнән», «а јара мәнән» сөзләри чинас гафијәләридир. Бурада «ај јара мәнән» ифадәси јара чатдырмаг мә'насында, «ај ара мәнән» арајыб-ахтармаг мә'насында, нәһәјәт «а јара мәнән» јар'а (хитаб етмәк) мә'насында ишләнмишдир. Бундан башга ше'рин II бәндиндәки «бу дағы биләр», «будағы биләр», «бу дағы биләр» (даг-дүјүн мә'насында) сөзләри, III бәнндәки «нә, ајә» (хитаб етмәк), «нә ајә» (ајә мә'насында), «нә ајә» (ај) сөзләри чинасдыр.

Ше'рин I бәндинин II мисрасында ишләнән «а јара мәнән» сөзләри апарычы гафијәдир. Тәчнисин галан бәндләринин сон мисрасы бу гафијә үзрә гурулуру. Ашыг ше'риндә чинас гафијәләр ики үсулла јарадылыр: кәзә кәрә вә гулага кәрә.

Кәзә кәрә јарадылан чинасларда ашыг әрәб әлифбасы илә јазылан сөзләри әсас кәтүрүр. Чүнки бу сөзләр әрәб әлифбасы илә јазылдыгда ејни шәкилдә олур:

Хош көрдүк Молла Нијаз
Алармы Молла, нијаз.
Әввәйдән чәһәннәмлик
Јазанда молланы јаз.

Бурада әрәб әлифбасы илә ејни шәкилдә јазылан «Молла Нијаз», «молла нијаз», «молланы јаз» сөзләри I мисрада хусуси исим, II мисрада «нәзир», IV мисрада «јазмаг» мә'насында ишләнмишдир.

Гулаг чинаслары мүхтәлиф чүр јазылан ајры-ајры сөзләрин ејни чүр тәләффүзүнә кәрә јарадылыр. Јухарыда Ашыг Әләскәрдән нүмунә кәтирдидимиз тәчнисдә чинаслар бу јолла јарадылмышдыр. Гулаг чинасларынын јаранмасында сәс мәхрәчи әсас рол ојнајыр.

Белә ки, сөзләрдән бириндә ишләнән сәс башга бир сөздәки сәси өз мәхрәчинә чевирир:

Кабилдән кәлдин сән Дәмәшг елинә,
Бүлбүл әрзи-һалын демиш күлүнә.
Шикәстә Гасымын дә мүшкүлүнә,
Сән өзүн јетиш кәл, ај аға һарај.

Ше'рдә ишләнмиш «Дәмәшг» сөзүндәки «г» сәси тәләффүздә «күл» вә «мүшкүл» сөзләриндә ишләнмиш «к» вә «к» сәсләрини өз мәхрәчинә гисмән чевиерәк, «Дәмәшг елинә», «демиш күлүнә», «де мүшкүлүнә» ифдәләрини тәләффүзчә бирбиринә јахынлашдырмышдыр.

Ашыглар чинас јарадаркән һәм Азәрбајчан, һәм дә әрәб-фарс сөзләриндән мүмкүн гәдәр истифадә етмишләр.

Бә'зән ашыглар тәчнис јарадаркән ше'рдә мусигар сәсләрин даһа чох үстүнлүк тәшкил етмәсинә дә фикир вермишләр. Бу исе ше'ри даһа мусигили вә чазибәдар едир.

Ашыг јарадычылығында тәчнисин чығалы, ајағлы, додаг-дрјмәз, додагдәјмәз чығалы, икибашлы вә ја әввәл—ахыр, һәрфүстү, мүстәзад, кедәр—кәлмәз вә ја нәфәсчәкмә, шәрхаталы кими шәкилләри вардыр. Лакин дәрсликләримиздә бу бардә әтрафлы мә'лумат верилмир. Бу да мүүллимин ишини хејли чәтинләшдирир. Бу чәтинлији нәзәрә алараг, тәчнисин кениш јајылмыш бә'зи нөвләри һаггында мә'лумат вермәји лазым билирик.

Чығалы тәчнис тәчнисә әсасән бајаты әлавә етмәклә јарадылыр. Чығалы тәчнисин чығалы гошмадан фәрги јалныз бурасындадыр ки, чығалы гошмада чыға бир гајда олараг бәндин сонунә әлавә едилдији һалда, тәчнисдә бәндләрин II вә

III мисралары арасына элава олуур. Нэм дэ чыга тэчнисеа чиннае нэмгафијодир:

Мә'рифәт бәһрилә гәввасәм дејән,
Кир дәрнн дәрјаја, чалхан, үз һа үз!
Мән ашығам үз һа үз,
Сонам көлдә үз һа үз.
Бивәфадан јар олмаз.
Өмүр үзсән үз һа үз.
Гары дүшмән бир дә кәлиб дост олмаз.
Әлин тутуб јалварасан үз һа үз...

Көрүндүјү кими, чыга илә тэчнис бир-бирилә үзвү сүрәтдә бағланмышдыр. Чыга әсасән тэчнисин бәндләринин II мисрасынын сонунда ишләнмиш сөzlәр әсасында гурулуp.

Додагдәјмәз тэчнис тэчнисин әсас хүсусијјәти будур ки, бедә тэчнисләрдә гошадодаг самитләрнн (м, б, п) ишләнмиp. Бә'зи һалларда исә һәтта ше'рләрдә диш-додаг (з, ф, в) самитләриндән дә истифадә олунамур. Тэчнисин додагдәјмәз вә додагдәјмәз—чығалы кими шәкилләрини ашыг ше'ринә көрқәм-ли сәнәткар ашыг Әләскәр кәтирмишдиp:

Сарсаг илә сејрә чыхсан сәһраја,
Кәтирәр сәринә сә гаһы тез-тез.
Тәрлан хәјал галхар әрши—ә'лаја,
Сәрдбан шикарыны сағ алы тез, тез...

Додагдәјмәз—чығалы тэчнис—тэчнисин даһа мүрәккәб шәклидиp. Белә тэчнисләрдә чығаларын олмасы илә бәрабәр, гошадодаг самитләринин дә ишләнмәмәси зәруридиp. Ашыг Әләскәр кими устад сәнәткарын јалныз бир додагдәјмәз чығалы тэчниси вардыp. Нүмунә үчүн ше'рдән бир парчаны мисал кәтириpик:

Әзизи чани-дил, ејни—зирәхшән,
Јазырсан рисалә нә јахшы-јахшы.

Гаршыда нә јахшы,
Ләһчән кәлиp нә јахшы.
Чанан чандан әзизди,
Нә Лејлиди, нә Јахшы.

Дил дејир: чананын садағасы чан,
Чананы да дејир нә јахшы, јахшы!

Ашыг Әләскәрнн бу додагдәјмәз—чығалы тэчнисиндә додаг самитләрнн ишләнмәмәшдиp. Лакин сәнәткар сөzlәрдән елә усталыг вә инчәликлә истифадә етмишдиp ки, биз истәр сөzlәрини, истәрсә дә гафијәләрнн сечилмәсиндә сүн'илијә, анлашылымазлыга раст кәлә билмиpик.

Икибашлы вә ја әввәл-ахыр тэчнисин хүсусијјәти бундан ибарәтдиp ки, тэчнисин бүтүн бәндләрнндәки мисралар һансы сәслә башлајырса, о сәслә дә гуртарыр. Буна «тэчниси әввәл-ахыр» да дејирләр. Тэчнисин бу шәклинә Молла Чүмәнин «ја-радычылыгында даһа тез-тез раст кәлмәк олар. Молла Чүмә тэчнисин «з» әввәл-ахыр, «н» әввәл-ахыр, «к» әввәл-ахыр кими шәкилләрнни јаратмышдыp:

Завал јохдур сәнә өрдәк, сәнә газ,
Заман кечир, јар һовзунда үз һа үз.
Зәнбур авазына дөнүбдүр аваз,
Зијаным вар, чәк боғазым үз һа үз...

Јухарыдакы нүмунәдән ајдын көрүндүјү кими, ше'рин мисралары һансы сәслә башлајырса, һәмнн сәслә дә гуртарыр. Тэчнисин сонракы бәндләрнндә дә бу гајда көзләннлмишдиp. Ше'p мисраларынын ејни сәслә башлајыб, һәмнн сәслә дә гуртармасы (хүсусилә «з» вә «с» кими мусигили сәсләрлә) ше'рин истифадә тәрзиндә хүсуси бир мелодиклик јарадыp. Мәһз буна көрә дә халг сәнәткарларынын гошма вә тэчнисләрнндә бу ше'p шәклинә тез-тез тәсадүф олунамур.

Һәрфүстү тэчнисинин хүсусијјәти ондан ибарәтдиp ки, ше'рин бүтүн мисралары ејни бир һәрфлә башлајыр.

Јахшы оларды ки, мүәллим фикрини Молла Чүмәнин «Ај фәләк» тэчниси нүмунәсиндә ајдынлашдыpсын:

...Кәл оху үзүмә тәгсирим биләк,
Көнлүм гәбул етмир, шад олуб күләк,
Кимсә демәз, Чүмә, бу дәрди биләк,
Күнбәкүндән һәддән ашды ај фәләк.

Тэчнисдә бүтүн мисралар әввәлдән ахырадәк «к» вә «к» сәсләри илә башлајыр.

Мүстәзад тэчнис өз формасына көрә ајағлы (мүстәзад) гошмаја бәнзәјир Бурада да тэчнисин һәр бәндиндән сонра тәхминән тэчнисин мисрасынын јарысына бәрабәр һәчмдә, бәнднн сон мисрасына нәмгафијә олан мисра артырылыp. Әлава

едилэн мисра гошмада олдугу кимн, бир нөв ше'рин бәндләр
риндә ифадә олунан фикрә јекун вирур. Ашыг Эләскәрин јад-
ныз бир мүстәзад тәчнисн вардыр:

Бир хош күнү әвәз мин ајә билләм,
Бојун нәггаш чәкиб минајә билләм.
Пирим дәрсим вериб, мин ајә билләм,
Бир сөзүнә мин сөз дејим дәсбәдәс
Сән ејлә нәвәс...

Шәр-хаталы тәчнис өз мүрәккәблијилә чығалы тәчнис-
дән сечиләр. Мәһз бу хүсусијјәтинә көрә дә она «шәр-хаталы»
дејирләр. Тәчнисин шәр-хаталы шәкли чығалы тәчнисә охша-
јыр. Амма фәрги бурасындадыр ки, шәр-хаталы тәчнисдә
чығаны ше'рдән ајырмыш олсаг, ше'рин мәнасында долашыг-
лыг јараныр. Ашыг Һүсејн Шәмкирлинин «Гарәз» тәчнисн
мәһз шәр-хаталы шәклиндә јазылмышдыр:

Ибтида әлифдән дәрсим аланда,
Көстәрдиләр мәнә нә гара јахшы.
Охудум дәрсимнә һараја гәрәз.

Јох ашыг һарајына,
Хайларын һарајына.
Ашыг Һүсејн нә деди,
Дост кетди һарајына.

Јар үзүнә лајигми һәр ајына
Сејрагуб кејинсин нә гара јахшы.
Наләси јетишсин һараја гәрәз...

Ади чығалы тәчнисләрдән фәргли олараг Ашыг Һүсејн
Шәмкирлинин бу тәчнисн 6 мисрадан ибарәт олуб, чыға 3-чү
мисра илә 4-чү мисралар арасына әлавә едилмишдир. Ше'рин
әсас һиссәсиндә 2-чи вә 5-чи мисралар бир, 3-чү вә 6-чы мис-
ралары да бир гафијәләнмишдир. Чинас гафијәли бајаты (чы-
ға) исә 3-чү мисрадакы «һараја» сөзү үзәриндә дејилмишдир.
Ше'рин 4-чү мисрасы чыға илә гафијәләнмишдир вә мәнтиги
чәһәтдән чығада верилән фикри тамамлајыр. Шакирдләрин
нәзәринә чатдырмаг лазымдыр ки, тәчнисә «шәр-хаталы» ады
верилмәси тәсадүфи дејилдир. Тәчнис бу мүрәккәб хүсусиј-
јәтләрә малик олдуғундандыр ки, ону «шәр-хаталы» адлан-
дырмышлар.

Поетик формаларын өјрәдилмәси просесиндә мүәллим
бир мәсәләни дә јаддан чыхармамалыдыр. Мүшәһидәләр көс-

тәрир ки, формал характер дашыјан ше'р шәкилләринин јери-
ни дүзкүн мүјјәйләшдирмәкдә чәтинлик чәкир. Вә шакирдләр-
рин дә бундан хәбәри олмур. Она көрә дә мүәллим билмәли-
дир ки, формалар мәзмундан тәчрид едилдијинә көрә (ашыг-
лар бә'зән һәддән артыг формаја ујдугларына көрә) бу чүр
ше'рләр чох јајыла билмәмишдир. Буна көрә дә белә формал
характер дашыјан ше'рләр ашыг поезијасы үчүн характерик
сајылмыр. Мәсәлән, тәчнисин белә шәкилләриндән бириси
«нәфәсчәкмә» вә ја «кедәркәлмәз» тәчнис адланыр. Белә тәч-
нисләрдә адәтән рәдифләр јазылмыр. Ашыг Һүсејн Чавандан
кәтирдимиз нүмунә тәчнисин бу формасына мисал ола би-
ләр:

Ешгин дәрјасына гәввас оланлар,
Ешгин чамин ичән ејләмәзми...
Ешгин лејлачыдыр биләр ләззәтин
Сорушсан чавабын ејләмәзми...
Әчәл кәлиб вахтсыз чаным аланда
Аһ чәкәр чананым, ај ејләр оф-оф...

Ше'рин I бәндинин II вә IV мисраларындан сонра гојулан
үч нөгтәләр әслиндә ше'рдәки јазылмајан рәдифләри көстәрир.
Ајдындыр ки, бу рәдифләр «оф-оф» нидаларындан ибарәтдир
ки, бунлар јалныз ифа заманы тәләффүз олунур:

Ешгин дәрјасына гәввас оланлар,
Ешгин чамын ичән ејләмәзми... (оф-оф...)

Ашыг бура чатдыгда нәфәсини дәрир вә сонра бәндин ди-
кәр мисраларыны охујур...

Бәндләрә артырылан сон ики мисрада исә ашыг әввәлчә
ифадә етдији фикирләри ачыр, динләјичисинә изаһ едир.

Ашыглар бә'зән тәчнис јарадаркән ше'рин мисраларыны
әрәб әлифбасынын дүзүлүшүнүн әсасында тәртиб етмишәр:
ше'рин биринчи мисрасынын әрәб әлифбасынын биринчи һәр-
фи олан әлифлә, сонракы мисралары исә ахыра гәдәр сыра
илә кәлән һәрфләрлә башлајырдылар Бә'зән дә тәрсинә ола-
раг ше'ри һәммин әлифбанын ахырынчы «ј» һәрфи илә башла-
јыб сыра илә ашағыдан јухарыја, биринчи һәрфә доғру кет-
мишләр. Биринчи һалда ше'р «әлифба», икинчи һалда исә
«тәрсн-әлифба» башлығы алтында кедирди. Белә ше'рләрдә

мүзалиф алифбанын һәр һәрфинә көрә аҗры-аҗры мисралар
жаратмага мәмбур олдуғундан, мисраларын мәнасы арасында
мәнтәһи рабитә ғырылырды. Буна көрә дә белә ше'рләрдә

Тәһнисдән данышаркән белә бир чәһәти дә нәзәрә алмалы-
мушдур. Ләкин бә'зән ашығлар тәһнис жарадаркән ибарәт ол-
әмәл етмәмиш, һәр бәнди 5—6 мисрадан ибарәт олан тәһнис-
ләр дә жаратмышлар. Бә'зән дә елә һаллар олмушдур ки, тәһ-
нисин бир бәнди 5, галан бәндләри исә 4 мисрадан ибарәтдир.
Тәһнисин өлчүләринин белә позулмасына Ашығ һүсејн Чават-
һын (Јухарыда мисал кәстәрдијимиз «оф-оф» кедәр-кәлмәз
тәһнис) вә Молла Чүмәнин («А јазы мәндән», «Галмыш» тәһ-
нисләри) јарадычылығында раст кәлә биләрик. Молла Чүмә-
нин 6 бәнддән ибарәт олан «А јазы мәндән» тәһнисиндә ше'рин
3-чү вә 5-чи бәндләри 6 мисрадан ибарәтдир:

..Сәһәр-сәһәр чәһ-чәһ вуррам будағда;
Мәчнун олуб ғызынарам бу тағда,
Бир шамама јетирмишәм бу тағда.
Бостанчыја јалварырам тап инди,
Тапылмаса ејләмәрәм таб инди,
Дәрд, гара күн, гәм һичрана табинди...

Ше'рин марағлы хүсусијәтләриндән бири будур ки, 6 мис-
радан ибарәт бәндләрдә мисралар үч-үч оларағ мүхтәлиф чи-
нас гафијәләр үзрә гурулмушдур.

Шакирдләрин әдәбијјатдан нәзәри материалларын мәним-
сәнилмәси мүәллимдән усталығ тәләб едир. Она көрә дә ча-
лышмағ лазымдыр ки, бу саһәдә мүәллимин әлиндә зәнкин
материал олсун вә о, тә'лим просесиндә бунлардан лазымын-
ча истифадә етсин.

ЕЛМИ-ФАНТАСТИК ЭСЭРЛЭРИН МУТАЛИЭСИ ТӘЧРҮБЭСИНДӘН

Аллаһверди ЕМИНОВ
педагожи елмләр намизәди.

Биз елми-техники ингилаб әсриндә јашајырығ. Тәбииндир ки,
бу дөврүн дәркинин өзүнә мәхсус тәләбләри вардыр. Әлбәттә,
кәңч нәслин һәјәтдә гаршылашдығы чох шејләр өз ишини кө-
рүр, дүшүнмәјә, муталиәјә, мөвиүд кәшфләрә, һадисәләрә мү-
насибәт бәсләмәјә јахынлашдырыр, елмин күчүнә, тә'сиринә
инамы артырыр; онларын идрақы марағлары чәрчивәсини ке-
нишләндирди. Тәдрисин ән перспектив мәгсәдләриндән бири—
елми-техники тәрәггинин мөвчуд имканлары зәмининдә ша-
кирдләрдә нәзәри дүшүнчәнин инкишафы зәрурәти мејдана
чыхыр. Мә'лумдур ки, бу, о заман мәһсуллар олур ки, орада
ф а и т а з и ј а ј а кениш мејдан вардыр. Арзу олунан һәр
һансы бир шејин һәјәтә кечмәси үчүн јоллар арашдырылыр.
Вә бу просесдә шакирдләрдә тәфәккүр әмәлијјатынын бу јо-
луну сәрбәст бурахмағ олмаз. О, елми-практик мә'луматларла
зәнкинләшдирилмәли вә истигамәтләндирилмәлидир.

Ајдын мәсәләдир ки, әдәбијјатын тәдрисиндә мүәллим про-
грамын чәрчивәсилә мәһдудлашмамалы, истәр тә'лим просе-
синдә, истәрсә дә синифдәнкәнар мәшғәләләрдә совет вә дунја
фантаст јазычыларын әсәрләри, һабелә һәләлик фантазија
оларағ галан идејалары шакирдләрин нәзәринә чатдырмалы-
дыр. Бу, һәр шејдән әввәл, онларын елми дунјакөрүшүнү ин-
кишаф етдирир, мүһүм фактлар һағгында билик вә мә'лумат-
ларынын чохалмасына шәраит јарадыр.

Фантазија элементләринин шәрһиндә әсас иши физика-ри-
зијјат, кимја-биолокија вә дикәр фәни мүәллимләринин
үзәринә атмағ дүзкүн дејилдир. Бу саһәдә әдәбијјат мүәлли-
минин имканлары кенишдир. Бу мәгсәдлә биз республикамы-
зын мәктәбләриндә мүшаһидәләр апармыш, дәрсләри динлә-

миш, мұаллимдәртә сөһбәт етмишик. Мәсәлән, габагчыл әдәбијат мұаллимләриндән А. Агајев (Нефтчала), С. Ибадов (Тенкәран), Ә. Чаббарова (Бакы), Н. Нәсәнова (Кировабад) јолдашларын тәчрүбәси марағлыдыр. Олар А. Толстој, А. Бөлујев, И. Јефремов, Ж. Верн, Н. Уеллс, С. Лем, А. Әзимов вә башга фантастларын әсәрләриндә ирәли сүрүлән фәрзијјәләр, һаллини тапан идејалар һаггында әтрафлы мәлумат верирләр. Олар ки, һәмми мұаллимләрин дәрсләрини динләмәкдәк, онларла сөһбәтдән бөјүк зөвг алырған. Нисс едирсән ки, онлар әдәбијатын тәдрисилә кифәјәтләнир, ејни заманда елми фәрзијјәләрин, фантастик идејаларын шәрһчиси вә тәблиғатчыларыдырлар.

Республикамызда габагчыл әдәбијат мұаллими кими танынан Абузәр Агајев јолдаш өз фәннини севдирмәји вә өјрәтмәји бачарыр. О. отуз илдән артыгдыр ки, әдәбијатдан дәрс дејир. Шакирдләриндә елми-фантастик әсәрләрә хүсуси һәвәс јарадыр. О. тәдрис илинин сонунда јухары синиф шакирдләринә јәј тәтили вә үмумијјәтлә, ил боју әрзиндә охујачағлары әсәрләрин сијаһысыны тәртиб етдирир. Сонра нәзәрдә тутулан фантастик әсәрләрин адларыны физикә вә ријазијјат, кимјә вә биолокија мұаллимләринә чатдырыр. Бу, она көрә јахшы нәтичә верир ки, тәдрис заманы фәнн мұаллимләри бир-бирини анлајыр вә фәнләрарасы әлагәнин тәтбиғинә имкән јараныр.

Абузәр мұаллим синифдәнкәнар тәдбирләр заманы совет вә дүнја әдәбијатындан данышаркән, шакирдләрин диггәтини елми анлајышларә, идејаларә јөнәлдир. Синифдәнкәнар охуда шакирдләрә мәшһур совет фантаст јазчысы И. Јефремовун дүнја шөһрәти газанмыш «Думанлы Андромеда» романыны мәсләһәт көрүр. Романын јахшы баша дүшүлмәси, бәзи фантастик элементләрин тавранылмасы үчүн мұаллим әсарин мәзмуну һаггында гыса мәлумат верир. Шакирдләрә ајдын олур ки, әсәрдә јер күрәсинин узаг кәләчәкдәки һәјәтиндән, коммунист чәмијјәти инсанларынын көзәл вә нәчиб хүсусијјәтләриндән данышылыр. Јазычы јердә кайнатын дикәр мәксун әләмләрлә әлагә тәшкил едиләчәји «Али һалга дөврүндә» елмин нәһәнк вә мисилсиз наилијјәтләрини көстәрмәјә чалышмышдыр.

Мұаллим романдан ашағыдакы парчаны шакирдләрин нәзәринә чатдырыр: «Бу романын журналда һәлә ишри гуртармамыш сун'и пејкләр артыг планетимизин әтрафында сүрәтлә дөврә вурмага башладылар. Бу инкаредилмәз фақт гар

82

шысында инсан севинч ниссилә е'тираф едир ки, романын әсаһыны тәшкил едән идејалар дүзкүндүр» (И. Јефремов. «Думанлы Андромеда», Бакы, 1971, сәһ. 4). Сонра әсәрдә тәсәдүф олунан бир сыра мүнһум истилаһлары шакирдләрә јаздырыр:

А н а м е з о и—Атом нүвәләринин парчаланмыш мезон рабитәләри олан маддә. Бу маддә ишыг сүрәтинә јакын ола ахын сүрәтинә маликдир.

С п о р а м и н—Јухунун таршысыны алаң дәрман.

П л а н е т а р ј а н а ч а г — Планетолјар мүнһаррикләриндә вә космик кәмиләрин јерә енмә вә һаваја галдырма мүнһаррикләриндә истифадә олунан јаначағ.

К о р—Организмин үмуми ишыга верилмә ваһиди.

И о н л у—Триккер моторлары елә мүнһаррикләрди ки, онларда реактив ахын—ионлашдырылмыш маддәнин триккер (јә'ни шәләләли) реаксијасы васитәсилә ичра едилди.

О п т и м а л р а д и о а н т—Космик кәминин планет атмосфериндән кәнарда, планетин әтрафында доланма радиусу. Бу радиус космик кәми орбитинин сабитлији үчүн даһа әлверилиди. Бу оптимал радиант планетин һәчмилә күтләсиндән асылыдыр.

Бу гыса изаһатдан сонра Абузәр мұаллим физика вә ријазијјат мұаллимилә әлагә сахлајыр, фантастик истилаһларын әтрафлы елми шәрһини онларын өһдәсинә бурахыр.

Бакыдакы 132 нөмрәли мәктәбин әдәбијат мұаллими Әфшан Чаббарованын тәчрүбәси дә тәгдир олунмалыдыр. О, елми-фантастик әсәрләрин охунушуна хүсуси диггәт көстәрир. Ж. Вернин, Н. Уеллсин, А. Әзимовун, А. Толстојун вә дикәр јазычыларын әсәрләри илә шакирдләри таныш едир. Сөһбәт заманы Әфшан мұаллим деди ки, һазырда ушағларын елми-фантастикаја чидди мејли вардыр. Бу исә әсримизин јүксәк инкишафы илә әлагәдардыр. Узун иллик тәчрүбәмдә көрмүшәм ки, ән әввәл охунмуш әсәрдә гојулан елми фәрзијјә вә идеја һаггында шакирдләрин конкрет мәлуматы олсун. Әкс тәгдирдә әсәр охунулар, лакин баша дүшүлмәз. Мәсәлән, мән мәктәбиләрин чох севдикләри фантаст јазычы Жүл Вернин романларыны охутдураркән, онун әсәрләриндә ирәли сүрүлән елми мәсәләләр барәдә ајдын мәлумат верирәм. «80 миң километр су алты илә» романы дүнјада мәшһурдур. Франсыз фантастын әсәрдә ирәли сүрдүјү бәзи идејалар инди дә дүнја алимләринин диггәт мәркәзиндәдир. Мән романдан чыхыш

едэрək, һәм ин фәрзијјаләр дән ән мүнһүмләрини әјдһнләшдһ-
рырам. Конкрет бир мисал: Суалгы скафандр һаггында. Ша-
кирдләрә мүасир суалгы скафандр барәдә мә'лумат верир вә
онларын фикрини Жүл Верн фантазијасына јөнәлдирәм: Ка-
питан Немо кәмијә дүшмүн профессора изаһәт верир. «Бу
руквәјрол Денејрузун чиһазы васитәсилә мүмкүн олар. Чәнаб
профессор, сизин ики вәтәндашыныз тәрәфиндән ихтира едил-
миш вә мән ин тәрәфимдән сизин ону кәјәрәк тамамилә баш-
та бир физиоложи шәраит ичәрисиндә сәһһәтинизә һеч бир
кәтәр тохунмадан су алты илә кедә биләчәјиниз тәдәр тәзји-
лә, ичәрисиндә һава долдурулмуш галын дәмир резервуар-
лардан ибарәтдир. Резервуар солдат далына багланмыш чан-
та кими гајышлар васитәсилә далгычын архасына багланыр.
Онун дәмирчи кәрүјүнә бәнзәр јухары һиссәси һаванын тәз-
јигини нормал һала салыр вә јалныз белә бир һалда гапаглар
васитәсилә ону бурахыр. Р. Денејрузун чиһазынын резерву-
арлары ики хусуси резин бору васитәсилә далгычын ағзына
вә бурнуна тахылмыш маска илә әлағәдар олар. Бу борулар-
дан бири резервуардан һава чәкмәк, икинчиси исә верилән
карбон газыны рәдд етмәк үчүндүр. Далгыч нәфәс алмаг вә
нәфәс бурахмамасындан асылы олараг, диш васитәсилә бу
вә ја о бири боруну ачыр. Мән исә сујун үст тәбәгәләрини
дәниз дәринликләринә олан тәзјигинә мүгавимәт едә билмәк
үчүн, бу масканы баша кәјинмәк үчүн хусуси мис папагла
әвәз етмәк вә һаман борулары исә она јапышдырмаг мәчбу-
ријјәтиндә галдым»

Ә. Чаббарова истәр дәрәдә, истәрсә дә синифдәнкәнар мәш-
ғәләрдә јери кәлдикчә елми-фантастик әсәрләрин мұта-
лиәсини тәшкил едир. О, Ж. Вернин «Калиган Грантын ушаг-
лары», «Беш һәфтә аеростатда», Н. Уеллсин «Јени сүр'әтлән-
диричи», А. Толстојун «Аелита», А. Белјајевин «Профессор
Доуелин башы», «Амфибија—адам», һабелә Азәрбајчан јазы-
чыларындан Емин Маһмудов вә Намиг Абдуллајевин әсәрлә-
ринин охунмасына наил олар.

Мәктәбләримиздә елми-фантастик әсәрләрин мұталиәси
кәстәрир ки, бу бир тәрәфдән шакирдләрин кәрүш даирәсини
кенишләндирир, онларда елми кәшфләри, фәрзијјәләри гавра-
маг имканы јарадыр. Дикәр тәрәфдән кәнч нәсли совет вә дү-
ја әдәбијјатынын ән кениш јајылмыш елми-фантастик жанры
илә таныш едир.

АХШАМ МӘКТӘБЛӘРИНДӘ ӘДӘБИЈЈАТ ФӘННИНИН ТӘДРИСИ ВӘ ЗАЧОТЛАРЫН КЕЧИРИЛМӘСИ ҺАГГЫНДА

Томас ИСМАЈЫЛОВ

Азәрбајчан ДЕТПИ-нин баш елми ишчиси

Ахшам мәктәбләриндә әдәбијјат фәнни үзрә јени прог-
рамлара кечилмәси шакирдләрин әдәбијјат курсу үзрә идеја-
нәзәри биликләрини јүксәлдирмәсинә вә онларын коммунист
тәрбијәси ишинә мүсбәт тәсир кәстәрмишдир.

Әдәбијјат тарихи курсунун, әввәлләрдә олдуғу кими IX
синифдән дәнә, X—XI синифдән башланмасы, IX—XI синиф-
ләрдә гаришда чыхан бир сыра чәтинликләрин арадан гал-
дырылмасына вә програм материалынын хејли јүнкүлләшмә-
дәрилмәсинә сәбәб олмушдур. Илк тәчрүбәләр кәстәрир ки, әдәбиј-
синә сәбәб олмушдур. Илк тәчрүбәләр кәстәрир ки, әдәбиј-
јат тарихи курсунун систематик олараг үч илдә дејил, дөрд
илдә өјрәнилмәси өзүнү тамамилә доғрултмушдур. Белә бир
систем имкан вермишдир ки, әдәбијјат фәннинин бөјүк бир
дөврү әһәтә едән тарихи, даһа әтрафлы вә тәфәррүаты илә
мәнимсәнилсин.

Мә'лум олдуғу кими, әдәбијјатын башлангыч курсу V—
VII синифләр һесаб олунар. Бурада Азәрбајчан әдәбијјаты-
нын та гәдим дөврләриндән башлајараг, индијә гәдәр классик
вә мүасир јазычыларынын сечилмиш, ајры-ајры әсәрләринин өј-
рәнилмәси башлыча мәгсәд кими кәтүрүлүр. Програм үзрә
һәм ин әсәрләрин хронологичи принципчә дүзүлүшү, мұәллим-
ләримизә имкан верир ки, һәм ин дөврүн габагчылы идеја вә
естетик фикирләрилә шакирдләри таныш етсин, јери кәлдик-
чә, сонракы дөврләрин әдәби нүмунәләри һәм ин идеја
вә естетик фикирләрлә әлағәләндирилсин. Бу синифләрдә ша-
кирдләрә әдәбијјата даир гыса мә'лумат верилир вә онлар
мүстәгил әдәби гираәтә һазырлашдырылырлар.

V—VII синифләрдә чалышан мұәллимләр тәдрисин тәләб-
ләринә мұвафиг олараг, конкрет мөвзуларла әлағәдар олан

нəзəри-ədəби аңлајышларын Өјрəдилмəсинə чидди фикир вермəлидирлэр. Эdəби мəтнлəрини Өјрəдилмəси просесиндə шакирдлэрə «мөвзу», «идеја», «сүжет», «композиција», «эруз», «гошма», «нагыл», «дастан» вə саир аңлајышлар һаггында, елəчə дə эdəби нөвлэр вə жанрлар барədə конкрет мəлумат верилмəлидир.

Шакирдлэрдə бəднн эdəбијатын сənəткарлыг хусусијəтини гүмэтлəндирмək, гојулан проблемлəрини эһəмијјəти-нн дүзкүн аңламаг, бəднн эсəрин дилинин зəнкин вə образлы олмасыны дүјмаг кимн кeјфијјəтлэр јаратмаға сəј едилмəлидир.

Ахшам мəkтəблəринин VIII—XI синифлəриндə шакирдлэр эdəбијат тарихи курсу əлагəли вə системли шəкилдə Өјрəдиллр. VIII синифдə, Азəрбajчан эdəбијаты тарихи курсу гəдим дөврдən башлајараг XIX эсрин I јарысына гədэр (М. П. Вагиф дахил олмагла), елəчə дə рус вə дунја эdəбијатындан бəзи нүмунэлэр Өјрəдиллр; IX синифдə XIX эсрин I јарысындан башлајараг, XX эср Азəрбajчан эdəбијатына гədэр, X синифдə, «Ч. Мəммədгулузадəнин һəјат вə јарадычылыгы» мөвзусундан «1932—45-чи иллэр эdəбијатына гədэр; XI синифдə исə Азəрбajчан совет јазычыларындан бир групу Өјрəдиллр, «ССРИ халглары эdəбијаты», «Мүасир харичи өлкэлэр эdəбијаты» мөвзулары хүласə шəклиндə кечиллр. Көрүндүјү кими, эввəlки програмлардан фəргли олараг, инди мүəллимлəримизин даһа чох имканы вардыр ки, совет адамларынын һəјат тэрзини, онун мүхтəлиф мəрһəлэлəрдəки инкишафыны əкс етдирən бəднн эсəрлəрини тəдрисинə кeшиш јер версиллэр.

Эdəбијат фəнини үзрə јени програм вə тəдрис планларында IX—XI синифлэр үзрə консултасија вə зачотлар үчүн хусуси саатларын верилмəsi, тəлимин кeјфијјəтинə эсаслы сурəтдə тəсир етмəјə башламышдыр. Ахшам мəkтəблəриндə зачот системинин тəтбиг едилмəsi, шакирдлəрини мүстəгил ишлəрини даһа јəхшы тəшкил етмək үчүн зəрури иди. Јени гəјдə, биликлəрин мəнимсəнилмəсинə олан тəлəби артырмагла бəрəбэр, шакирдлэр үзəриндəки нəзарəти күчлəндирмəјə дə имкан верилр.

Тəдрис планларында ајрыча саатлар верилмəsə дə, V—VIII синифлəрдə зачот вə консултасијаларын тəшкил едилмəsi мүмкүндүр. Бунун үчүн курсун Өјрəнилмəсинə верилən саатлардан истифадə етмək олар.

IX—XI синифлəрин эdəбијат курсу, шакирдлэрə классик бөлмэлəри Өјрəнмəјə шəраит јарадыр, һəмин курсун мəзмунуна мəтнлəр, эdəби-тарихи вə биографик характерли мəлумат вə нəзəри-ədəби аңлајышлардан ибарət олан бəднн, тəнгиди вə публицистик эсəрлəрини Өјрəнилмəsi дахилдир.

Нəзəри-ədəби аңлајышлар системиндə ашагыдакы мəсəлэлэр хусуси эһəмијјət кəсб едир:

1. Инчəсənəтин елмдən фəрги. Бəднн эdəбијатын образлылыгы вə онун башга инчəсənəт нөвлəri ичəрисиндə јери. Эdəбијат сөз сəкəти кими.

2. Эdəби эсəрдə гојулан проблем, онун мөвзусу вə идејасы.

3. Эdəби эсəрлəрин нөвлəri вə жанрлары.

4. Композиција. Сүжет вə онун башлыча үнсүрлəri (завјазка, кулминација, развјазка). Конфликт вə онун эdəби эсəрдə (хусусилə драм эсəрлəриндə) ролу. Эdəби шəрһетмəнин имканлары: нəглəтмə, тəсвир етмə (онларын нөвлəri), монолог, диалог. Мүəллифин һəшијəsi.

5. Иштирак едən шəхслэр (персонажлар). Нəср вə драм эсəрлəриндə сурəт-персонажларын јарадылмасы пријомлары. Лирик гəһрəман.

6. Мүəллифин вə иштирак едən сурəтлəрин дили эсəрини идеја мəзмунуну ачан васитə кими.

7. Поетик диллə нəср дилинин фəрги. Гафигə, аһəнк. Эруз, һечə вə сəрбəст шe'р нөвлəri. Классик шe'рини нөвлəri. Мəснəви. Ашыг эdəбијатынын жанрлары.

8. Эdəби чэрəјанлар. Романтизм. Тəнгиди реализм. Ингилаби романтика.

Тилик характерлəрини тишик шəраитдə тəсвири реализмин фəрглəндиричи хусусијјəти кими.

9. Совет эdəбијатынын партијалылыгы вə хəлгилји.

10. Бəднн јарадычылыг методу һаггында аңлајыш. Социалист реализми совет эdəбијатынын јарадычылыг методу вə истигамəтвERICИ гүввəsi кими. Формача милли, мəзмунча социалист эdəбијаты.

IX—XI синифлəрдə эdəбијат фəнини үзрə зачот бөлмэлəri үчүн материаллар мүəјјəнлəшдирилəркən, биринчи нөвбədə, шакирдлəрин эdəби материаллары мəрһəлэлəрлə мəнимсəмəсинə имкан верən идеја-мөвзу тамлыгы нəзəрə алынмалыдыр. Програмда олан материаллар эсасən һəмин бөлмэлəрдə эһатə олунамалыдыр.

Мүәллим зачот бөлмәләрини мүәјјәнләшдирәркән про-
грамдакы мөвзуларын объектив чәтинликләри—һәчми, ораја
дахил олан нәзәри мәсәләләрин мүрәккәблији, аз вә ја чох
мигдарда, јени фактлар вә аңлајышлар нәзәрә алынмалыдыр.

Мүәллим зачот бөлмәләрини мүәјјәнләшдирәркән шакирд-
ләрин гаршысында мүәјјән тәләбләрин ирәли сүрүлмәси мә-
сәләсини унутмамалыдыр. Бу тәләбләр биринчи нөвбәдә, нә-
зәри вә фактики биликләрә, бәдин әсәрләрин тәһлил едилмә-
си вә китабларла сәрбәст ишләмәк бачарыгына аид олмалы-
дыр.

Јахшы олар ки, зачот бөлмәсинин материаллары шакирдләр-
рә онларын һәфтә әрзиндә јеринә јетирмәли олдуғлары ев тап-
шырығлары шәклиндә верилсин. Бу бир тәрәфдән шакирдләр-
ри күндәлик ритмик эмәјә алышдырар, онларда фасиләсиз
чалышмағ, дәрсләрә һазырлашмағ вәрдишләри јарадар, диқәр
тәрәфдән дә онлары аз мүддәтдә хејли материал ојрәнмәк мәч-
буријјәтиндә гојмаз. Мүәллим верилән материаллары ојрән-
дикдән сонра шакирдләрлә һәммин материаллар үзрә сөһбәт
апарыр. Јени материал үзрә ев тапшырығы бә'зән, изаһатдан
сонра да верилә биләр. Белә һалларда һәммин материал үзрә
башлыча мәсәләләр сишифдә тәһлил едилмәлидир.

Шакирдләр әдәбијјатдан зачота һазырлашан дөврдә инаша
јазырлар. Белә јазылар, бир гајда оларағ, зачотлара гәдәр
јохланылыр вә гијмәтләндирилик. Мүәллим јазы јазмыш бә'-
зи шакирдләрлә, әлавә суаллар әтрафында сөһбәт едир, иза-
һат ишләри апарыр.

Зачот заманы вериләчәк тәләб вә тапшырығлар елә тәртиб
едилмәлидир ки, шакирдләрин зачот бөлмәсинин мазмунуну
бүтөвлүкдә мәнимсәмәси үчүн мәнтиги ардычыллығ көзлә-
нилмиш олсун.

Габагчыл мәктәбләрдә зачотларын гәбулу үчүн хүсуси кар-
точкалар һазырланыр. Бә'зи мүәллимләр һәммин карточкалара
јалныз јохлама характерли суаллар дејил, ејни заманда, прак-
тики ишләр үчүн чох да бөјүк олмајан тапшырығлар әлавә
едирләр. Суал вә тапшырығларын дүшүнүлмүш шәкилдә груп-
лашдырылмасы, мүәллимә имкан верир ки, шакирдләрин
биликләрини тамамилә јохласын, ејни заманда, бу биликлә-
рин әлагәләндирилмәси вә системләшдирилмәсинә нәзарәт ет-
син.

Јохлама заманы шакирдин нәзәри мә'луматы—тә'риф, гај-
да вә саирәни нечә билмәси, еләчә дә онлары практики оларағ
тәтбиғ етмәји бачарыб-бачармадығы ашкар едилмәлидир.
Онуи нәјә гадир олдуғу, һәм дә нәји ојрәндији мүәјјәнләшди-
рилмәлидир.

Карточкаларда јазылан суалларын миғдары мөвзунун һәч-
ми вә чәтин аңлашылмасы илә әлагәләндирилмәлидир. Буна
кәрә дә бә'зи карточкаларда ики, бә'зиләриндә үч, бә'зән дә
дәрд суал јазыла биләр. Шакирд зачот заманы чәтин суал-
ларын өһдәсиндән кәлә билмирсә, белә һалларда она, билик
сәвијјәсинә ујғун олан, ејни заманда, инкишафына көмәк
едән, нисбәтән асан суаллар верилмәлидир.

Шакирддән әтрафлы чаваб вермәји тәләб едән суаллар
(мәсәләи, ајры-ајры фактлары, мә'луматы вә саир садаламағ
тәләб олунурса) јарым суаллара бөлүнә биләр. Белә һаллар-
да, ајрылығда көтүрүлмүш һәр бир мөвзунун һәчми вә маһиј-
јәтиндән чох шеј асылыдыр.

Дәрс заманы нәзәрдән кечирилән мәсәләләр зачот зама-
ны, нисбәтән дәјишдирилмиш шәкилдә гојулмалы, бу заман
мәшғәләләрә нормал давам едән шакирдләр хүсусилә фәрг-
ләндирилмәлидир.

Ашағыда Х синфин әдәбијјат фәннинә даир ики мөвзудағ
зачот карточкаларынын тәртибинә аид нүмунәләр веририк:

I

1. Ч. Чаббарлынын Азәрбајчан совет драматуркијасынын
баниси кими әдәбијјатымыза кәтирдији јениликләр нәдән иба-
рәтдир?

2. Драматургун јарадычылығы нә үчүн мәрһәләләрә ајры-
лыр? һәр бир мәрһәләни сәчијјәләндирән чәһәтләр һансы-
лардыр?

3. «Алмаз» пјесинин мөвзусу вә идејасы. Сурәтләри груп-
лашдырмагла, мәнфи вә мүсбәт чәһәтләрә ајырын. Бу груп-
ларын мүбаризәсиндә һансы чәһәтләр даһа габарығ нәзәрә
чарпыр? Конфликт нәдир?

II

1. «Алмаз» пјеси јарандығы дөврлә нечә сәсләширди? Бу
мөвзуда јазылмыш даһа һансы әсәрләрин һағгында даныша
биләрсиниз?

2. Эсәр нечә пәрдә вә шәкилдән ибарәтдир? Алмаз вә һәмәд сурәтләринин һаршылыглы мүнәсибәт графикаһи чәһәһи Нә үчүн Алмазы өз шәхсијјәти аз марағландырыр? Онуң сәһәһи вә нәдә иди?

3. Академик М. Арифин бу эсәр һаггында рә'ји нечәдир? Ситат кәтир.

III

1. Азәрбајҗан совет поезијасынын инкишафында С. Рүстәмнин хидмәтләринин данышың.

2. Шаирин «Јени һәјат башлајыркән үзүмүзә күлмәјә, Кечдим артыг күлә-күлә мән әләмдән нәш'әјә» мисраларының өз сөзләринлә изаһ ет. Нә үчүн она сијаси лирикаһын көркәмлә һүмәјәндәси дејирик?

3. Шаирин эсәрләриндә «һәгигәт», «халг», «фәдакарлыг», «тәһрәмәнлыг» кими сөзләрин һүсуси пафосла ишләнмәсинин сәбәби вәдир? Сијаси лирика нә демәкдир?

IV

1. С. Рүстәмнин «Ана вә почталјон» эсәринин шәрти оларак дәрә һиссәјә ајрылмасы илә разылашырсынызмы? Истәр мүсәбәт, истәрсә мәнфи чаваб вериләчәји тәгдирдә, сәбәбини изаһ ет. Эсәрдәки епик-лирик лөвһәләрин вәһдәтини ајдынлашдырын.

2. Мүһарибә мөвзусунда јазылмыш һансы эсәрләри таныјырсыныз. Олардан сәни даһа чох тә'мин едән эсәр һаггында даныш.

3. «Тәбризим» ше'риндә һансы бәдии васитәләрдән истифадә едилмишдир? Шаирин Чәнуб ше'рләриндән даһа һансыларынын адыны чәкә биләрсән? Бирини әзбәр де! Вә саир.

Зачотларың гәбулу графикаһи вә зачот бөлмәләринә даһи олан суалларың сијаһысы, мөвзуја даир суал вә тапшырыглар, әдәбијјат сијаһысы әввәлчәдән шакирдләрә чатдырмалыдыр.

Зачот көтүрүлән синиф отаглары мувафиг аваданлыгларла тәһһиз едилмәлидир. Бурада дәрслик комплектләри, әләвә әдәбијјат вә фәннин һүсусијјәтинә ујғун оларак схем, табло, чәдвәл вә саир әјани вәсаит олмалыдыр. Әдәбијјат фәнниндән зачот верән шакирдләрин мәтпдән истифадә етмәләри үчүн

бәдии әдәбијјата даир эсәрләр дә һәмий фәнни кабинәсиндә сахлапмалыдыр. Әкәр шакирд она верилән суаллара чаваб вермәкдә чәтишлик чәкирсә, ја да буну тамамилә бачармырса, белә һалларда мүәллим она имкан верир ки, әләгәдар мәтиләри вәрәгләсин, өјрәндикләрини јадына салсын, еләчә дә лазыми тапшырыглары јеринә јетирсин. Белә һалларда зачот гәбулу фәрди мәсләһәт характери дашыјыр.

Зачот системинин тәтбиғ едилмәси тәдрис просесиндә башта дәјишикликләрин дә јаранмасына сәбәб олмушдур. Нәр бир дәрәдә мәчбури гәјлада әмәл олуан сорғунун арадан галдырылмасы, өјрәдилән материалын һәчми етибары илә артырылмасына шәраит јаратмышдыр. Инди гырх беш дәғигәтнин һамысыны јени мөвзунун әһатәли вә мүкәммәл өјрәнилмәсинә сәрф етмәк мүмкүндүр.

Ахшам мәктәбинин мүәллими, өзүнүн пешә ихтисасыны артырмаг гәјғысына галмалы, нәзәри вә методик әдәбијјаты дәриндән өјрәнмәли, ахшам мәктәбинин һүсусијјәтләрини нәзәрә алмагла, әдәбијјатын тәдрисини јүксәк сәвијјәгә галдырмаг үчүн данм сә'ј көстәрмәлидир.

Истеһсалатчы кәңчләрин вә јашлыларың әхлаги-сијаси вә естетик тәрбијәсинин мүвәфғәијјәтлә һәјата кечирилмәси, мүәллимин ишиндән, онун өз пешәсинә вурғунлуғундан вә сәнәткарлығындан чох асылыдыр.

ФҮЗУЛИ ИРСИНИН ТӘДРИСИНДӘ ӘДӘБИЈАТ НЭЗӘРИЈӘСИНИН ӨЈРӘДИЛМӘСИ

Бахтијар МӘММӘДЗАДӘ

С. М. Киров адына Гырмазы Әмәк Байрағы
Бордени АДУ-нун мұәллими

Фүзули Азәрбајчан, еләчә дә дунја мәдәнијјәти тарихинә бөјүк шәхсијјәт кими дахил олмушдур. Буна көрә дә шаирин нәјәт вә јарадычылығыны өјрәтмәк бөјүк усталыг вә һәссаслыг, јахшы һазырлыг вә тәһрибә тәләб едир.

Мә'лумдур ки, әдәбијјат курсу үзрә Фүзули ирсинин тәдриси VIII сииифдә апарылдыр. Програмда бунун үчүн ајрылмыш саатларын миғдары да аз дејилдир. Әсас вәзифә исә һәмин саатларын һәр бириндән максимум дәрәчәдә сәмәрәли истифадә етмәкдир. Онда мәктәб шакирдләриндә классик әдәбијјатымыз һагғында мә'лумат вә биликләрин әсас ағырлыг мәркәзләриндән бири Фүзулидир. Дикәр тәрәфдән, Фүзули јарадычылығынын тәдриси просесиндә әдәбијјат нәзәријјәсиндән, хүсусилә классик әдәбијјатла бағлы олан бир сыра анлајышлар системә салынмалы, дәринләшдирилмәлидир. Фүзулинин тәдрисиндә бу истигамәт дә педагожи чәһәтдән вачибдир. Гәзәл, гит'ә бир жанр кими өјрәдилмәли, бејт, рәдиф, бәдии тәсвир вә ифадә васитәләри, әруз вәзни, онун хүсусијјәтләри вә с. шүүрлу сурәтдә мәнимсәдилмәлидир. Фүзули ирсинин шакирдләрә өјрәдилмәсиндә әдәбијјат нәзәријјәси һәмишә диггәт мәркәзиндә сахланмалы, бу ишә гајғы вә дәгигликлә јанашылмалыдыр. Әлбәттә, бу зәнкинлији там әһәтә етмәк имканымыздан кәнардыр, лакин мәсәләнин бә'зи чәһәтләринә тохунмағы зәрури һесаб едирик.

VIII сииифдә гит'әнин бир жанр кими изаһына Фүзули јарадычылығынын тәдриси просесиндә диггәт јетирилмәлидир.

Мүшаһидәләр көстәрир ки, VIII сиииф шакирдләри чох вахт гит'ә вә онун хүсусијјәтләрини ајдынлашдырмагда чәтинлик чәкирләр. Онлар «гит'ә» сөзүнүн лүғәти мә'насыны дејир, «Падшаһи-мүлк...» әсәрини мисал көстәрирләр. Чох заман шаирин гәзәлә мүнәсибәтини билдирән мәшһур ше'ринин өз жаирына көрә гит'ә олдуғуну билмирләр. Һалбуки шакирдләрин чоху ше'ри дәрсликдә верилмәјән бејтләр дә дахил олмагла әзбәр билир.

Шаирин јарадычылығындан данышаркән мұәллим дәрсликдә верилмәјән ики бејти дә тәһлилә чәлб едир. 2-чи бејтин изаһында мұәллим көстәрир ки, шаирин фикринчә кичик һәчмли гәзәли јазмағ о гәдәр дә асан дејилдир, буну билмәјәнләр, гәбул етмәјәнләр исә заман вә онун тәләбләрини дуја билмәздәр. Мұәллим һәмин фикри ајдынлашдырыр вә әсасландырыр вә гејд едир ки, XVI әсрдә шәхсијјәт азадлығы, мә'нәви азадлығы идеалларынын тәрәннүмү лирик донда верилирди, ән әл-веришли вә анлашыглы сәмәрәли форма исә гәзәл иди. Заманы дудуғундандыр ки, шаир гәзәли инкар едәнләри «әһли-ирфан» олмајанлар сајыр.

5-чи бејт исә шаирин өз көңлүнә мұрачиәтлә бүтүн формалардан мәһз нијә гәзәли сечмәјин сәбәбләриндән бирини, һәм дә вачиблисини—күтләвилији ајдынлашдырыр. Әслиндә һагғында данышылан 5-чи бејт әввәлки бејтин будағ чүмләсидир. Мұәллим бу бејтин тәһлилиндә көстәрир ки, шаир башга формалардан она көрә гәзәлә үстүнлүк верир ки, гәзәл һәр мәчлисин бәзәјидир, бу исә әсил күтләвиликдир, ағыллы адамларын ишидир.

2-чи вә 5-чи бејтләри тәһлил етмәк ики чәһәтдән фајдалыдыр. Биринчиси, шакирд әјани оларағ шүүрлу шәкилдә фикрин ше'рдә ифадәсини «көрүр», башга сөзлә, билији бирбаша—әсәрин өзүндән алыр, шаирин гәзәлә мүнәсибәтини әсаслы өјрәнә билир. Икинчиси, белә билик даһа мөһкәм олур, шакирддә әсаслы-сүбүтлу даныша билмәк бачарығыны күчләндирмәјә имкан јарадыр. Һәмин ики бејт дәрсликдә верилмир. Одур ки, дәрсин сонунда онлары шакирдләрин әдәбијјат дәфтәринә гејд етдирмәк јахшыдыр.

Гит'әнин жанр хүсусијјәтләринин изаһына мұәллим сөзүн өзүндән башлајыр. Гит'ә сөзүнүн лүғәти мә'насы парча, һиссә-демәкдир. Бу сөз чоғрафијада, әдәбијјатда ишләдилир. Әдәбијјатда ше'р парчасы гит'ә адланыр. Гит'ә мәтн ичәрисиндә дә верилә биләр. «Гәзәлдир...» гит'әси шаирин диванынын мүгәд-

димәсиндә верилмишдир, мәтн ичәрисиндәдир. Лакин булар
ла мөһаддлашмаг олмаз. Нәчм вә гафијә системи дә анлаши
лы, әјани шәкилдә, мүшәһидә вә мүгајисә әсасында ајдынлаш
дырылмалы. шакирдә чәтдырылмалыдыр. Шакирд өјрәнмәли
дир ки, бәшгә ше'р нөвләриндән (мәсәлән, гәзәлдән) фәрглә
оларат гит'ә даһа чоһ сәрбәстлијә маликдир. Оун һәчми сәр
бәст (2 бејт вә даһа чоһ) олдуғу кими, гафијә системи дә мү
тәлиф ола биләр. Бунарын ајдынлашдырылмасы үчүн әјани
вәсантдән истифадә етмәк лазымдыр. 2 бејтлик бир гит'ә сәчи
дир. Ашағыдакы гит'әдән истифадә етмәк мәгсәдәүјәдир:

**Мүддән ејләр мәнә тәглид нәзмү нәсрдә,
Лејк намәрбут әлфазү мүкәддәр заты вар.
Пәһләванлар бадпалар сәкридәндә һәр јана,
Тифл һәм чөвһан едәр, әмма ағачдан аты вар.**

Ики вәсант һазырланыр. Бириндә јухарыдакы гит'ә вә «Гә
зәлдир...» ше'ри, дикәриндә исә «Пәдишаһи мүлк...» гит'әси ја
зылыр. Гафијә олан сөзләр фәргләндирилир (бәшгә рәнклә
јазылыр). һәр ики вәсант үзрә иш апарылыр. Мүәллим һәр ү
әсәрин гит'ә олдуғуну сөјләјир. Шакирдләрә һәчм үзрә мүг
јисә апармаг тәклиф едилир.

Шакирдләр бејтләрин сајынын мүхтәлиф олдуғуну, бир
нин 2 бејт, дикәринин 6 бејт (дәрслик үзрә исә 4 бејт), «Пәди
шаһи мүлк...» әсәринин исә 9 бејт олдуғуну сөјләјирләр.

Сонра синфә һәр бир гит'әдә гафијәләри мүәјјәнләшдирмәк
тәклиф едилир. 1-чи нүмунәдә гафијә гурулушу ба, ва, шәкли
дәдир; икинчидә аа, бб, вв... кимидир, «Пәдишаһи-мүлк...» гит'
әсиндә исә биринчидәки кими ба, ва, га... гурулмушдур. Ша
кирдләр үчүн бу гурулушу ше'рин габағында әјани вәсантдә
гејд етмәк дә олар. Әлбәтгә, бу, синфин сәвијјәси илә бағы
мәсәләдир.

Мүәллим шакирдләрин мүшәһидәләрини јекунлашдырып
тамлашдырыр вә көстәрир ки, һәчм вә гафијә сәрбәстлијә
гит'ә үчүн сәчијјәвидир, гит'әдә гафијә гурулушу мәснәви (аа,
бб, вв...), мәтлә'си олмајан гәзәл (ба, ва, га...) вә с. кими ола
биләр. Әлава етмәк олар ки, ән чоһ ишләән мәслә'сиз гәзәл
кими гафијәләнән гит'әдир. Фүзулинин азәрбајчанча дива
нында верилмиш 42 гит'әнин һамысында гафијә беләдир. «Пә
дишаһи-мүлк...» гит'әсинин жанры үзрә апарылан иш шакир
дин там вә долғун өјрәнмәсинә имкан јарадыр. Бу, бир дә она
көрә вачиб сајылмалыдыр ки, бир жанр кими гит'әнин ајры

ча тәдриси әдәбијјат курсунда анчаг Фүзулидәдир. Јекәнә
имкандан мүтләг истифадә едилмәлидир.

Фүзули ирсинин тәдрисиндә сәнәткарлыг мәсәләләринә
чидди јанашылмасы олдуғча зәруридир. Шакирдә әсәрин иде
ја-мәзмуну илә бәрәбәр, ејни дәрәчәдә сәнәткарлыг хүсусиј
јәтләри дә өјрәдилмәлидир ки, о, сәнәт әсәрини бәдии, там һа
лында дәрк елиб гијмәтләндирмәјә габил вәтәндаш кими фор
малашсын, сәрбәст мүталиәси заманы әсәрләрә јанашмасы
долғун олсун, иччәликләри дујан јүксәк зөвглү охучу кими је
тишсин. Бу чәһәтдән Фүзули ирсинин тәдриси просесиндә тү
кәймәз имканлар вардыр.

Фүзулинин јарадычылығыны кечәркән сәнәткарлыг хү
сусијјәтләринә ајрыча саат верилмәси бу бахымдан фәјда
лыдыр, нәтичәси дә јахшы олур.

Кениш истифадә олуна, диггәт јетирилән әсәрләрдән бири
дә:

Дуст бипәрва, фәләк бирәһм, дөвран бисүкун,

**Дәрд чоһ, һәмдәрд јоһ, дүшмән гәви, тәлә зәбун,—мәт
лә'ли гәзәлдир.**

Бу гәзәлдән Фүзули дунјакөрүшү вә сәнәткарлығына һәср
едилмиш бир сыра тәдгигат әсәрләриндә, һәм дә орта мәктәб
дәрслијиндә данышылыр, она мүхтәлиф бахымдан јанашылыр.
Гәзәл, һәр шејдән әввәл, идеја вә формача долғундур вә бун
дан тәдрис просесиндә истифадә едилмәлидир. Шаирин дөврү
нә тәнгиди мүнасибәти вә заманын чатышмазлығларындан
шикајәти, бәшәри кәдәринин ифадәси гәзәлин идеја истигамә
тини мүәјјәнләшдирир.

Бу гәзәл сәнәткарлыг мәсәләләринин изаһы үчүн көзәл бә
дии материалдыр. Шакирдләрдә форма илә мәзмунун мүрәк
кәб гаршылығлы әлағәләри һагғында әсаслы вә елми тәсәввүр
ојатмаг үчүн бу гәдәр күчлү әјанилик имканы олан икинчи
әсәр тапмаг чәтиндир. Бу имкан истәр VIII синифдә Фүзули
јарадычылығынын өјрәдилмәсиндә, истәрсә дә нәзәријјәдән
кечилән дәрс саатында, һабелә факултатив мәшғәләләрдә
әдәбијјат дәрнәкләриндә реаллашдырыла биләр.

Гәзәлин форма вә бәдии хүсусијјәтләриндән данышыларкән
фикирләрин дәрин, ифадәләрин конкрет, образларын ајдын
олмасы, бәдии мәнтиг бејтләр әсасында изаһ едилир, бәнзәт
мәләр ајдынлашдырылыр.

Марағлы чәһәтләрдән бир дә будур ки, гәзәлдәки сәнәт
карлығын изаһында илк бејтдәки чүмлә гысалығыны хүсуси

шакилдэ нэзэрэ чагдырылар. Мүшанидэлэр көстөрүр ки, бир
 һәм биринчи бейтдэ 7 чүмлэ, һөкм олмасыны лаконизм бир
 мунәси сажмаг, жүксәк сәнәткарлығы анчаг бунда көрмәк вә дэ
 јиләнтәрдә мөһдудлашмаг сәмәрәли нәтичә вермир. Доғрудур,
 биринчи бейтдэ 7 чүмлэ ишләдилиб, һәр бири гыса вә ајды-
 дыр. һәр бири һөкм характерлидир. Бурада тәрәддүд үчүн јер
 галмыр. 2 сөздән ибарәт олан бу чүмләләр о гәдәр гәтијјәт
 ифадә едир ки, онлардакы фикрин гәти һәгигәт олдуғуна о да
 гитә инанырған, онларын чазибәсинә дүшүрсән. Һәгигәти бу
 гәдәр дүзкүн вә гәти демәк сәнәткарлығына һейрәт едирсән.
 Лаконизм, ифадә тәрзиндәки инандырма изаһ едилир. Лакон
 бурада дајанмаг олмаз. Чүнки биринчи бейтин структуру һәз
 әсиә мәнәда бөјүк сәнәтин башлангычыдыр вә давам етдирил-
 мәлидир ки, гәзәлдәки сәнәткарлығы бәдиә там һалында үзә
 чыхсын. Ахы, бу әсәрдә лаконизм тәкчә биринчи бейтлә мөһ-
 дудлашмыр, бейтдәки чүмләләрин сајы исә лаконизм үчүн
 һалләдики көстөрүчи дејилдир вә формал изаһ кими көрүнүр.
 Тәбиидир ки, бәзән шакирдләрдә сәтһи тәсәввүр јараныр,
 «Галан бейтләрдә лаконизм вардырмы?» суалынын верилмәсә
 илә дә нәтичәләнир.

Форма вә мәзмун вәһдәтини, форманын мәзмуна ујарлығы-
 нын инчәликләрини изаһ етмәк үчүн гәзәлин өзүнәмәхсус әл-
 минә нүфуз етмәк, онун сәнәт нүмунәси кими тәкраролунмаз-
 лығыны дүјмаг лазымдыр. Бу әләмә дахил олмаг үчүн сәнәт-
 карлығы тәкчә гыса чүмләләрдә, бир бейтдәки чүмләләрин
 чохлағунда ахтармагдан узаглашараг, гәзәлдә чүмлә тәркиби-
 нин бейтләр үзрә нечә дәјишмәсинә диггәт јетирәк.

Бейт	Чүмлә
1. Дуст бипәрва, фәләк бирәһм, дөвран бисүкун, Дәрд чох, һәмдәрд јох, дүшмән гәви, тале зәбун.	3 4
2. Сәјеји-үммид зајил, афитаби-шөвг кәрм, Рүтбәји-идбар али, пајеји-тәдбир дун.	2 2
3. Әгл дун-һиммәт, сәдаји-тә'нә јер-јердән бүләнд, Бәхт кәмшәфгәт, бәлаји-ешг күн-күндән фүзун.	2 2
4. Мән гәриби-мүлкү раһи-вәсл пүр тәшвишү мәкр, Мән һәрифи-сәдәләвһү дәһр пүр нәгшү фүсун.	2 2

- 5. Һәр сәһигәд чилвәси бир сәјли-туфани-бәла, 1
Һәр һилаләбру бир сәрхәти-мәшги-чүнун. 1
- ...9. Тәфригә һасил, тәриги-мүлки-чәм'ијјәт мәхуф, 2
Аһ, билмән нејләјим, јох, бир мүвафиг рәһнүмүн. 2
- 10. Чөһреји-зәрдин Фүзулинин тутубдур әшки-ал, 1
Көр она нә рәнкләр чәкмиш сипеһри-ниликун. 1

Һәр бейт мүрәккәб чүмлә олдуғундан онларын тәркиб һис-
 сәләри ајрылығда көтүрүлмүшдүр. V (-вә) бағлајычысы ајры-
 ча сөз кими һесабламанмамышдыр. Марағлы мәнзәрә илә гаршы-
 лашырыг: биринчи бейтдә 7 чүмлә вар вә һәр бири 2 сөздән
 ибарәтдир; икинчи бейтдә исә 4 чүмләнин һәр бири 3 сөздән
 тәшкил олунуб... сон бейтдә исә чәмиси 2 чүмлә вардыр вә бири
 6, дикәри 7 сөзлүдүр.

Көрүндүјү кими, гәзәлдәки бейтләрдә чүмләләрин сајы аза-
 лыр, тәркиби исә кенишләнир. Гәзәлдә чүмлә тәркибинин ин-
 кишафы тәдричән мүхтәсәрдән кенишә доғрудур. Буна сәбәб
 нәдир? Бу, лаконизмин зәифләмәсидирми? Синфә верилән су-
 аллар әслиндә там чаваб мөгсәди күдмәмәлидир. Бу, даһа чох
 диггәти чәмләшдирмәјә, мотив јаратмаға хидмәт едир. Мүәл-
 лим изаһ едир ки, бу просес лаконизмин зәифләдијини көстәр-
 мир, өзү дә тәсадүфи сајыла билмәз. Бу просес форманын мәз-
 муна ујарлығынын ән инчә ифадәсидир, ән тутарлы сүбут-
 дур.

Мүәллиф өз бәшәри кәдәрини ифадә едир. Дәрдли адам,
 ади чәтинликләри шиширдиб һај-күј гопаран јох, халгын та-
 лејини дүшүнән, бәшәрин дүнја дәрдини үрәјинә һопдуран,
 «Мәнәм ки гафиләсалари—каривани—ғәмәм» —демәјә һағгы
 вә гүдрәти олан бир лирик гәһрәман дәрдин ағырлығыны чә-
 кәр, нәфәси кәсилсә дә! Гырыг-гырыг, бөјүк һәјәчанла нәфәс
 алан бу гәһрәманын ағзындан чүмләләри дә мәрми кими го-
 пар: гыса, далбадал, сәнәт һәмдәми илә бөлүшдүкчә гырыг-гы-
 рыг дејилән, изаһсыз верилән фикирләр дә өтүб кечәр, чүмлә-
 ләрдәки гысалыг да јохалмаға башлар. Ахы, түғјан едән бәшә-
 ри кәдәри бир вулкан кими пүскүрдүкчә үрәк дә сакитләшәр,
 јүнкүлләшәр. Бөјүк мәсәләләри дүјуб јашадығы, гәлбиндә јә-
 шатдығы вә ән башлычасы исә гүдрәтини көстәрдији
 үчүн лирик гәһрәман тәсәлли тапар. Наһаг јерә демирләр ки,
 дәрд үрәји дешәр, бөлүшәндә исә инсан да аз-чох сакитләшәр.

Психологи чәһәтдән инсана хас олан бу тәбһи кеҗфиҗәт «Дуст бирәрва...» гәзәлиндә чүмләләрни саҗы вә тәркибинини ишкешәт мейәни—пәстик синтаксис мүүҗәнләшдирир. Бу пә гәзәли өзүнә мәхсүс тәбһи көзәллиҗидир. Фүзули—«гәлб шаһри» олан дөһи сәһәткар инсан гәлбинини бу хүсүсҗәтиндән мәһарәтлә иштифадә етмишдир, психологи һалын өзүнүн дә ифадәсина поезијанын еҗазкар гүдрәти илә җарадылмасына һанл олмушдир. Бу, долғун форманын камиллиҗидир.

БӨРМӨТЛИ РЕДАКСИЈА

Орта мәктәбин IX сифиндә әдәбијат дәрслиҗиндә Ашыг Әләскәрин һәҗат вә җарадычылығыны тәдрис едәркән Сары Ашыгын да ады чәкилир. Мә'лумдур ки, Сары Ашыгын «Јахшы-Јаман» дастаны олмушдур. Лакин бу һагда һеч бир мә'луматымыз јохдур. Хаһиш едирик ки, Сары Ашыг вә онун «Јахшы-Јаман» дастаны барәдә мә'лумат верәсиниз.

Назим ВӘЛИЈЕВ

Товуз рајонундакы Бајрамлы кәнд орта мәктәбинин әдәбијат мүүәллими.

Ариф НИЈАЗОВ

Газах рајонундакы Дүз Гышлаг кәндиндәки орта мәктәбин әдәбијат мүүәллими.

САРЫ АШЫГ ВӘ «ЈАХШЫ-ЈАМАН» ДАСТАНЫ

Сон ахтарышлар вә тәдгигатлар ајдынлашдырыр ки, «Јахшы-Јаман» дастаны Ләлә адлы бајаты ашыгынын һәҗат мәчәралары вә ез бајатылары әсасында җарадылмышдыр.

Бәлкә дә, Сары Ашыг чох еркән «Ләлә әфсанәси» вә Ләләнин өзүнә мәхсүс бајатылары илә таныш ола билмиш вә онлары дастан шәклинә салмышдыр. Лакин бу бир һәгигәтдир ки, халг һафизәсиндә бу әфсанә илә Сары Ашыгын һәҗаты чулғашмыш, онун һәҗат вә җарадычылығыны ајдынлашдырмагда бир долашыгылыг әмәлә кәтирмишдир.

«Јахшы-Јаман» дастанынын гәһрәманы Заман вә Јахшынын јекәнә өвладлары олан Ләлә дашдан җаранмышдыр. Заман сонралар Јахшыны дашдан җаранмыш Ләләјә гысғанараг Јаман адыны газаныр.

Јахшынын өзүндән башга Күнәш вә Лига адлы ики бачысы да вардыр. Әлбәттә, бунлар да өзү өзлүјүндә әсатири көрүшләрлә әләгәдардыр. Үмумиҗәтлә, «Јахшы-Јаман» дастаны әсатири көрүшләрлә зәнкинди.

Чәбрајыл рајонундакы Әһмәдаллар кәндиндә Ләләнин адыны дашыҗан гочдаш фигурлу бир гәбир вардыр. Јерли чамаата көрә Ләлә

өз габриити жахшылыгындагы Аргалы күчбөзүндө Јашамын, Јаз-Јај ајларында исе «Ләлә дагы», «Ләлә јајлагы» адланан јердө чардаг туруб деламындыр.

Ијас Мушејан ермәни әлифбасы илә Јазыб 1721-чи илдө би- тирдији әлјазмасында башга шаир вә ашыглар сырасында Ләләни дә адыны чөкир. Гочаман ел сәнәткәры Ашыг Шәмшир дә бир төч- нәсиндә Ләләни тарихи шәхсијјәт олдугуна вә онларың арасындагы мә'нәни истајә, үлви мәһәббәтә ишәрә едир:

Гышда даглар һәсрәт чөкир а Јаза,
Нәркизи гошады, ләлә төк ачды,
Салды ешг әлиндән сәрин ајазә,
Јахшыја дәрдини Ләлә төк ачды.

Ләләни өзүнүн оријинал бајатылары да онун бир бајаты ја- радчысы олдугуну сөјләмәјә һагг верир. Чочуг Мәрчанлыдан топла- дыгымыз бир бајатыда дејилир:

Аргалы һарај, Бабы һарај,
Ләлә һарај,
Јорулдум јолда галдым,
Бир јорга јабы һарај!

Демәли, Јахшы, һәр шејдән әввәл, Ләләни мә'нәви анасының адыдыр. Башгалары өз севкилисини Зүләјхаја, Лејлијә, Ширинә, Әс- лијә бәнзәтдији кими, Сары Ашыг да өз севкилисини Ләләни мә- нәви анасы Јахшыја, онун ешгинә гаршы чыхан гызың гардашыны Јамана охшатмыш, өзүнү Ләлә кими һагг ашыгы адландырага адла- ры гошалашдырмыш вә бунула бир чох тәдигатчылары чаш-баш салмышдыр. Буна көрә дә әсил һәгигәт түлә бүрүнмүш, олдугу кими көрүнмәмишдир. Сары Ашыгың чөкдији адлар мә'чазы, јә'ни икинчи адлардыр.

Беләликлә, Сары Ашыг Ләләни кәңчлијиндә, илк заманлар са- дөчә олага, јамсыламышдыр. «Ләлә јајлагы» олдугу кими «Ашыг јајлагы» да вардыр: «Ләлә чардагы» кими «Ашыг чардагы» да мәш- һурдур. Ләлә кими о да һагг ашыгыдыр.

Көрүнүр ки, Ләләни һәјат маңаралары Сары Ашыгга силнимәз изләр бурахмыш вә өмрүнүн сонунә гәдәр о, бу тә'сирдән јаха гурта- ра билмәмишдир.

Сары Ашыг истә'дадлы сәнәткар олмушдур. Ләләдән фәргли олага онун шәхсијјәти, севкиси, һәјата мүнәсибәти реалдыр.

Сары Ашыгы «Јахшы-Јаман» дастаныңдан, орадагы мүчәррәд вә иә'чүзәли һадисәләрдән, әһвалатлардан, әсатир вә әфсанәләрдән кәнар етсәк, узаглашдырсаг, онун бұллар кими саф јарадчылыг чешмәсинин көзүнү ачмыш оларыг. Јалныз бу заман Сары Ашыгың битиб түкәнмәјән сөз хәзинәси илә һәртәрәфли таныш олмаг вә елли- нәтичәләр көрмәк мүмкүндүр.

Биринчи нөвбәдә Сары Ашыгың һәјаты, сонра јарадчылыг јо- лу ајдылашдырылмалы вә нәһәјәт, әдәби ирси өјрәнилмәлидир. Са-

100

ры Ашыгың әдәби ирси ашагыдагы шәкилдә тәсифләшдирилмәли- дир: бајатылары, чинаслы бајатылары, бағлама бајатылары вә баја- тылы-дастан јарадчылыгы, Сары Ашыгың бағлама бајатылары вә дастан јарадчылыгы һеч өјрәнилмәмишдир.

Сары Ашыгың бајатылары онун сәләфи һесаб етдијимиз Ләлә- нин бајатыларыңдан чох камилдир. «Јахшы-Јаман» дастаныңдагы бајатыларла «Ашыг вә Јахшы»¹ дастаныңдагы бајатылары мугајисә етдикдә ачыгча көрүрүк ки, Ашыгың бајатылары бәдии чәһәтдән чох мүкәммәл вә күчлүдүр, јүксәк мә'наја вә мәзмуна маликдир.

Бајатылы дастанларымыздан истәр «Арзу-Гәмбәр», истәрсә дә «Јахшы-Јаман» чох гәдим е'тигәд вә дунјакөрүшләрлә бағлыдыр. Һәр ики дастаның гәһрәманы Гәмбәр вә Ләлә дашла әлағәдардыр. Ләлә дашдан јаранмышдыр. Гәмбәрин дә адының мә'насы Багы диалекти- нә көрә даш демәкдир.

Дастанда Арзунун вә Јахшының биринчи тәрәфә кечмәсинин өзү дә мадәршаһлыгга бағлы әламәтләрдир. Ачыгча көрүнүр ки, үчүнчү бајатылы дастанда орта әсрләрин дастан јарадчылыгы ән'әнәләринә ујгун олага ашигин ады мәшугдан габага кечир. «Ашыг вә Јахшы» шәклиндә ифадә олунур вә јазылып. Дастанларын заһири әламәтләри онларың дөврләрини, гурулушларыны, һәтта мә- һәббәт вә ја гәһрәманыг дастаны олмаларыны да мөјјәнләшдирмәјә көмөк едир.

Индијә гәдәр бајатылы дастанларымыз топланыб нәшр олунма- дыгы кими, онун тәдиги илә дә мәшгул олунмамышдыр. Она көрә дә бајатылы—дастанларын јаранма јоллары, мејдана кәлдикләри дөврләр, һәтта, бу дастанларын јарадчылары мөјјәнләшдирилмә- мишдир.

Дастаншүнаслар Дәдә Горгуд дастанларының јарандыгы дөврлә гошмалы—дастанларын јарандыгылары дөвр арасында, јә'ни XI—XII әсрләрлә XV—XVI әсрләр арасында бошлуг көрүрләр. Әкәр һәмин дөврләрдә јаранан фолклор нүмүнәләри топланса, бајатылы һекајәт вә дастанлар тәдиг олунса, бу бошлуг көрүнмәз.

Чох мараглыдыр ки, истәр «Арзу-Гәмбәр»дәки, истәрсә дә «Јахшы-Јаман»дагы бајатылар индијә гәдәр үмуми бајаты хәзинәми- зә гарышмаммыш, бу бајатыларың һәр бири өз јурдуна, дастанларда- кы мөјјән әһвалата бағлы шәкилдә өз оријиналлыгыларыны сахла- мышлар.

Јухарыда дејиләнләрдән бу вәтичәлә кәлмәк олур ки, Сары Ашыгың фитри истә'дады вә јарадчыгы көзәл бајатылар, онун өзүн- дән әввәл вә сонра бајаты јарадчылыгы илә мәшгул олан сәнәткар- ларын чохунун адыны унутдурмуш вә ја мәшһурлашмаға гојмаммыш- дир. Бајаты јарадчылыгы зирвәсини Сары Ашыг фәтһ етмишдир.

«Јахшы-Јаман» дастаныны илк дәфа олага охучуларә тәдиг едирик.

Сәдник ПАШАЈЕВ,
филологи елмләр намизәди.

¹ «Ашыг вә Јахшы» дастаны, топлајаны Әһлиман Ахундов, «Әдәбијјат вә инчәсәнәт», 8 март 1974, № 10.

ЈАХШЫ-ЈАМАН

(БАЈАТЫЛЫ—ДАСТАН)

Бир киши узаг кәфәрә кедирмиш. О, хејли јол кедәндән сонра кечәләмәк үчүн бир кәндә дөнүр. Гоца танымадыгы бир гапыны до-
лур. Ев сәһиб олан әрлә арвад ону сәмими гаршылајыр. Атына вә өзүкә јер верирләр. Гонаг көрүр ки, бу көзәл инсанларын өвлады јохдур. Гонаг јола дүшүб кедәркән дејир:

— Заман гардаш, Јахшы бачы, јарадандан бирчә истәјим вар, сизә бир өвлад версин. Сиз ки, белә аличәнаб, хошхасијјәт инсансы-
ныз.

..Арадан бир ил кечир. Хәбәр кәлир ки, гонаг гајыдыб керн. Јахшы дејир:

— Ај Заман, гонаг биздән ушаг сорушачаг. Көрәчәк јохдур, гәм-
кин олачаг. Дејирәм, бир үркәнчәк дүзәлдим, дивәк дашыны ушаг ки-
ми баләјиб ора гојум. Сорушанда көстәрнб дејәк:

— Ушагымыз олду. Гонагымыз мә'јус олмасын.

Белә дә едирләр. Гонаг үркәнчәји көрүб севинир. О, прәли јери-
јир ки, ушагын үркәнчәјинә бир һәдијјә гојсун, ушаг аглајыр. Әрлә арвад бу ишә сирр галырлар.

Јахшы бөјүк мәнәббәтлә ушагы бөјүдүр. Тәк олдуғу үчүн уша-
гын адыны Ләлә гојурлар.

Вахт кәлир Ләлә бөјүјүр һәдди-булуға чатмыш бир оғлан олур. Лакин Ләлә бир ан белә Јахшыдан ајрылмыш. Јахшы һара кетсә,
онунла кедир. Заман бу гејри-ади јаранмыш оғлан ушагындан шүб-
һәләнир, Јахшыны она гысгаңыр.

Јахшынын өзүндән башга ики бачысы вармыш: Күнәш вә Лига. Бир күн үч бачы чајда палтар јујурмуш. Ләлә дә онларын јанында
имиш. Күнәш дејир:

— Ај Ләлә, һагг ашыгысан, де көрәк биз бачылардан һансы-
мыз даһа көзәли!

Ләлә бу мүнәсибәтлә бир бајаты дејир:

Евләри күн ашанда,
Халлары күн нишанда.
А Јахшы, сән дә јахшы,
Сән һанда, Күнәш һанда?

Ләлә көрүр ки, Јахшы бу сөздән бир аз позулду. Икинчи бајаты-
ны дејир:

102

Әләмин, чалма јери,
Чал јери, чалма јери;
Күнәшин өзү көзәл,
Јахшынын чалма јери.

Лап кичикләри Лига имиш. Лиганын үзүндә халлары вармыш.
Олур ки, дејир:

Әләмин, јахшы Лига,
Халлары јахшы Лига.
А Јахшы, сән дә јахшы,
Һамыдан јахшы, Лига.

Заман гысганчылыға дөзә билмир. Белә гәрара кәлир ки, Ләләни
өлдүрсүн. Заман начагы (әл балтасыны) көтүрүб чаја кәлир.

Дејирләр: Ләлә һагг ашиги иди, бу иш она әјан олур. Ләлә пис
әмәлләринә көрә Заманын адыны Јаман гојубмуш. Јаманын ону
өлдүрмәјә кәлдијини Ләлә Јахшыја бир бајаты илә белә хәбәр верир:

Әләмин, далда начагы,
Ләләнин далданачагы.
Бах, а Јахшы, Јаман кәлир,
Тутубду далда начагы.

Ләлә сычрајыб јахынлытдакы ағача чыхыр, палтарыны сојунуб
бир будагын үстүндә отурур. Јаман бахыб көрүр ки, Ләләнин бәдени
кәмкөј дашды, дашын үстүндә дә бир дөстә күл битиб. Она тамаша
едән Јамана Ләлә дејир:

Әләмин, дашдан мән,
Кирпикдән мән, гашдан мән.
Нә атам вар, нә анам,
Јараңмышам дашдан мән.

Ләлә ағачдан дүшүр вә дејир:

— Сиз сағ, мән саламат, даһа мән кетдим. Јахшы чох јалварыр
ки, Ләлә кетмә.

Ләлә көрүр ки, Јахшы әл чәкмәјәчәк дејир:

Әләмин, Јаман мәни,
Геј ичидир, Јаман мәни.
Баш көтүрүб кетмәсәм,
Өлдүрәчәк Јаман мәни.

Ләлә һалаллашыб кедир. Јахшы аглаја-аглаја бир бајаты чәкир:

Дилимдә лајла галды,
Чалмадым лајла галды.
Гәлбимин кизли дәрди,
Чанымда лајла галды.

103

Ләлә кедир, аялар кечир, ондан бир хәбәр кәтирән олмур. Бир ахшам Јахшы хашыл биширибмиш. Дејир:

— Ај Заман, иш иш көрдүн, дашдан Јаранмышды, һәр нә иди, күнүмүзү онуила овуңдурдуд. О, јазыг ушагы һаһаг говдун.

Заман дејир:

— Арвад, әкәр о, доғрудан да һагг ашыгыса чағыр кәлсиң, бу хашылдан јесин.

— Јахшы үч дөфә көкүрү газана вуруб, Ләләни чағырыр. Ләлә кәлиб чыхыр вә дејир:

Әләмин, Итибелдән,
Итмишдим, Итибелдән.
Јахшы чағырды кәлдим,
Кетмишдим, Итибелдән.

Ләлә бир кечә галыб, сәһәр чыхыб кедир. Кедәндә дә Заманын фикрини баша дүшүб Ләлә дејир:

Нечә Заманы көрүм?
Өзү јаманы көрүм.
Нә Јамаң мәни көрсүн,
Нә мән јаманы көрүм.

Ләлә кедәндән сонра Заман үзүнү Јахшыја тутуб дејир:

— Бу ола билмәз, Ләләни һарадаса, күндүздән бураларда кизләдибмишсән, јохса, нә олду ки, чағыран кими һазыр олду.

— Бир күн Заманла Јахшыја хәбәр кәтириләр ки, Ләлә иңсан јашамајан јијәсиз бир дүздә өзүнә бир күмә тикиб тәк-тәнһа јашајыр.

Ғышын ғарлы вахты олур. Заман дејир:

— А Јахшы, дур, Ләләјә гонаг кедәк, әкәр Ләлә һагг ашигыса мәнә говун (јемиш) тапсын.

Разылашыб кәлирләр. Дејирләр, бу Ләләјә габагчадан әјан олур. Ләлә көрүр ки, Јахшы илә Заман кәлир. Габагларына чыхыб көрүшүр, Заман ичәри кирмәјиб дејир:

— Ләлә, бу шәртлә евинә кирәрәм ки, мәнә тағ үстүндән јемиш дәриб верәсән.

Ләлә дејир:

Әләмин, кир өјә,
Гонаг кәлдин, кир өјә.
Ләлә говун тапмаса,
Башыны гојар кирејә.

Заман ичәри кирәндә көрүр ки, тағын бириндән јемиш саллаңыр, о бири тағ исә һәлә чичәкдир. Ләлә үзүнү Јахшыја тутуб дејир:

Ләлә дејәр: тағ ајыр,
Сән зүлфүнү тағ ајыр.
Ирәли дур, а Јахшы,
Кир бостана тағ ајыр.

Ләлә гәһәрләниб бир бајаты да чәкир:

Бу дағлар көмүрдәндир,
Кечән күн өмүрдәнди.
Ләлә бир говун дәрди,
Тағлары дәмирдәнди.

Заман бундан сонра Ләләнин һагг ашыгы олдуғуна инаныр. Тутдуғу ишләрдән пешман олур вә Ләләдән үзр истәјир. Сонра да дејир:

— Ләлә, кәл кедәк евимизә.

Ләлә разы олмур. Јахшы илә Заман евләринә гајыдырлар. Ләлә тәк галыб гәһәрләнир, бир бајаты чәкир:

Ләлә бир күмә тикди,
Ағзыны күнә тикди.
Ичинин саһиби јох,
Ким билсин кимә тикди.

Ләлә кәсдикләри говунун тохумуну евин далындакы дүз јерә сәпир. Бостан әмәлә кәлир. Бир чобан гојун отарырмыш. Бир гара гојун кәлиб, Ләләниң јемиш тағындан бир јарпаг јејир.

Ләлә дејир:

— Чобан евин јыхылсын, мәни ишә салдын.

Ләлә һәммин күндән еви-ешији бурахыр. Чардағындан ајрыларкән кәдәрләнир, бир бајаты чәкир:

Ләләнин чардағы вар,
Күмүшдән бардағы вар.
Ләлә кедиб кәлмәсә,
Билки јолда јағы вар.

Ләлә о күндән һәммин гојун сүрүсүнә чобан олур. Ләлә чобан һагы бир илә бирчә бу гара гојуну истәјир. Ләлә кечәләр башыны бу гојуна сәјкәјиб јатыр. Вахт кәлир гојун бир гара гузу доғур. Ләлә гузуну көзәл бәсләјир.

Дејирләр ки, сүрү саһиби олан шаһын ушағы олмурмуш. Бир күн шаһын арвады дејир ки, көнлүм гузу әти истәјир. Һәммин күн Ләлә һараса кедибмиш. Бахырлар ки, Ләләнин гузусундан јемәлиси јохдур. Дејирләр: нә олар, буну јејәк, Ләләјә әвәзиндә дөрд-беш гузу верәрик.

Ләлә гузунун кетмәјини билиб дејир:

— Евиниз јыхылсын. Јенә дә мәни ишә салдыңыз.

Ләлә доғгуз ај көзләјир. Бир күн хәбәр јајылыр ки, шаһын оғлу олуб, Ләлә шаһын јанына кәлиб дејир:

— Шаһ сағ олсун, ушаг мәнимдир.

Шаһ дејир:

— Ләлә чобан дәли олуб, апарын бојуну вурун.

Ләлә јаныглы бајаты чәкир:

Аман, аһы, Ләләнин,
Гибләһы Ләләнин.
Җа кеч тутар, тез тутар,
Бир күн аһы Ләләнин.

Дәрдинн сөзлә дә дејир:

— Шаһ саг олсун, мөним бојнуму һәмишә вурдура биләрәән,
Шәртимә гулаг ас, ағлына батмаса бојнуму вурдур. Ләлә дејир:

— Шаһ, ушағы адама үч дөфә чағыраг, сәнә чаваб версә, ушаг
сәниндир, мәнә чаваб версә мөнимдир. Ләлә дејир:

— Мөним оғлумун ады Будагдыр.

Шаһ дејир:

— Мөним дә оғлумун ады Мәһәмәддир.

Шаһ үч дөфә чағырыр, ушаг дилләнмир.

Ләлә Будаг дејиб чағыран заман ушаг дилләнир:

— Җа рәббиди, Ләлә.

Ушағы Ләләјә верирләр. Ләлә ушағы далына шәлләјиб дејир:

Ләлә дөләләнди,
Көз јашы сәпәләнди:
Ләлә шаһ гапысындан,
Будагы шәлләләнди.

Ләлә көзүнүн алтындан баханда көрүр ки, шаһ она пис нәзәрлә
бахыр. Ләлә өз-өзүнә дејир: кәл бу көзәл шаһы баша сал ки, о һагг
ашығыдыр. вахт кәлчәк сән көзәл шаһ да онун гәбри үстүнә зијарә-
тә кәлчәксән:

Ләлә һагг ләләсиди,
Ләлә чан тәләсиди,
Ләләнин гәбри үстә,
Көзәл шаһ кәләсиди.

Шаһ дејир:

— Ләләјә бах, гәбринә бах, мән бунун гәбринә зијарәтә дә кедә-
сијәм һәлә.

Ләлә кедиб көрүр ки, күмәси бомбош, нә бир ахтаран вар, нә со-
рушан вар, гәлби гәмдән гәһәрләнир:

Ләләјәм һәјәним јох,
Ал јашыл кәјәним јох.
Јүз ил бир јана кетсәм,
Кәлмәди дејәним јох.

Ләлә јухуда Јахшынын өлдүјүнү көрүр. Сәһәр онун гәбри үстү-
нә кәлир. Көрүр ки, Јахшынын гәбринә гар јағыб. Ләлә бир бајаты
чәкир:

Әләмин, ја гар гар,
Өтәр бүлбүл, ја гар гар.
Јахшынын күл үзүнә,
Утанмазмы, јагар гар.

Ләлә даһа јашамаг истәмир. Бир аз аралыда Ләлә өз гәбрини
һазыр көрүр.

Бир күн шаһ оза чыхыбмыш. Шаһын гызылгушу әлиндән чыхыб
узаглара учур. Шаһ кедир, гуш кедир. Ахырда гуш кәлиб бир дашын
үстә гонур. Шаһ да гушун далынча ора кәлир. Шаһа дејирләр:

— Бу даш һагг ашығы Ләләнин гәбридир.

Шаһ дејир:

— О вахт Ләлә дејәндә мән инанмадым. Доғрудан да Ләлә һагг
ашығы имиш.

Белә дејирләр ки, шаһ Ләләнин гәбрини зијарәт едир вә сонралар
онун гәбри үстүндә бир күнбәз дә тикдирир.

1975-чү ИЛДӘ «АЗӘРБАЙҖАН ДИЛИ ВӘ ӘДӘБИЈАТ
ТӘДРИСИ» МӘЧМУӘСИНДӘ ДӘЧ ОЛУНМУШ
МАТЕРИАЛЛАР

Абдуллајев А. 8-чи сınıфдә «Дил һаггында үмуми мә'лумат» бөлмәсинин өјрәдилмәсинә даир	1—3
Абдуллајев Б. Әдәбијат дәрсләри вә мусиги	2—71
Абдуллајев Г. IV сınıфдә мұхтәлиф ше'рләрин тәд- рисиндә шифаһи нитгин инкишаф етдирилмәси	3—2
Абдуллајев М. Шакирдләри инша јазыја нечә һа- зырлајырам	2—21
Абдуллајев Н. Техник тә'лим васитәләри апарылан орфоэпик чалышмалар	3—22
Агајев Ә. V сınıфдә әдәбијат дәрсләри	2—86
Агүев Ә. С. Вургунун «Азәрбајчан» ше'ри васитәси илә әдәбијат тәрбијәси	4—55
Алмәмәдов А. Бөјүк сәнәткар	2—38
Аслаиов Б. «Исим» бәһсинин тәдрисиндә синтаксис- дән истифадејә даир	2—10
Бегдали Г. Бөјүк шаир	3—100
Гулијев И. Архаик сөзләрин Ағчабәди рајону шивә- ләри шәраитиндә өјрәдилмәси	4—37
Гулијева Р. Әдатларын тәдриси һаггында	4—20
Еминов А. Бәдин образ аңлајышынын өјрәдилмәси һаггында	1—69
Еминов А. Елми-фантастик жанрын өјрәдилмәси	2—79
Еминов А. Елми-фантастик әсәрләрин мұталиәси тәчрүбәсиндән	4—81
Әбдулов М. Шакирдләрин нитг мөдәнијәтинин јүк- сәлдилмәсиндә Азәрбајчан дили кабинети вә дәрнәјинин ролу	3—44
Әзизов Р. Н. Хәзринин јарадычылығынын тәдрисин- дә әмәк тәрбијәсинин ашыланмасы	2—65

Әлијев М. Әдәбијат дәрсләриндә поетик формала- рын өјрәдилмәси	4—73
Әлијев С. Әдәбијат дәрсләриндә шакирдләрин мүс- тәгил иши	3—82
Әлијев С. Әдәбијат дәрсләриндә шакирдләрин мүс- тәгиллик вә фәаллығына диггәти артырмалы	2—87
Әлијев С. С. Рәһимовун һәјат вә јарадычылығы һаггында	3—108
Әфәндизадә Ә. Суалларыныза чаваб веририк	2—103
Әфәндизадә Ә. VIII сınıфдә програм материаллары- нын нүмунәви планлашдырылмасы	3—49
Әһмәдов Б. В. И. Дал	2—102
Әһмәдов М. С. Вургун әдәбијатда сәнәт вә сәнәткар- лыг һаггында	1—92
Әһмәдов М. Сәмәд Вургун вә ССРИ халqlары әдә- бијаты	3—93
Әһмәдов Н. Васитәсиз вә васитәли нитгин тәдриси һаггында	3—32
Әһмәдов С. Грамматик гәјдаларын шакирдләрин мән- нимсәмәләри үчүн әјләнчәли дил материаллары вә он- лардан истифаде	1—17
Әһмәдова У. М. Раһимин лирикасынын тәдриси һаг- гында	2—45
Әһмәдов Ч. М. П. Вагифин «Дурналар» ше'ринин тәдриси һаггында	3—55
Әһмәдов Ч. С. Вургун ше'рләринин тәдрисинә даир	1—77
Зәһид Хәлил Н. К. Крупскаја ушаг мұталиәси вә әдә- бијаты һаггында	2—74
Зәрбәлијев И. Сәмәд Вургунун «Вагиф» әсәриндә дил хусусијәтләри	1—43
Кәлбәлијев Ә. Синтаксисин тәдриси просесиндә үслу- бијат үзәриндә иш	2—15
Исмајылов Т. Ахшам мәктәпләриндә әдәбијат фән- нинин тәдриси вә зачотларын кечирилмәси	4—85
Мирзәјев Б. IV сınıфдә фантастиканын тәдриси просесиндә шакирдләрин нитгиндәки диалектизмләрин ис- лаһ едилмәси тәчрүбәсиндән	1—34
Мирзәјев Б. Шакирдләрин нитгиндәки диалектизм- ләр вә онlara гаршы мұбаризә јоллары	4—37
Мәммәдзадә Б. Фүзули ирсинин тәдрисиндә әдәбијат нәзәријәсиндән мә'луматларын верилмәси	4—92

Мәммәдов Д. Әдәби әсәрләрдин тәһлил процесиндә композиция вә сүжетин өдрәдилмәси	1—61
Мәммәдова Н. Рус мәктәпләриндә шакирдләрди Азәрбајҗан дилиндән лүгәт еһтијатыны зәһкинләшдирмәк тәчрүбәсиндән	4—15
Мәммәдов Ш. «Салур Газанын евинин јағмаланмасы» бојунун тәдриси	1—105
Мәммәдов Ш. А. Сәһһәтин «Вәтән» ше'ринин шифаһи халг әдәбијјаты илә әлағәли тәдриси	4—67
Мәчидов М. Сөз дахилвиндә гоша сәмит сәсләрдин әдәби тәләффүзү үзәриндә иш	4—10
Новрузов Р. Исмин тә'сирлик һалында мүәјҗәнлик, тејри-мүәјҗәнлик мә'налары вә онларын тәдриси тәчрүбәсиндән	2—33
Новрузов Т. М. Ә. Сабир ирси һағғында әдәби тәһтизи фикирләр вә онларын шакирдләрә чатдырылмасы	2—52
Нуријева М. М. Һүсејнин романларында ишләдилмиш терминләр вә онларын тәдриси һағғында	3—87
Рзајева К. Сөзүн чоһмә'налылығынын тәдрисинә даир	1—29
Рзајев Т. «Өлүләр» комедијасынын өдрәдилмәсиндә техника васитәләрдән истифадә тәчрүбәсиндән	3—73
Рәһимов С. Сәрбәст ше'рин бә'зи нәзәри мәсәләләринин тәдриси һағғында	3—62
Сәмәдов А. Муса Чәлилин «Гушчугаз» ше'ринин тәдриси тәчрүбәсиндән	4—43
Сарыјев Ә. Әдәбијјат фәннинин тарихлә әлағәли тәдриси	4—48
Сәфәрлов Ш. Әдәбијјат дәрсләриндә Бөјүк Вәтән мүһарибәсинин тәдриси	4—60
Тағыјев М. Комментарили чалышмалар вә комментарили јазыларын апарылмасына даир	1—50
Фәрәчов Ә. Синтактик мәфһумларын шакирдләрә мәһимсәдилмәсинә даир	3—3
Һачыјев А. Мәктәбдә ваһид орфографик режим	2—41
Һәкимов М. И. «Короғлу» дастанынын топланмасы, нәшри вә тәдгиги	1—99

Һәсәнов М. Көркәмли алим вә мүәллим	2—98
Һәсәнов М. Хүсузиләшмәләрин тәдриси һағғында	2—28
Һәсәнов Һ. Пароним сөзләрин тәдриси һағғында	2—39
Һүсејнова С. Азәрбајҗан дилинин тәдриси процесиндә лүгәт үзрә апарылачағ ишин илкин шәртләри	1—55
Һүсејнов Х., Әлијева Н. Әдәбијјат дәрсләриндә ана образынын өдрәдилмәси	2—58
Чаббарова Ә. Услуб сәһвләри вә услуби нормалар	4—3
Чәфәрлов Т. Шакирдләрдин рабитәли нитгинин техники васитәләрлә инкишаф етдирилмәси јоллары	1—24
Шүкүров С. Дил вә услуб һағғында	4—25

Редаксија неј'әти: А. Абдуллајев (редактор), М. А. Асланов,
А. Бабајев, Ә. Әфәндизадә, Ә. Әһмәдов, Ч. Әһмәдов, А. Бүсејнов,
З. Сәмәдов, А. Еминов (редактор мүавини).

Техники редактор М. Тофиг.

Чапа имзаланмыш 22/1-1976-чы ил. Кағыз форматы 60×84^{1/16}3,5
кағыз вәрәги, 6,61 чап вәрәги. ФГ 11515. Сифариш 6638
Тиражы 13.575.

Редаксијанын үнваны: Бақы, Низами күчәси, 58. Телефон: 93-55-82.

Бақы, «Коммунист» нәшријатынын мәтбәәси.

25 гәпик

76302

«ПРЕПОДАВАНИЕ АЗЕРБАЙДЖАНСКОГО ЯЗЫКА
И ЛИТЕРАТУРЫ»

(Методический сборник)

Выпуск 4

(На азербайджанском языке)

Приложение к журналу

«АЗЕРБАЙДЖАН МЕКТЕБИ»

Баку — 1975